

Giới thiệu Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiến

Truyện Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiến, câu chuyện tình cảm tuy có lãng mạn nhưng lại làm tổn thương đối phương nhiều hơn bằng những hành động và lời nói khiến họ cảm thấy không còn chút tự trọng nào khi tình yêu không được hạnh phúc chỉ nhận được ngoài sự tổn thương cho nhau.

Cô và anh là mối quan hệ ăn bánh trả tiền, với anh không có gì ngoài tiền và anh coi tiền là tất cả. Một người từ nhỏ đến lớn chỉ biết sống trong cô đơn chính ngôi nhà của mình không bạn bè tình yêu đã tạo cho anh một vỏ bọc cứng cáp trong chuyện tình cảm, không dám yêu thêm một ai.

Anh vô tình đã là tổn thương lòng tự trọng của cô và rồi cô tức giận, cô không hành động lỗ mãng mà chỉ nói với anh một điều rằng anh có thể xem thường tôi nhưng tôi đến với anh không phải vì tiền mà chính là đến bằng trái tim chân thành.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Lời của Ngạn Thiến

Lúc cô tám tuổi, cha của cô dẫn về một thiếu niên mười sáu tuổi, cùng cô ở chung dưới một mái nhà, nhưng vì mẹ của cô chán ghét anh cho nên cô cũng chán ghét anh.

Đó là vào năm mười tám tuổi, cha trước khi chết đã cầm tay cô đặt vào trong tay anh, đồng thời cũng để lại di chúc, chỉ khi cô kết hôn với anh thì mới có thể kế thừa di sản.

Sau một năm kết hôn, bọn họ ly hôn.

Năm năm sau, thời điểm cô biết anh muốn kết hôn, cô mới phát hiện cô không thể không có anh, cho nên cô quyết định trở về.

Chính là lúc cô đứng ở rất xa nhìn thấy bộ dáng tay nắm tay, vai kề vai của anh và vị hôn thê, cô mới biết được, có một số việc không thể cứu vãn.

Hồn bay phách lạc muốn buông tay, rồi lại trong lúc vô tình phát hiện ra một bí mật kinh thiên động địa, cho nên cô thay đổi chủ ý, cô muốn đoạt lại tình yêu của chồng cũ.

Đọc giả thân mến, đây là lần thứ hai Ngạn Thiến viết truyện hiện đại, còn phải nhờ mọi người giúp đỡ rất nhiều.

Đây là một câu chuyện đoạt lại tình yêu, là một câu chuyện rất đặc sắc, một người đàn ông từng bị một người phụ nữ vứt bỏ, liệu anh ta có chấp nhận cô một lần nữa không? Mà cô phải làm sao để giành lại sự chú ý của chồng cũ? Có thể giành lại được tình yêu của chồng cũ không? Mọi người nhớ đón đọc nhé, nội dung tuyệt đối nóng bỏng, ha ha (đa mặt thật là đây)

(Lời của Ngạn Thiến)

Truyện này rất...rất...rất...DÀI (Đến 316 chương đấy) mà lại còn bị vip, bị pic tùm lum nữa, nên mọi người đừng comt xin cv nhé, ta làm truyện này vì yêu thích tác phẩm cũng như tác giả Ngạn Thiến thôi, tốc độ cũng ko bảo đảm sẽ nhanh (vì ta còn ôm quá nhiều truyện) nhưng sẽ cố gắng để post mỗi ngày 1 chương.

Tks đã ủng hộ ^^

(Lời của Quinn)

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiến* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Anh ấy phải đính hôn 1

Hoa Kỳ.

Trong căn phòng cũ nát thấp bé, đơn sơ chỉ có một cái bàn, trên bàn đặt một xấp tạp chí ngay ngắn, cùng với hai cái giường dựa vào tường, ở giữa hai giường là một lối đi, hướng thẳng về phía cửa, tuy rằng đơn sơ nhưng vô cùng sạch sẽ.

Một người dáng vẻ gầy yếu, tóc dài, mặc áo choàng, nước mắt nước mũi tèm lem, đôi môi đỏ mọng xinh xắn, xinh đẹp nhưng có vẻ cô đơn, tuy rằng sắc mặt có chút tái nhợt nhưng vẫn như một cô công chúa Barbie dễ thương, nhưng vào lúc này vẻ mặt lại ảm đạm thương tâm, ngồi ở trên giường, ngược mặt nhìn chăm chăm vào trang bìa của tờ tạp chí.

Trên trang bìa là một người phụ nữ cao quý thanh lịch, khỏe mỗi mỉm cười, nắm tay một người đàn ông đẹp trai anh tuấn vô cùng, phía dưới là dòng tiêu đề bắt mắt: “Ba tháng sau chủ tịch hội đồng quản trị của tập đoàn Cao Tường – Đài Loan sẽ đính hôn.”

Dòng tiêu đề chữ nhỏ phía dưới cô đã không thấy rõ lắm vì trong mắt đã chứa đầy nước mắt, nước mắt không nhìn được mà rơi xuống từng giọt giống như người ta cắt đứt chuỗi trân châu, từng giọt từng giọt đều rơi xuống trên mặt người đàn ông trên bìa tờ tạp chí.

Lộp cộp, lộp cộp, một loạt tiếng vang của giày cao gót từ xa vọng lại, một cô gái quyến rũ tóc xoăn nhuộm vàng, trang điểm màu khói thật đậm, móng tay sơn màu hồng, trên người mặc một cái áo ngắn, làm lộ ra rốn cùng với một chiếc quần Jean ngắn, tiền đình sau kiểu (nôm na là ngực trần công, mông phòng thủ), thân hình chữ S làm cho mắt người ta phun lửa, đang ngân nga một giai điệu bước vào, đem túi xách quăng lên giường, sau đó nằm xuống, lúc này mới phát hiện cô gái ngồi ở đối diện đang khóc, nhìn lướt qua tờ tạp chí đặt trước mắt cô, ngay tức khắc liền hiểu được chuyện gì đã xảy ra.

Tức giận quát: “Âu Dương Điệp, cậu tiến bộ một chút có được không? Đừng có mỗi ngày nhìn anh ta mà khóc được không? Cậu không phiền thì mình cũng phiền chết đi.”

“Tiểu Dung, anh ấy phải đính hôn, anh ấy phải đính hôn, anh ấy muốn kết hôn với người phụ nữ khác, anh ấy muốn kết hôn với người phụ nữ khác.” Cô gái được gọi là Âu Dương Điệp ngược khuôn mặt đầy nước mắt, điếm điếm đáng yêu nhìn cô, không ngừng lặp lại những lời này.

“Cái gì?” Ngay tức thì Mã Tiểu Dung từ trên giường đứng lên, cầm lấy tờ tạp chí trước mặt cô, nhanh chóng lướt qua tin tức viết trên đó, tiêu đề phía dưới viết: “Dùng năm năm thời gian ngắn ngủi nhanh chóng nổi bật trên thương trường, nhân vật huyền thoại đã sáng lập ra công ty Cao Tường – một doanh nghiệp ưu tú, chủ tịch hội đồng quản trị trẻ tuổi nhất – Tư Đồ Thác, là người tình trong mộng và là một bạch mã hoàng tử của vô số phụ nữ, nhưng buổi sáng hôm nay, anh đã tuyên bố ba tháng sau sẽ đính hôn với người bạn gái đã bí mật hẹn hò ba năm qua, một năm sau họ sẽ kết hôn, tin tức này vừa mới tung ra không biết đã có bao nhiêu người phụ nữ ảm đạm thương tâm rơi lệ.”

“Tiểu Dung, mình đau lòng quá, thật sự đau quá.” Âu Dương Điệp dùng tay ôm ngực, vẻ mặt trắng bệch, hốc mắt chứa đầy nước mắt, làm cho người ta thấy thật là mỏng manh, quyến rũ.

“Tiểu Điệp, cậu đừng làm mình sợ, cậu thế nào rồi? Có muốn đi khám bác sĩ hay không?” Mã Tiểu Dung luống cuống, vội vàng đỡ lấy cô.

“Bác sĩ không thể chữa được tâm bệnh, Tiểu Dung, mình phải làm cái gì bây giờ? Mình nên làm cái gì bây giờ?” Âu Dương Điệp lập tức bỏ nhào vào trong lòng ngực của cô.

“Mình thật sự không hiểu được cậu, không phải cậu nói, cậu là người chủ động đưa ra đề nghị ly hôn sao? Cậu nhìn cậu mà xem, năm năm qua, hề có tạp chí nào liên quan đến anh ta, cậu đều mua về hết, cất giữ thật cẩn thận, nếu cậu thương anh ta như vậy, thì tại sao phải rời khỏi anh ta?” Mã Tiểu Dung nói xong này chất vấn cô.

Bản thân còn nhớ rất rõ, lúc mới cùng cô ở chung một chỗ, cô rất ít nói chuyện, có khi gần người một lúc lâu trước tờ tạp chí, có một lần chính mình nhìn không được, liền giỡn chơi hỏi cô, đó có phải bạn trai cô hay không?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Anh ấy phải đính hôn 2

Ai ngờ cô lại ra một nụ cười chua xót nói, không, anh là chồng trước của cô, nhưng cô với anh đã ly hôn, đó là chuyện duy nhất mà cô nhắc tới, sau đó Mã Tiểu Dung cũng không hỏi thêm gì, bởi vì không muốn chạm đến chuyện thương tâm của cô, mà sau này cô cũng không hề nói đến chuyện này nữa, nhưng mối quan hệ của bọn họ trong lúc đó dần trở nên tốt đẹp, và bây giờ là bạn bè của nhau.

Nghe được chất vấn của cô, Âu Dương Điệp ủy khuất, nước mắt lại không ngừng chảy xuống, nghẹn ngào nói: “Trước kia đều do mình không biết quý trọng, sau khi ly hôn, mình mới biết được mình thương anh ấy nhiều lắm, thường xuyên nghĩ về những kỷ niệm đã qua, anh ấy đối với mình tốt ra sao, đối với mình dịu dàng thế nào, lại còn rất bao dung mình, chính là... chính là... hiện tại tất cả đều đã muộn rồi.”

Mã Tiểu Dung nhìn thấy bộ dáng khóc lóc đến thê thê thảm thảm của cô, vội vàng dùng tay đỡ lấy bà vai của cô, vô cùng nghiêm túc hỏi: “Âu Dương Điệp, mình hỏi cậu, cậu thật sự thương anh ta phải không?”

Âu Dương Điệp sững sờ, không biết tại sao cô lại hỏi như vậy, nhưng vẫn thật lòng ra sức gật đầu: “Ừ, mình thật sự thương anh ấy, nếu không năm năm

qua mình đã không cự tuyệt tất cả những người theo đuổi mình.”

Năm năm qua, không phải không có người đàn ông nào theo đuổi cô, chỉ là trong lòng và trong mắt của cô bọn họ đều không thể so sánh được với Tư Đồ Thác.

“Tốt lắm, vậy cậu lập tức trở lại Đài Loan, đi tìm anh ta, làm cho anh ta thấy tình yêu của cậu, nói với anh ta rằng cậu còn thương anh ta, hỏi anh ta xem anh ta có thể chấp nhận cậu hay không?” Mã Tiểu Dung dùng giọng điệu mệnh lệnh nói.

Hà, Âu Dương Diệp sững sốt, khuôn mặt dính đầy nước mắt tỏ vẻ không hiểu nhìn cô.

“Cậu nghe mà không hiểu được ý của mình sao? Mình muốn cậu trở về tìm anh ta, bây giờ, ngay lập tức, ngay lập tức.” Mã Tiểu Dung nhìn thấy bộ dáng này của cô, thật sự có chút tức giận.

“Nhưng mà... chính là mình làm sao còn mặt mũi trở về, làm sao còn mặt mũi xuất hiện ở trước mặt anh ấy.” Âu Dương Diệp gục đầu xuống, thì thảo nói, là cô muốn ly hôn, cô làm sao còn có thể trở về.

“Âu Dương Diệp, cậu phẫn chán một chút có được không? Suốt ngày cậu cứ nhìn ảnh chụp của anh ta mà khóc sụt sùi, thống khổ, nếu cậu thương anh ta thì tại sao không tự mình đi tranh thủ? Cho dù anh ta không chấp nhận cậu, nhưng ít nhất cậu cũng đã từng ra sức tranh thủ, sẽ không làm cho bản thân phải hối hận về sau, dù sao mình đã nói hết lời rồi, có đi hay không thì tùy cậu, mình cũng không quản chuyện của cậu nữa.” Mã Tiểu Dung tức giận quát, xoay người trở lại giường của mình, bản thân thấy cô thật sự thiếu quyết đoán, không phải chỉ là một người đàn ông sao? Đối với chuyện này thì sao? Đã năm năm rồi.

Âu Dương Diệp nước mắt lưng tròng nhìn cô, lời nói của cô bản thân đều hiểu được, chính là bản thân phải quay lại đối mặt với cô, trong lòng lại sợ hãi, không dám nhìn thẳng vào cô, nhỏ giọng hỏi: “Tiểu Dung, mình thật sự có thể trở về tìm anh ấy sao?”

“Cậu nói đi, không ai trói chặt chân của cậu, cũng không có người nào hạn chế tự do của cậu, cậu muốn đi đâu thì đi, muốn làm gì thì làm. Ai có tư cách quản cậu?” Mã Tiểu Dung cố ý dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn cô.

“Nhưng nếu anh ấy không chấp nhận mình thì làm sao bây giờ?” Hai tay Âu Dương Diệp lo lắng vịn góc áo, đây chính là điều mà cô sợ nhất.

“Âu Dương Diệp, anh ta không chấp nhận cậu cũng là chuyện bình thường, chẳng lẽ cậu muốn một người đàn ông sẽ vui vẻ mà tiếp nhận một người phụ nữ trước kia đã đề nghị ly hôn với mình hay sao? Tuy rằng không biết nguyên nhân tại sao hai người ly hôn, nhưng anh ta là đàn ông, tôn nghiêm của đàn ông sẽ không cho phép anh ta làm điều đó, cho nên tốt nhất cậu phải hiểu rõ, anh ta không chấp nhận cậu cũng là chuyện rất bình thường.” Mã Tiểu Dung không chút khách sáo nói, thực tế là không muốn đề cho cô hy vọng rồi lại thất vọng, tuy rằng chính mình động viên cô trở về, nhưng kết quả thì bất cứ ai cũng có thể đoán ra được, anh ta sẽ không chấp nhận cô, chính mình chẳng qua là làm cho cô nhìn thấu sự thật, để cô hết hy vọng thì sẽ nhanh chóng quên đi.

Ách, Âu Dương Diệp không nghĩ đến cô lại nói như vậy, kinh ngạc nhìn cô, nước mắt lại lập tức chảy ra: “Đã vậy mình còn trở về làm gì? Tự rước lấy nhục sao?”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Cô phải tranh thủ

Ách, Âu Dương Diệp không nghĩ đến cô lại nói như vậy, kinh ngạc nhìn cô, nước mắt lại lập tức chảy ra: “Đã vậy mình còn trở về làm gì? Tự rước lấy nhục sao?” “Đúng là tự mình chuốc lấy nhục, nhưng cũng còn đỡ hơn so với việc cậu ở đây cả ngày nhìn ảnh chụp mà khóc sụt sùi, trở về coi như cho bản thân một cơ hội, mặc kệ kết quả thế nào thì ít nhất cậu đã cố gắng tranh thủ, không phải sao?” Mã Tiểu Dung hỏi lại cô, chính mình muốn giải quyết mọi việc đến nơi đến chốn, chứ không phải giống cô, thiếu quả quyết như vậy.

“Cho bản thân một cơ hội?” Âu Dương Diệp thì thảo nói thầm, lúc từng có được cô đã không biết quý trọng, lúc muốn quý trọng thì cũng đã mất đi, nhưng, mặc kệ kết quả thế nào? Cô cũng muốn thử một lần.

Reng reng reng, reng reng reng, di động đột nhiên vang lên, Mã Tiểu Dung vội vàng cầm lấy điện thoại thì thấy số điện thoại này gọi từ Đài Loan, chẳng lẽ là mẹ, lập tức nhắc máy: “Mẹ, là mẹ phải không?”

“Mã Tiểu Dung, mẹ của cô sắp chết rồi, nếu cô muốn nhìn thấy mặt bà ấy lần cuối thì hãy nhanh chóng trở về.” Một người đàn ông trung niên rống lên giận dữ, sau đó là một tiếng “Ba” đập máy điện thoại.

Mẹ sắp chết? Sao lại như vậy? Mã Tiểu Dung hoảng hốt, vội vàng lấy điện thoại gọi lại, điện thoại liên lạc được, không đợi cô nói chuyện thì đầu dây bên kia đã la to: “Gọi gì nữa mà gọi? Nếu muốn gặp mặt lần cuối thì lập tức trở về đi.”

“Ba.” Điện thoại lại bị dập máy, cô kinh ngạc cầm điện thoại đứng yên tại chỗ.

“Tiểu Dung, cậu làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?” Âu Dương Điệp quan tâm hỏi khi nhìn thấy sắc mặt của cô không tốt.

Lúc này Mã Tiểu Dung mới phản ứng lại, nhanh chóng bắt đầu thu thập quần áo, nói: “Tiểu Điệp, mình phải về Đài Loan, mẹ mình đã xảy ra chuyện, mình phải đi về thăm bà ấy, nếu cậu muốn về thì cùng mình trở về, nếu không về thì mình đi về trước.”

“Cậu cũng muốn quay về Đài Loan sao? Được, vậy chúng ta cùng nhau trở về.” Âu Dương Điệp đã hạ quyết tâm, nếu muốn đánh bạc thì phải ra mặt, sợ gì chứ?

“Thưa các quý ông và quý bà:

Máy bay đã sắp đáp xuống sân bay Đào Viên, hiện tại nhiệt độ bên ngoài là 200 C, lúc này máy bay đang trượt, vì sự an toàn của các vị và những người khác, xin dừng đứng lên hoặc mở ra hành lý trước. Chờ sau khi máy bay hoàn toàn dừng lại, thì mời mọi người còi bỏ dây an toàn, sắp xếp lại vật dụng cá nhân, để chuẩn bị xuống máy bay. Khi mang theo hành lý cùng vật dụng cá nhân, xin chú ý an toàn. Các vị có chuyến phát hành lý xin vui lòng đến chỗ phân phối hành lý lấy ra. Các hành khách quá cảnh để bay đến nơi khác xin vui lòng đến phòng dành cho khách quá cảnh ở phía sau chờ đợi. Cảm ơn sự hợp tác của các vị.”

Giọng nói ngọt ngào của tiếp viên hàng không vang lên bên tai, tâm của Âu Dương Điệp cũng theo lúc máy bay hạ cánh mà hạ xuống, năm năm rồi, cuối cùng cô đã trở lại, tâm vui mừng không thể giải thích được, rốt cuộc cô có thể nhìn thấy anh.

“Tiểu Điệp, sau khi cậu tìm được khách sạn thì gọi điện cho mình, mình về nhà thăm mẹ trước.” Vừa xuống máy bay Mã Tiểu Dung đã nói.

“Tiểu Dung, hay là mình cùng cậu đi thăm bác gái trước đi.” Âu Dương Điệp nói.

“Không cần đâu Tiểu Điệp, chờ sau khi mình thăm mẹ xong sẽ đi tìm cậu.” Mã Tiểu Dung lắc đầu nói.

“Được rồi, vậy cậu đi nhanh đi, gặp lại sau.” Âu Dương Điệp không miễn cưỡng cô, có lẽ Tiểu Dung có chuyện gì đó không muốn để cho người bên ngoài biết.

“Tạm biệt.” Sau đó Mã Tiểu Dung vẫy lại một chiếc taxi, sắc mặt lo lắng bước lên xe.

Âu Dương Điệp kéo vali hành lý, ngược mắt nhìn lên, đúng, đúng là Đài Loan, cô đã trở lại, cô thật sự đã trở lại, Tư Đồ Thác, em đã trở về, anh có nghĩ tới em không?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tư Đồ Thác

Trong văn phòng xa hoa, một người đàn ông mặc Âu phục, mang giày da, tuổi đời khá trẻ đang ngồi trên ghế ông chủ, gác chân trên mặt bàn làm việc trước mặt, trong tay còn kẹp một điếu xì gà đang bốc khói, một làn khói trắng từ trong miệng được chậm rãi phun ra tràn ngập trong văn phòng, trong hai tròng mắt ngăm đen tỏa ra ánh sáng sâu thẳm như biển, nhìn chằm chằm vào tờ tạp chí đặt ở phía trước, khỏe môi lộ ra nụ cười dường như có mà cũng dường như không, đỉnh hôn, đúng là một đề tài nhảm chán.

“Thác.” Một cô gái dáng người thon thả, mặc một chiếc váy dài màu trắng, xinh đẹp thanh tú, cao quý thành thạo đi vào, mỉm cười dịu dàng, nhẹ nhàng bước đến trước mặt anh.

“Lâm Vy, có việc gì sao?” Tư Đồ Thác bỏ hai chân xuống, trong mắt mang theo ý cười thần nhiên.

Lâm Vy? Lòng của cô cảm thấy mát mát thật lớn, bọn họ sắp sửa đính hôn, tại sao anh ấy không thể gọi mình một tiếng Tiểu Vy, hoặc là một cái tên thân mật nào khác? Anh luôn gọi cả họ lẫn tên như vậy, nhưng cảm giác mát mát trong lòng cũng nhanh chóng lướt qua, gọi thế nào cũng được, dù sao anh ấy đã quyết định cưới mình.

“Thác, chúng ta không phải đã đặt trước chỗ để cùng đi ăn cơm rồi sao, bây giờ anh có thể đi rồi chứ?” Cô nở ra một nụ cười ngọt ngào.

“Ừ, đi thôi.” Tư Đồ Thác bóp nát và vứt điếu xì gà đang bốc khói trong tay, anh thiếu chút nữa đã quên mất.

“Được.” Lâm Vy thật tự nhiên khoác lấy cánh tay anh, vẻ mặt hạnh phúc trộm nhìn anh, có đôi khi cô hoảng hốt, không thể tin được một người đàn ông xuất sắc như vậy sẽ là vị hôn phu của mình.

Âu Dương Diệp đã nhanh chóng tìm được một căn phòng tiện nghi trong khách sạn, sau khi làm thủ tục nhận phòng, mới ngồi lên xe taxi.

“Tiểu thư, xin hỏi muốn đi đâu?” Tài xế khách sạn dò hỏi.

“Làm phiền anh đưa tôi đến công ty Cao Tường.” Âu Dương Diệp tin chắc nơi có danh tiếng như vậy, chỉ sợ toàn bộ tài xế ở Đài Loan không ai là không biết.

Cô từng nghĩ tới không biết có nên gọi điện thoại cho anh không? Nhưng đã năm năm, có lẽ anh đã sớm thay đổi số điện thoại, và có lẽ anh cũng đã sớm quên hết tất cả những gì có liên quan đến cô, trong đầu không khỏi hiện ra những sự việc đã xảy ra trước kia rất lâu.

Biệt thự sang trọng tư nhân, một cô bé với đôi mắt to, mặc chiếc áo đầm công chúa, mái tóc cột đuôi ngựa, trên đầu còn mang cột một cái nơ hình con bướm thật to, ngồi im lặng đánh đàn dương cầm, bên cạnh là một vị phu nhân xinh đẹp, lắng lắng ngồi nghe, không ngừng gật đầu.

Ding...Dong, chuông cửa đột nhiên vang lên, người làm vội vàng chạy ra mở cửa.

“Cha đã trở lại.” Ngón tay đang lướt trên phím đàn của cô bé đột nhiên dừng lại, liền xoay người nhào vào trong vòng tay ôm ấp của người đàn ông trung niên.

“Tiểu Diệp, con có nhớ cha không?” Người đàn ông tự xưng là cha lấy tay vuốt đầu cô một cách yêu thương.

“Dạ có, Tiểu Diệp nhớ cha rất nhiều, cha có mua quà gì cho Tiểu Diệp không?” Cô bé mỉm cười làm nũng, đột nhiên phát hiện đứng ở phía sau cha là một người anh trai vẻ mặt thật mộc mạc nhưng cũng rất đẹp nha, kỳ quái hiện lên trong đôi mắt to trong suốt: “Cha ơi, anh ấy là ai vậy?”

“Đến đây Tiểu Diệp, để cha giới thiệu cho con, người anh trai này gọi là Tư Đồ Thác, sau này sẽ ở nhà của chúng ta, con phải đối xử với anh thật tốt, có biết không?” Cha giới thiệu với cô.

“Chào anh, em là Âu Dương Diệp.” Cô bé mỉm cười ngọt ngào.

“Chào tiểu thư.” Thiếu niên thật thận trọng, tay chân có chút luống cuống.

“Thác nhi, chú đã nói rồi, sau này con chính là con trai của chú, con bé là em gái của con, con gọi nó là Tiểu Diệp được rồi, có biết không?” Người đàn ông dịu dàng nói với cậu trai trẻ.

“Thưa chú, con đã biết, em gái Tiểu Diệp.” Thiếu niên hiểu chuyện kêu lên.

“Mẹ, mau đến đây, cha dẫn về cho Tiểu Diệp một người anh trai nè.” Âu Dương Diệp quay đầu lại vui vẻ kêu mẹ, cô có anh trai.

“Tiểu Diệp, lên lầu.” Mẹ mang sắc mặt âm trầm đi tới, ra lệnh cho cô.

Âu Dương Diệp hoảng sợ, không biết tại sao mẹ lại phát hỏa như vậy.

“Thác nhi, còn chào đi đi.” Sắc mặt người đàn ông thay đổi một chút, nhưng vẫn cố nén nói.

“Con chào dì.” Tư Đồ Thác xoay người cúi chào.

“Tiểu Diệp, cùng mẹ lên lầu.” Người phụ nữ ấy không thèm đáp lại, liền lôi kéo cô bé chạy lên lầu.

Âu Dương Diệp trừng lớn ánh mắt thì nhìn thấy pa pa bắt đầu đi lắc đầu, và mẹ thì đột nhiên tức giận, bọn họ bị làm sao vậy? Mẹ không thích anh trai sao? Nhưng tại sao cha lại thích anh?

“Tiểu thư, đến công ty Cao Tường rồi.” Tài xế đột nhiên cắt đứt dòng hồi tưởng của cô.

“Vâng, cảm ơn anh, bao nhiêu tiền vậy?” Lúc này Âu Dương Diệp mới phục hồi lại tinh thần.

“Một trăm năm mươi đồng.” Tài xế nói.

“Được, gửi cho anh.” Âu Dương Diệp đưa tiền cho tài xế, rồi bước xuống xe, ngẩng đầu nhìn tòa nhà của công ty Cao Tường, ước chừng nó có khoảng sáu mươi tám tầng, chỉ trong năm năm anh đã đạt được thành tựu to lớn như thế, thì ra trước kia bản thân đã quá khinh thường anh, hạ thấp giá trị của anh vì tưởng rằng anh chỉ muốn dựa vào vầng sáng của mình.

Vừa định rào bước tiến lên phía trước, thì đột nhiên bước chân thu trở về, tới nơi này rồi thì cô lại khiếp đảm, cô thật sự không biết phải làm sao để đối mặt với anh? Chẳng lẽ nói với anh, em hối hận, em còn yêu anh, em muốn chúng ta kết hôn một lần nữa sao?

Cửa kính trước mắt đột nhiên mở ra, từ bên trong có một người đi ra, nhưng trong nháy mắt khi cửa kính tự động đóng lại, cô nhìn thấy bóng dáng anh tuần quen thuộc của một người đang đi tới, tim đột nhiên kích động, đập liên hồi, lập tức giấu thân mình ở phía sau cây cột gần đó, cô cũng không hiểu được bản thân tại sao phải trốn? Muốn thấy anh, rồi lại sợ thấy anh.

Chương 6: Cảm giác đau lòng

Âu Dương Diệp trốn ở phía sau của cây cột, trộm nhìn về phía cánh cửa kính lại mở ra, tim của cô suýt chút nữa thì ngừng đập, toàn thân mặc Âu phục màu đen càng làm cho thân hình thoát nhìn cao ngất của anh càng thêm vĩ đại, đôi mắt đen sâu thẳm thật mê hoặc lòng người, chỉ cần liếc mắt nhìn người ta một cái sẽ làm cho người ta đắm chìm trong đó, còn cái mũi và đôi môi mỏng kêu gọi, cái gì cũng không hề thay đổi, thay đổi duy nhất chính là anh càng ngày càng trở nên chính chắn, cả người tản ra sức hấp dẫn đặc biệt. Tại sao trước kia cô chưa từng cảm thấy anh đẹp trai như vậy?

Nhưng nhìn thấy vẻ mặt hạnh phúc của người phụ nữ đang khoác tay anh, cô ra sức cắn chặt môi, áp chế chua xót không ngừng dâng lên cuộn cuộn trong lòng, cô đã không còn đủ can đảm để đi đối mặt với anh.

Một chiếc xe BMW màu đen sáng bóng đỗ trước mặt họ, tài xế bước xuống cung kính mở cửa xe.

“Mời chủ tịch, mời Lâm tiểu thư.”

Âu Dương Diệp nhìn thấy Tư Đồ Thác hành động như một quý ông, giúp Lâm Vy ngồi vào xe xong rồi chính mình mới vào, động tác nhỏ nhặt này, nàng từng cực kỳ không đồng ý, nước mắt nhịn không được mà dâng lên trong hốc mắt, thì ra, đợi cho đến lúc mất đi con người ta mới biết được thế nào là hối hận.

Xe đã tăng tốc chạy đi, lúc này cô mới chậm rãi từ phía sau cây cột bước ra, hết hy vọng rồi, Âu Dương Diệp, mày dựa vào cái gì mà muốn tâm của anh ấy quay về với mày? Quay người lại, nước mắt lặng yên chảy xuống, rơi trên mặt đất, giống như trái tim cô đang tan vỡ thành nghìn mảnh vụn.

Tư Đồ Thác ngồi ở trên xe, lơ đãng quay đầu lại, nhìn thấy bóng dáng gầy yếu mảnh mai ở phía sau thì giật mình, một loại cảm giác quen thuộc thân nhiên dâng lên, ánh mắt nhú lại, chính là cô ấy sao?

Xe đi càng lúc càng xa, bóng dáng của cô đã rất mờ hồ.

“Thác, anh sao vậy?” Lâm Vy thấy anh vẫn nhìn về phía sau, khó hiểu quay lại nhìn theo ánh mắt của anh, cũng không nhìn thấy ở phía sau có gì không bình thường.

“Không có gì.” Tư Đồ Thác xoay đầu lại nói, không phải là cô ấy, cô ấy đã biến mất năm năm, tại sao có thể xuất hiện trước cửa công ty của mình.

Âu Dương Diệp hồn xiêu phách tán, không có mục đích đi tới phía trước, vẻ mặt đau buồn, thì ra anh hạnh phúc như vậy, có lẽ anh đã sớm quên mất người phụ nữ đã gây cho anh vô số thương tâm, cô còn có tư cách gì xuất hiện ở trước mặt anh? Chết tiệt tâm, năm năm trước vào thời khắc rời xa anh, đã nói lên cô nhất định sẽ mất đi anh.

Nước mắt nhịn không được vẫn cứ tiếp tục rơi xuống, cô phải làm sao đây? Không quan tâm đến ánh mắt hiếu kỳ của người khác, theo bản năng lấy điện thoại di động ra gọi cho Mã Tiểu Dung.

“Tiểu Diệp, mẹ của mình chết rồi.” Đầu dây điện thoại bên kia truyền đến tiếng khóc, giọng điệu vô cùng thương tâm.

Mẹ chết rồi? Âu Dương Diệp lập tức nhớ đến mẹ của mình, cô hiểu loại cảm giác đau lòng khi mất đi người thân là như thế nào, không biết làm sao để an ủi bạn mình, chỉ nói một câu: “Tiểu Dung, mình đến đó với cậu.”

“Tiểu Diệp, không cần, mình sẽ nhanh chóng xử lý hậu sự cho mẹ thật tốt, còn cậu, cậu thế nào rồi? Có gặp anh ta không?” Trong lúc Mã Tiểu Dung cực kỳ bị thương nhưng vẫn không quên quan tâm cô.

“Mình tốt lắm, mình chờ cậu xử lý xong hậu sự sẽ kể cậu nghe, cậu mau đi đi, tạm biệt.” Âu Dương Diệp lập tức ngắt điện thoại, bây giờ ngay cả người bạn tốt nhất cũng không ở bên cạnh, cô còn có ai để có thể chia sẻ.

Cô lặng lẽ ngồi xuống cái ghế đá dài ở bên đường, nước mắt cứ âm thầm chảy ra, đau lòng đến chết lặng.

“Tiểu thư, có cần giúp đỡ gì không?” Một người con trai tuổi còn trẻ đi tới, hỏi rất có lễ phép.

“Không cần, cảm ơn.” Lúc này Âu Dương Diệp mới hồi phục lại tinh thần, thì phát hiện sắc trời bây giờ đã muốn đen, nhìn ngọn đèn trước mắt huy hoàng trong bóng đêm, phát ra tia sáng muôn tím nghìn hồng, màu sắc rực rỡ, nhưng ngọn đèn lại mờ nhạt trước phố xá mỹ lệ, nhìn trước mắt có một cặp tình nhân đi qua, cô không biết bản thân nên đi đâu, về đâu?

Ánh mắt lập tức dừng lại ở quán Bar có tên Linh Độ nằm đối diện bên đường, cười thê thảm, không có một tia chân chờ liền đi về phía quán Bar, cô cần

điên cuồng, cần phóng túng, bản thân càng cần dùng đến cồn và ma túy.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Gặp nhau tại quán Bar

Trong không khí phức tạp đầy mùi rượu và thuốc lá, âm nhạc được mở ở mức to nhất, dường như muốn điếc cả lỗ tai, nam nữ đều ở trên sàn nhảy điên cuồng vận vẹo vòng eo của mình, những người phụ nữ ăn mặc cực kỳ quyến rũ, xen lẫn trong không khí náo nhiệt này là tiếng cười đùa hi hi ha ha của đàn ông, những cậu thanh niên không khống chế được chính mình, dùng ngôn ngữ ngả ngón trêu chọc các cô gái. Những người phụ nữ quyến rũ thì rút mặt trong lòng ngực của những người đàn ông, mỉm cười thích thú.

Nhưng tất cả những việc đang diễn ra đều không liên quan đến Âu Dương Diệp, cô ngồi ở phía trước quầy Bar, uống hết ly rượu này đến ly rượu khác, cô muốn cho say chính mình, mới có thể không thêm nghĩ đến anh nữa.

Nằm trên cái bàn dài với ánh mắt mơ màng, lấy tay đóng đưa cái ly trước mặt, hoàn toàn không còn gì cả, hướng về phía người phục vụ hô:

“Thêm một ly nữa.”

“Tiểu thư, cô đã uống say rồi.” Người phục vụ có lòng tốt nhắc nhở.

“Tôi chính là muốn uống rượu, mang cho tôi một ly.” Trong lòng Âu Dương Diệp lại rất rõ ràng.

“Tiểu thư, rượu của cô.” Người phục vụ bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng vẫn đưa cho cô một ly rượu.

“Rượu thật sự là thứ dùng để giải sầu tốt nhất, trước kia tại sao mình lại không phát hiện ra chứ?” Âu Dương Diệp đóng đưa đầu, nhìn chằm chằm ly rượu trong tay, lắc lư chất lỏng màu đỏ bên trong, sau đó uống một hơi cạn sạch.

“Cho tôi một ly nữa.”

Hai người đàn ông thân hình cao lớn mạnh mẽ, mặc Âu phục từ ngoài cửa quán Bar bước vào, một người thì lạnh lùng, còn một người thì như ánh mặt trời.

“Thác, các em gái trong chỗ này là hạng nhất ở Đài Loan đấy.” Người đàn ông như ánh mặt trời nói một cách mờ ám.

“Thừa An, bản tính của cậu vẫn là không thay đổi, cậu muốn thì cứ đi, lôi kéo tôi theo làm gì?” Tư Đồ Thác bất mãn nhìn người đàn ông tên Thừa An kia, anh thật không thích không khí của loại quán Bar này.

“Hắc hắc, không tìm cậu, ai trả tiền cho tôi, ai bảo bây giờ cậu công thành danh toại, là một cái máy ATM miễn phí, nếu tôi không tận dụng thì chẳng khác nào là kẻ ngốc? Bạn bè gặp nạn cậu có thể khoanh tay đứng nhìn à? Ông già nghĩ khóa thẻ tín dụng của tôi thì tôi sẽ không có biện pháp sao? Ông ấy nhất định không thể tưởng tượng được tôi còn có người bạn như cậu.” Vì Thừa An cười, vẻ mặt vô cùng khoái trá.

“Thấy sắc quên bạn, thấy lợi quên nghĩa.” Tư Đồ Thác đáp lại anh tám chữ.

“Cũng là cậu hiểu tôi nhất, đi thôi, mau vào trong, bằng không cậu sẽ tốn tiền một cách oan uổng đó, chuyện này tôi cũng suy nghĩ cho cậu thôi, sắp phải đính hôn, còn không ra ngoài điên cuồng một chút chẳng phải là có lỗi với bản thân sao? Đêm nay, tôi tìm cho cậu một cô em xinh đẹp.” Vì Thừa An ôm lấy bờ vai của hắn, cười xấu xa nói.

“Cậu cứ giữ lại cho chính mình đi.” Tư Đồ Thác nói, từ trong thâm tâm anh cho rằng, những cô gái trong quán Bar, không phải là cô gái tốt, cho nên anh rất khinh thường.

“Tùy thôi, cậu không cần thì tôi thu hết, chỉ cần cậu trả tiền là được.” Vì Thừa An nói, bạn anh chính là ai nói cũng không từ chối.

“Ừm.” Một cảm giác ghê tởm từ yết hầu trào ra miệng, Âu Dương Diệp đứng lên, lao đảo muốn đi đến buồng vệ sinh.

Àm, đụng vào người Vì Thừa An đang đi tới.

“Oa.” Liền phun một ngụm trên người anh, một mùi rượu nồng nặc, khó chịu xông thẳng vào mặt anh.

“Tôi không xui xẻo như vậy chứ, mới vừa đi được nửa đường.” Vì Thừa An lộ ra vẻ mặt khổ sở, nhưng anh sẽ không tức giận đối với con gái, anh phải ra dáng một quý ông, lập tức cúi Âu phục ném qua một bên.

“Đáng đời, đây còn không phải là báo ứng sao?” Tư Đồ Thác ở một bên, vẻ mặt có chút vui sướng khi thấy người gặp họa, anh khẽ cau mày, nơi này rất ồn ào cho nên nói chuyện nghe không rõ ràng lắm.

“Tiên sinh, thực xin lỗi.” Thân hình Âu Dương Diệp vẫn loạn choạng, đứng không vững, nhìn thấy trước mắt có một bóng người, theo bản năng nhìn người này giải thích.

“Tiểu thư, cô uống say rồi, tôi đưa cô về nhà nhé.” Vi Thừa An ôm cổ cô, số đỏ, đúng là số đỏ, thật sự là không uống công, tuy rằng mờ ảo không nhìn thấy rõ mặt của cô, nhưng dáng người thế này thì cảm giác thật là không tồi.

“Nhà? Tôi không có nhà.” Âu Dương Diệp lắc lư đầu, nhà của cô đã mất từ lâu rồi, là do chính cô đã phá hủy.

“Không có nhà?” Vi Thừa An thật là vui mừng, sẽ không may mắn như vậy chứ, càng thêm ôm sát cô một cách thân mật hơn nữa, mập mờ nói bên tai cô:

“Không sao, cùng tôi về nhà.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Gặp nhau tại quán Bar 2

Lúc này Âu Dương Diệp đã say đến mất hết ý thức, đem thân mình dựa vào trên người hắn, cô buồn ngủ quá nên hoàn toàn không có nghe rõ anh đang nói cái gì?

“Thừa An, đừng có thừa nước đục thả câu.” Tư Đồ Thác ở một bên mở miệng nói, thấy cô lúc này thần trí không tỉnh táo, gần như hôn mê bất tỉnh.

“Thác, vậy là cậu không biết rồi, bây giờ các cô gái đều thích đàn ông như vậy, yên tâm đi, cô ấy tuyệt đối cam tâm tình nguyện, nói không chừng khi tỉnh táo lại cô ta còn chết mê chết mệt tôi đây, tôi đi trước đây, cậu thì sao?” Vi Thừa An vội vã nói, anh sẽ không bỏ qua cho con mồi đã chủ động đưa lên đến cửa nên giọng nói có chút khẩn cấp.

Tư Đồ Thác nhìn anh, bất đắc dĩ lắc đầu nói:

“Tôi cũng đi thôi.” Vốn dĩ chính mình bị anh kéo tới đây mà.

“Vậy cậu tự mình đi đi, tôi sẽ không đi cùng cậu, nhưng mà, phiền cậu mở cửa xe dùm tôi một chút.” Vi Thừa An không chút khách sáo mở miệng.

“Toàn bộ Đài Loan này cũng chỉ có Vi Thừa An cậu là dám ra lệnh cho tôi làm việc, cậu có biết hay không? Bây giờ tôi rất muốn đánh cho cậu một cái.” Tư Đồ Thác cũng không khách sáo đáp.

“Hắc hắc, ai bảo cậu là anh em tốt của tôi, muốn đánh cũng không nên đánh lúc này, bây giờ tôi còn có chuyện quan trọng.” Vi Thừa An giúp đỡ Âu Dương Diệp, lúc này đang say bất tỉnh nhân sự đi ra ngoài.

“Vậy sau này cùng nhau đánh một trận.” Nói tới nói lui thì Tư Đồ Thác cũng vẫn đi theo ra ngoài và giúp anh mở cửa xe.

Sau khi cửa xe mở ra, Vi Thừa An liền cố gắng đẩy Âu Dương Diệp vào trong.

Tư Đồ Thác vừa muốn xoay người rời đi, lại đột nhiên thấy khuôn mặt cô lộ ra, kinh ngạc nhìn cô, là cô ấy? Thật sự là cô ấy? Gương mặt của cô gầy hơn trước kia, nhưng anh không thể nhận lầm, tuy rằng đã qua năm năm, nhưng chỉ cần liếc mắt một cái thì anh cũng có thể nhận ra cô ngay, không phải cô đã rời khỏi Đài Loan rồi sao? Tại sao lại xuất hiện ở quán Bar? Một loạt các nghi vấn xuất hiện trong đầu anh.

“Thác, cảm ơn cậu, sau này bạn thân sẽ mời cậu, tạm biệt.” Vi Thừa An đã muốn bước lên phía trước, chuẩn bị lái xe.

“Chờ một chút.” Tư Đồ Thác gọi anh lại, lập tức mở cửa xe bế cô ra ngoài, mặc kệ là tình nghĩa vợ chồng trước đây hay là vì báo đáp ơn chú Âu Dương, anh không thể để cho Thừa An mang cô đi, nếu như cô tỉnh táo thì chính mình không cần phải xen vào, nhưng lúc này thì không được.

“Thác, cậu làm gì vậy?” Vi Thừa An kinh ngạc nhìn anh, chẳng lẽ anh coi trọng cô gái này? Không thể nào, tuy rằng cô gái này lớn lên quả thật rất xinh đẹp, nhưng bên cạnh anh ta thứ duy nhất anh ta không thiếu chính là mỹ nữ, cũng không nhìn ra cô gái này có gì đặc biệt? Tại sao lại thu hút ánh mắt anh?

“Nhường cô ấy lại cho tôi, tôi muốn dẫn cô ấy đi.” Tư Đồ Thác nói xong, không đợi anh đồng ý liền mở ra cửa xe của mình rồi đẩy Âu Dương Diệp vào.

“Thế nào? Cậu cũng bắt đầu có hứng thú rồi sao? Thì ra cậu không phải không muốn ăn vụng, mà chỉ là chưa thấy người hợp mắt thôi.” Vì Thừa An nhìn anh một cách mờ ám, tỏ ra cao thượng nói:

“Được rồi, nếu cậu thích thì nhường cậu, khó có người nào được bạn thân coi trọng như vậy, thậm chí ngay cả những thứ tốt nhất, nếu cậu thích thì tôi cũng sẽ tặng cậu, chúc cậu có một đêm lên mây nhé, bạn thân đây đành phải cô đơn một lần.”

“Vì Thừa An, bớt nói lời dư thừa đi, tôi đi đây, tạm biệt.” Từ Đồ Thác trừng mắt liếc anh một cái, không có giải thích nhiều với anh đã lái xe chở cô rời khỏi quán Bar.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Hãy yêu em một lần 1

Chiếc xe hơi sang trọng chậm rãi chạy vào biệt thự tư nhân xa hoa. Từ Đồ Thác ôm lấy Âu Dương Diệp đã hoàn toàn hôn mê bất tỉnh trở về phòng, sau đó đặt cô nằm trên giường.

Ánh mắt sâu thẳm hép lại, nhìn người mà mình đã năm năm không gặp, so với năm năm trước đây, bây giờ cô gầy và sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng lại làm cho người ta có cảm giác cô đã trưởng thành hơn rất nhiều, thời gian năm năm đủ để thay đổi một người và thay đổi rất nhiều chuyện.

“Nước, tôi muốn uống nước.” Người nằm bất tỉnh trên giường vô thức kêu lên, cô chỉ cảm thấy cổ họng thật khô, thật khát, rất muốn uống nước.

Từ Đồ Thác đi đến nhà bếp rót một ly nước đưa đến bên miệng của cô:

“Nước đây, uống đi.”

Tay Âu Dương Diệp chạm đến ly nước liền chớp lấy, uống một hơi cạn sạch, cảm giác thoải mái hơn nhiều, chậm rãi mở ánh mắt mông lung vì say rượu ra, liền nhìn thấy trước mắt là gương mặt quen thuộc mà mình ngày nhớ đêm mong suốt năm năm qua, trong mắt lộ ra tia nhìn vui mừng, bỗng nhiên ngồi dậy, nhìn chằm chằm vào anh,

“Từ Đồ Thác, là anh phải không? Thật sự là anh sao?”

“Cô uống say, nghỉ ngơi sớm một chút đi.” Từ Đồ Thác lạnh lùng nói, xoay người lại muốn rời đi, mặc dù năm năm đã trôi qua, nhưng anh vẫn không thể nào tha thứ cho cô được.

“Thác, đừng đi.” Âu Dương Diệp liền xông ra ngoài, ôm lấy anh từ phía sau, trong lòng cô chỉ có một ý tưởng, đó là vát và lăm mới có thể gặp lại, cô không thể để cho anh rời đi, cô không muốn mất anh.

“Tiểu thư, cô nhận lầm người rồi.” Từ Đồ Thác dùng sức gỡ hai tay của cô ra, giọng nói vẫn lạnh lùng như trước, đừng đi, hai chữ này thật buồn cười, lúc đầu bởi vì muốn bỏ đi nên cô đã nói rất nhiều câu tuyệt tình, làm rất nhiều chuyện mà anh không thể chịu đựng được nữa.

“Không, anh là Thác.” Một lần nữa Âu Dương Diệp lại dùng sức ôm lấy anh

“Em biết, anh đang trách em, anh không chịu tha thứ cho em, xin lỗi, trước đây đều là em sai, đều là em không đúng, sau khi rời khỏi anh, em mới biết được thì ra em yêu anh rất nhiều!” Nói xong, cô đã muốn khóc không thành tiếng.

“Cô thật sự nhận lầm người rồi, tôi không biết cô.” Sắc mặt Từ Đồ Thác không có một chút cảm xúc, hung hăng dùng sức đẩy nàng ngã trên giường, muốn mượn rượu để nói chuyện ư? Mấy câu nói đó có thể bù đắp cho những chuyện mà cô đã gây ra năm năm trước sao?

“Không, anh là Thác, mắt của anh, mi của anh, môi của anh, tất cả đều khắc sâu trong tâm trí em.” Âu Dương Diệp ở ngòai ở nơi đó khóc thì thảo, đôi mắt say rượu lơ đãng mê ly, nàng biết bản thân say, tuy say nhưng cô hiểu rất rõ, nếu không phải say, thì cô cũng không có lá gan lớn như vậy để thổ lộ cùng anh.

“Em biết, là anh không chịu tha thứ cho em, nhưng anh không cần kết hôn với người khác được không? Không cần cưới người khác được không. Em cố ý từ Mỹ trở về tìm anh, anh có biết không?” Cô còn chưa nói xong thì đã bị anh ngắt lời.

“Tôi đã nói với cô, tôi không phải là người mà cô muốn tìm.” Từ Đồ Thác nhăn mặt nhíu mày rất khó coi, có chút không kiên nhẫn quát, người phụ nữ này rốt cuộc đang nói cái gì? Từ Mỹ trở về để tìm mình ư? Ánh mắt đột nhiên lóe lên, chẳng lẽ hôm nay bóng dáng ở trước cửa công ty là cô sao? Đột nhiên phát hiện cô đang cố sức đến gần anh,

“Cô muốn làm gì?”

“Thác, em biết anh sẽ không tiếp nhận em, như vậy hãy để em yêu anh một lần đi.” Âu Dương Điệp cởi áo ngoài, chỉ còn mặc đồ lót, nhắm mắt lại, chậm rãi bước tới gần anh, muốn nhớ kỹ nụ hôn của anh, đôi môi của anh, tất cả của anh.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Hãy yêu em một lần 2

Cảm giác được cơ thể mềm mại của cô, thân thể Tư Đồ Thác lập tức nổi lên một trận gợn sóng, sau năm năm cô vẫn có thể dễ dàng gọi lên dục vọng của anh, thậm chí không cần một ánh mắt khiêu khích, hay một cử chỉ mờ ám.

Khoảnh khắc chạm vào đôi môi cô, lý trí của anh khôi phục lại, dùng sức đẩy cô ra, giọng nói lạnh như băng:

“Âu Dương Điệp, chúng ta đã không còn quan hệ gì nữa.” Cuộc sống thật sự buồn cười, năm năm trước, anh ôm cô trong vòng tay, cô sẽ cảm thấy mệt mỏi, bây giờ cô lại chủ động quyến rũ anh.

Đột nhiên bị anh đẩy ra, Âu Dương Điệp lao đảo đứng ở nơi đó đau lòng nhìn anh, ngay tức thì nước mắt trong suốt đã tràn đầy hốc mắt, bóng người trước mắt không ngừng chồng chéo lên nhau, năm năm trước anh dịu dàng, năm năm sau anh lạnh lùng.

“Thác, hãy yêu em một lần cuối cùng, chỉ một lần thôi, được không?” Cô thậm chí cầu xin một cách đáng thương, chậm rãi tiến đến phía trước, vô số lần ở trong mơ, cô đã mơ thấy mình nằm trong lòng ngực cường tráng của anh, được anh gắt gao ôm chặt, lúc này đây, cô muốn cảm nhận cảm giác chân thật này một lần.

“Cô không cảm thấy thật mỉa mai sao? Trước kia cô có rất nhiều cơ hội, chỉ là cô không biết trân trọng, bây giờ còn có thể mở miệng cầu xin tôi yêu cô một lần?” Ánh mắt Tư Đồ Thác lạnh như băng, khóe môi nhếch lên một nụ cười châm chọc.

Đầu Âu Dương Điệp đau quá, thật khó chịu, bóng dáng người trước mắt không ngừng trở nên mơ hồ, thậm chí cô cũng không nghe rõ anh đang nói cái gì? Cô chỉ nhìn thấy hai phiến môi kia liên tục đóng mở.

Nhưng trong lòng cô hiểu rất rõ, nếu bây giờ đánh mất cơ hội, thì có lẽ vĩnh viễn cô cũng không bao giờ còn cơ hội có được anh, lập tức nghiêng ngả lao đảo bổ nhào vào người anh, lúc này đây cô ôm chặt lấy anh, hôn anh một cách điên cuồng, bừa bãi.

“Ừm...” Tư Đồ Thác như hít phải một ngụm khí lạnh, trong nháy mắt có một luồng điện chạy khắp toàn thân, thân mình cũng lập tức trở nên căng thẳng, mỗi một bộ phận trên cơ thể ngay tức khắc nổi lên phản ứng, bởi vì cô dùng sức, vô ý thức làm cho bầu ngực của mình dán chặt vào anh.

Âu Dương Điệp say rượu nên thân hình không ngừng đong đưa vận vẹo, đã vô tình cọ xát vào khu vực nhạy cảm đang căng cứng của anh.

“Âu Dương Điệp, đây là do cô tự mình đưa lên cửa, vậy thì cũng đừng trách tôi không khách sáo.” Tư Đồ Thác thở một cách gấp gáp, trong đôi mắt đen sâu thẳm đầy dục vọng, ôm cô ngã lên giường, lập tức cởi bỏ áo lót của cô, tay liền đặt trên bầu ngực vùng cao kiêu hãnh của cô, sau đó trượt bỏ luôn cái quần lót vướng víu kia, bàn tay tiến vào thăm dò những nơi mà trước kia đã từng quen thuộc.

“Ừm...” Dục vọng và rượu trộn lẫn vào nhau, khoái cảm giống như luồng điện chạy khắp thân thể cô, làm cho cô nhịn không được mà rên rỉ ra tiếng, thân mình càng thêm vận vẹo, muốn tiến đến gần sát anh hơn nữa.

Hưng phấn của cô, khát vọng của cô, thân thể cô mảnh mai, trắng nõn mê người giống hệt như năm năm trước đây, càng thêm kích thích thần kinh Tư Đồ Thác, trong nháy mắt cả người máu nóng sôi trào, giờ phút này anh chỉ nghĩ đến việc giữ lấy cô.

Quần áo nhanh chóng nằm rải rác dưới sàn nhà, trên giường là hai thân hình không ngừng triền miên dầy dụa cùng một chỗ, tiếng rên rỉ, tiếng thờ dục, liên tục truyền khắp mọi ngõ ngách trong căn phòng.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Bị anh nhục nhã (1)

Tình cảm mãnh liệt như bão táp qua đi, trong phòng im lặng lạ thường, chỉ còn lại tiếng hít thở dồn dập. Ánh mắt âm u như chim ưng của Tư Đồ Thác, nhìn vào vẻ mặt thỏa mãn của người nằm bên cạnh, toàn thân đầy dấu hôn đang chìm vào giấc ngủ, anh thậm chí có chút thống hận chính mình, tại sao đã qua năm năm mà anh đối với cô vẫn cảm lòng không được, đối với cô vẫn điên cuồng, nhưng anh cũng không thể không thừa nhận, cùng cô hoan ái, là một loại hưởng thụ tinh thần thật khoan khoái dễ chịu, loại cảm giác này anh chưa từng cảm nhận được ở bất kỳ người phụ nữ nào, cho dù đó có là Lâm Vy đi chăng nữa. Nhưng tại sao cô lại xuất hiện ở đây? Tại sao lại vô tình gặp nhau tại quán bar? Là ngoài ý muốn hay là âm mưu của cô? Người trên giường khẽ nhăn mặt, chậm rãi mở to mắt, đầu vẫn còn đau quá, thân thể cũng không được khỏe lắm, có điều cô đã mơ thấy một giấc mơ thật đẹp, mơ thấy anh, sắc mặt nhanh chóng trở nên âm ỉ, vì cô biết đó không phải là sự thật. Lơ đãng nhìn xung quanh căn phòng xa lạ được bày trí xa hoa, hơi hơi sùng sốt, sao lại thế này? Cô không phải dự định trở về khách sạn sao? Tại sao bây giờ lại ở trong căn phòng dành cho tổng thống vậy? Lập tức ngồi dậy, tấm chăn che ngang ngực rơi xuống dưới, lộ ra thân thể trần trụi mang đầy dấu hôn, lại nhìn thấy quần áo rơi rớt lung tung dưới giường, quần áo này rất quen thuộc với cô, kia là quần tây, áo sơ mi, thậm chí là đồ lót.“A.” Cô hoảng sợ hét to, cô nhớ rõ bản thân tới quán Bar, uống rượu liên tục, chẳng lẽ cô bị người đàn ông nào đó lợi dụng. Đang ngồi trên bàn ăn, uống café và xem báo, Tư Đồ Thác đột nhiên nghe thấy tiếng gào thét trên lầu, nhìn mặt nhú mày một chút rồi xoay người bước lên lầu, vừa lên lầu liền nhìn thấy cô vẫn trần trụi ngồi ở bên giường với vẻ mặt hoảng sợ, gất gao nhìn chăm chăm quần áo dưới giường. “Cô tỉnh? Tỉnh rồi thì có thể đi.” Lời nói bình tĩnh, lạnh lùng và vô tình, ánh mắt lạnh như băng, không có lấy một tia độ ấm. “Thác, là anh sao? Thật sự là anh sao?” Âu Dương Diệp nhìn thấy anh đứng ở trước cửa thì kích động không thể tin được, giọng nói cũng có chút run rẩy, chẳng lẽ đêm qua là thật chứ không phải mơ. “Âu Dương Diệp, cô không mặc quần áo, chẳng lẽ là còn muốn quyến rũ tôi.” Ánh mắt của Tư Đồ Thác dừng lại trước ngực cô, mở miệng châm chọc. Quyến rũ anh? Âu Dương Diệp sùng sốt, cúi đầu nhìn lại thân thể mình, trong nháy mắt sắc mặt trở nên đỏ ửng, lúc này mới sực nhớ lại bản thân không có mặc quần áo, lập tức nhảy xuống giường, nhanh chóng mặc quần áo vào, mặc quần áo ở trước mặt anh, ngoại trừ vẻ mặt kích động lúc này, cô còn có một chút xấu hổ. “Cô có thể đi rồi.” Tư Đồ Thác né người ra, lạnh lùng nói với cô. “Thác.” Âu Dương Diệp cắn môi, nhìn thấy anh tàn nhẫn vô tình như thế, lời còn chưa nói xong đã bị anh lạnh lùng cắt ngang. “Im miệng, cô không có tư cách gọi tên tôi.” “Em. ... Tư Đồ tiên sinh.” Âu Dương Diệp cố nén nước mắt ủy khuất, gọi lên xưng hô xa lạ này. “Cô muốn nói cái gì? Còn muốn nói cô yêu tôi sao? Âu Dương Diệp, không nghĩ tới năm năm không gặp, cô lại trở nên quý kẻ đa đoan như thế? Thế nào? Nhìn thấy Tư Đồ Thác hôm nay không như ngày xưa, trong túi có bạc triệu, cho nên muốn quay đầu lại sao? Đáng tiếc, thứ mà Tư Đồ Thác tôi không thiếu nhất chính là đàn bà.” Anh lạnh lùng nhìn cô, trong mắt không có lấy một tia thương tiếc, trên mặt đều lộ vẻ khinh bỉ, cô nghĩ cô trở về thì bản thân sẽ tiếp nhận cô sao? Vậy thì cô thật sự quá coi thường anh rồi. “Em không có.” Sắc mặt Âu Dương Diệp trắng bệch, cô biết chính mình có giải thích thế nào cũng vô ích? Ai sẽ tin tưởng cô? Cô chính là người làm tổn thương anh, bây giờ còn muốn trở lại bên cạnh anh sao? “Cô muốn tiền của tôi phải không? Tuy rằng trước đây cô vô tình vô nghĩa, nhưng tôi cũng nể mặt chú Âu Dương, sẽ bố thí cho cô năm trăm vạn, như vậy đủ rồi chứ?” Tư Đồ Thác châm biếm nhìn cô, từ trong túi lấy ra một tấm chi phiếu, viết lên đó những con số, sau đó xé ra, ném về phía trước, bây giờ tiền thì anh không thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Bị anh nhục nhã 2

Tấm chi phiếu rơi trên mặt của cô, sau đó bay xuống mặt đất, Âu Dương Diệp lẳng lặng nhìn tấm chi phiếu đang nằm trên mặt đất, sự kiên cường mà cô cố gắng chịu đựng, trong nháy mắt đã suy sụp, nước mắt trong suốt tuôn rơi như người ta chặt đứt một chuỗi trân châu. Anh đang dùng tiền để sỉ nhục cô, giống như năm năm trước cô đã dùng tiền để sỉ nhục anh, cô đã biết một khi trở về là tự rước lấy nhục, nhưng như vậy cũng tốt, cô sẽ không còn ôm ảo tưởng gì nữa. “Âu Dương Diệp, cầm chi phiếu rồi rời khỏi nơi này, bao nhiêu tiền mua một đêm của cô là quá dư dả cho cô rồi, ngay cả mình tình cũng không có giá này đâu.” Trong mắt Tư Đồ Thác đều là khinh thường, lại mệnh lệnh nói ra từng chữ: “Cô đã đạt được mục đích, cô có thể đi, nhớ kỹ, sau này tôi hi vọng sẽ không bao giờ gặp lại cô nữa.” Mục đích của cô? Cô có mục đích gì? Coi trọng tiền của anh sao? Âu Dương Diệp nhìn người đàn ông trước mắt lạnh lùng gần như tuyệt tình, anh đang hiểu lầm, đang hoài nghi mình, nhưng cô không nên trách anh, cô đã sớm nghĩ đến kết quả này, ép buộc bản thân có nở nụ cười: “Tư Đồ tiên sinh, anh hiểu lầm rồi, tôi hôm qua chỉ là chuyện hiểu lầm, anh yên tâm, sau này chúng ta sẽ không bao giờ gặp lại nhau nữa.” Lòng của cô đã muốn rơi vào hầm băng, không còn hy vọng xa vời. “Thật không? Vậy thì tốt, chỉ có điều tôi có lòng tốt muốn nhắc nhở cô một câu, nếu lần sau muốn quyến rũ người khác, thì hãy luyện lại kỹ thuật trên giường cho tốt một chút, như vậy có lẽ người ta sẽ cho cô tiền nhiều hơn một chút.” Tư Đồ Thác vận dụng hết mọi khả năng có thể để châm chọc, vũ nhục cô, nhìn thấy sắc mặt của cô trở nên rất khó coi, trong lòng anh vô cùng thoải mái. Người khác? Luyện tốt kỹ thuật trên giường? Anh coi cô là cái gì? Gái điếm sao? Anh cố ý vũ nhục mình như vậy sao? Anh muốn trả thù mình vì những chuyện trước kia sao? Bị thương tràn ngập trong lòng, một cơn đau đớn lạnh lẽo chạy từ lòng bàn chân đến tận tâm can, làm cho cô tức giận, đột nhiên ngẩng mặt lên, lộ ra một nụ cười thê thảm, dùng sức vẩy vẩy tóc: “Tư Đồ tiên sinh, cảm ơn sự nhắc nhở của anh, tôi sẽ nhớ kỹ, tôi nhất định sẽ luyện lại kỹ thuật giường chiếu cho thật tốt rồi mới đi quyến rũ người khác.” Nếu vũ nhục mình có thể làm cho anh vui vẻ, vậy thì cứ để cho anh vui vẻ, coi như bản thân chuộc tội cho năm năm trước. “Bốp.” Một âm thanh trong suốt vang lên từ miệng cô, trên mặt Âu Dương Diệp lập tức xuất hiện một dấu tay màu đỏ, khóe miệng chảy máu, nhưng cô lại vô cùng bình tĩnh đứng ở nơi đó, nhìn anh, đánh đi, một cái tát này đem tất cả những gì cô thiếu anh đều trả lại hết cho anh, từ nay về sau xem nhau như người xa lạ. “Tôi thật cảm thấy mất mặt thay cho chú Âu Dương, sao chú có thể có một đứa con gái không biết liêm sỉ như cô, cô không xứng mang họ Âu Dương, cứ.” Anh nắm Tư Đồ Thác nháy mắt trở nên âm trầm, lạnh như băng, cô không xứng làm con gái của chú Âu Dương. Âu Dương Diệp chậm rãi xoay người sang chỗ khác, đột nhiên dừng bước, vẫn không quay đầu lại nói: “Mặc kệ anh tin hay không? Chuyện xảy ra hôm qua là ngoài ý muốn, không phải âm mưu của tôi. Tư Đồ tiên sinh, tạm biệt. À không, phải nói là vĩnh biệt mới đúng.” Nói xong, muốn bước ra cửa, bỗng dừng anh ở phía sau gọi lại. “Khoan đã.” “Còn có việc gì sao?” Âu Dương Diệp tạm dừng một chút, chậm rãi xoay người qua nhìn anh, anh còn muốn làm gì? “Cầm tờ chi phiếu đi, giao dịch trên giường tôi thích phân biệt rõ ràng, mặc kệ mục đích của cô là gì? Có hầu hạ tôi trên giường, đây là thứ cô nên được hưởng.” Tư Đồ Thác nhặt tấm chi phiếu lên, đặt vào trong tay cô. Nhìn thấy trên tấm chi phiếu ghi con số năm trăm vạn, trước kia có lẽ cô sẽ không thèm liếc mắt một cái, nhưng hiện tại đối với cô số tiền này thật quá lớn, nếu anh nhất định phải dùng phương thức này để vũ nhục mình, vậy thì cứ chiều theo ý anh đi. “Cảm ơn.” Không hề chần chờ, liền xoay người chạy xuống lầu, anh khiến cho mình ngay cả một chút tôn nghiêm cuối cùng cũng mất sạch, anh hận là nên vừa lòng. Nhìn thấy cô chạy trời chết với sắc mặt trắng bệch, khóe môi Tư Đồ

Thác nhếch lên, trong nháy mắt khôi phục lại bình thường, nhục nhã cô, tại sao bản thân lại không hề cảm thấy vui vẻ như trong tưởng tượng của anh.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Một trăm vạn

Âu Dương Diệp chạy ra khỏi biệt thự, theo đường lớn không ngừng chạy trốn về phía trước, mãi cho đến khi không còn chút hơi sức, lúc này mới tựa vào một cây đại thụ ven đường, thân mình chậm rãi ngồi xuống, chôn đầu ở trước ngực, vì tủi than mà bật khóc lớn tiếng.

Ông trời cho nàng một cơ hội nhìn thấy anh, cũng cho nàng một cơ hội để tự rước lấy nhục.

“Không thể không nhớ anh, ban đêm ở nơi xa lạ này, em gọi thầm tên anh....” (Không thể không nhớ anh) Tiếng chuông di động đột nhiên vang lên bên tai cô.

Cô ra sức lau khô nước mắt, ổn định cảm xúc, sau đó lấy di động ra, là Tiểu Dung, “Àlo, Tiểu Dung, chuyện của bác gái xử lý tốt rồi chứ?”

“Tốt rồi, Tiểu Diệp, cậu thế nào? Chúng ta gặp mặt để nói chuyện đi, mình đang ở quán cafe Hữu Duyên trên đường XX chờ cậu.” Mã Tiểu Dung nói, tuy rằng giọng điệu vẫn trầm tĩnh như trước nhưng lại ẩn chứa bi thương.

“Được, mình lập tức tới ngay.” Âu Dương Diệp ngắt điện thoại, tiện tay vẫy một chiếc taxi.

Vừa đến quán cafe, cô liền nhìn thấy vẻ mặt bi thương thống khổ của Mã Tiểu Dung, cau mày ngồi chờ ở một góc.

Âu Dương Diệp đi tới thì nhìn thấy trong mắt cô hàm chứa nước mắt, cô rất kiên cường, bản thân rất ít khi nhìn thấy cô khóc, cầm tay cô an ủi: “Tiểu Dung, tất cả đều đã trở thành quá khứ rồi, cậu phải kiên cường lên, bác gái đi rồi nhưng cậu vẫn còn có mình.”

“Tiểu Diệp.” Mã Tiểu Dung ôm lấy cô khóc rống lên.

“Tiểu Dung, đừng quá đau lòng, bác gái ở trên trời cũng nhất định không hy vọng cậu sẽ thương tâm khổ sở.” Âu Dương Diệp nghẹn ngào an ủi cô, sau đó lại cùng cô khóc.

“Cám ơn cậu, Tiểu Diệp, cũng may lúc này còn có cậu tới an ủi mình.” Một lúc lâu sau Mã Tiểu Dung mới ngừng khóc, cảm động nói, đột nhiên nhìn thấy khuôn mặt sưng đỏ của cô, liền vội vàng hỏi: “Mặt của cậu làm sao vậy? Có đau lắm không?”

“Tiểu Dung, không cần lo lắng, mình không sao, đứng rồi, khi nào thì chúng ta quay về Mỹ?” Âu Dương Diệp cố ý chuyển đề tài.

“Cậu muốn về Mỹ?” Mã Tiểu Dung sững sốt, “Cậu không muốn ở lại để tranh thủ tình cảm của anh ta sao?”

“Không muốn.” Âu Dương Diệp lắc đầu, ra vẻ thoải mái nói: “Có một số thứ đã mất đi, không phải cậu muốn tìm là có thể tìm trở về được, huống chi là con người, bây giờ mình đã nghĩ thông suốt rồi.”

“Nghĩ thông suốt là tốt.” Mã Tiểu Dung gật gù đầu, biết rõ mọi chuyện sẽ không đơn giản như vậy, nhưng lúc này cô không có tâm tình để quan tâm đến Tiểu Diệp, bởi vì chính cô còn lo cho mình chưa xong, sắc mặt trở nên âm trầm: “Dù vậy nhưng hiện tại mình vẫn không thể quay về Mỹ được.”

“Tại sao? Đã xảy ra chuyện gì sao?” Âu Dương Diệp ngẩn ra, khẩn trương hỏi.

“Mẹ mình đã qua đời, cha dự định muốn mình đưa cho ông ta một trăm vạn, nói rằng đây là số tiền cấp dưỡng cho các chi phí sinh hoạt khi mình đi du học ở nước ngoài và chi phí chăm lo thuốc thang cho mẹ, nếu mình không đưa ông ta sẽ không cho mẹ mình có được chỗ yên nghỉ, lại càng không giao tro cốt của mẹ cho mình.....” Tay Mã Tiểu Dung siết chặt, ánh mắt lộ ra tia hung ác, cô hận bản thân không thể giết được gã đàn ông khôn kiếp kia.

“Chi phí sinh hoạt ở nước ngoài của cậu? Không phải tất cả đều do cậu đi làm kiếm được sao?” Âu Dương Diệp kỳ quái hỏi, sau đó đột nhiên hiểu được: “Ông ta xảo trá.”

“Ừ, ông ta xảo trá, nhưng mình lại không có cách nào, mình không thể để cho mẹ chết mà không có được một chỗ yên nghỉ, cho nên, mình phải ở lại đây kiếm được một trăm vạn đưa cho ông ta, sau đó mang theo tro cốt của mẹ, tìm cho mẹ một nơi an nghỉ cuối cùng.” Mã Tiểu Dung gật đầu, cô hận cha dượng của mình đến thấu xương, nhưng cô lại không còn cách nào khác.

“Một trăm vạn, Tiểu Dung, vậy cậu phải mất bao nhiêu thời gian mới kiếm được, cậu có biết không?” Âu Dương Diệp âm thầm tính toán, ít nhất phải mất ba năm.

“Mình biết, nhưng mình đâu còn sự lựa chọn nào khác, cho nên mình phải ở lại Đài Loan.” Mã Tiểu Dung nói một cách kiên quyết, đột nhiên khóc mất chột rung rung, nước mắt lập tức rơi xuống: “Có điều, mình cảm thấy thật có lỗi với mẹ, khi còn sống mẹ vì mình mà phải chịu thua thiệt, vất vả cả đời,

hiện tại đã qua đời, mình cũng không thể cho mẹ một nơi yên nghỉ ổn định.”

Âu Dương Diệp đau lòng, bất đắc dĩ nhìn Tiểu Dung, đột nhiên nhớ tới tấm chi phiếu năm trăm vạn, cô vốn định xé nó, nhưng bây giờ đã thay đổi chủ ý.

“Tiểu Dung, đừng khóc, không phải là một trăm vạn sao? Đi, bây giờ chúng ta đi đưa cho ông ta, sau đó mua cho bác gái một phần mộ.” Cô lập tức kéo tay Tiểu Dung nói.

“Cậu có? Tiền ở đâu cậu có?” Mã Tiểu Dung khiếp sợ nhìn cô, tại sao cô ấy lại có một trăm vạn, cô ấy còn nghèo hơn so với mình.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tình cờ gặp tại nghĩa trang

“Cậu có? Tiền ở đâu cậu có?” Mã Tiểu Dung khiếp sợ nhìn cô, tại sao cô ấy lại có một trăm vạn, cô ấy còn nghèo hơn so với mình.

“Chuyện này cậu không cần quan tâm, bây giờ quan trọng nhất là an táng cho bác gái đang hoàng, chúng ta đi mau.” Âu Dương Diệp kéo cô đi ra ngoài.

“Tiểu Diệp, cậu nói cho rõ ràng, tiền này ở đâu cậu có, nếu không mình không cần.” Mã Tiểu Dung vừa bị cô kéo đi vừa nói.

“Anh ấy đưa.” Âu Dương Diệp hiểu rõ tính tình của cô, nên thành thật nói rõ.

“Anh ấy?” Mã Tiểu Dung lập tức hiểu được, người cô nói chính là Tư Đồ Thác.

“Cậu đã gặp anh ta sao?”

“Được rồi, đừng hỏi nữa, chờ giải quyết xong chuyện của bác gái, mình sẽ từ từ giải thích tất cả mọi chuyện cho cậu nghe.” Âu Dương Diệp trực tiếp ngắt lời cô, bây giờ chuyện quan trọng hơn chính là chuyện của Tiểu Dung.

“Cám ơn cậu, Tiểu Diệp.” Ánh mắt Mã Tiểu Dung hồng hồng, sống mũi cay cay.

“Được rồi, không cần làm mình cảm thấy buồn nôn như vậy, số tiền này sao có thể so với cậu.” Âu Dương Diệp tiện tay vẫy một chiếc taxi.

Mã Tiểu Dung đưa cho cha dựng một trăm vạn, lúc này ông ta mới đưa tro cốt của mẹ cô cho cô, Tiểu Dung bắt đầu xử lý hậu sự cho mẹ, trong lòng Âu Dương Diệp đau khổ rối rắm, từ sau khi cha mẹ qua đời, đã năm năm qua cô không đi bái tế họ, cho nên bây giờ cô phải cố lấy dũng khí đi thăm mộ họ.

Toàn thân mặc một bộ quần áo màu đen, mang thêm một cái kính mát, trong tay cầm một bó hoa cúc, đây là lần thứ ba cô bước vào nơi này, lần đầu tiên là lúc hạ táng cha mẹ, lần thứ hai là lúc cô kết hôn đã đến đây bái tế, mặc dù đã qua năm năm, nhưng cô vẫn nhớ như in mộ phần cha mẹ nằm ở chỗ nào, lập tức nhẹ nhàng đi về phía trước.

Tư Đồ Thác rót một ly rượu vang đỏ đặt ở phía trước bia mộ, đứng nhìn một hồi, sau đó mới xoay người muốn rời khỏi, lại thấy Âu Dương Diệp từ phía đối diện đi tới.

“Thác, à không... Tư Đồ tiên sinh.” Cô nao nao, dừng bước, vội vàng sửa miệng, ánh mắt đảo qua ly rượu vang đặt phía trước mộ, cô biết cha thích nhất là rượu vang đỏ, hiếm khi được anh có lòng quan tâm, chậm rãi tiến đến phía trước, lúc lướt qua người anh, cô tạm dừng một chút, thấp giọng nói:

“Cám ơn anh.”

“Cô không cần cảm ơn tôi, tôi bái tế chú Âu Dương không phải vì cô.” Tư Đồ Thác không hề cảm kích, giọng nói vẫn lạnh lùng như trước.

“Em biết.” Cô cũng không ngốc nghếch đến nỗi nghĩ anh thay mình đến bái tế cha mẹ,

“Có điều, mặc kệ anh là vì cái gì? Trước hết em cũng phải cảm ơn anh, bởi vì họ là cha mẹ của em.”

“Cha mẹ của cô? Chú Âu Dương có đứa con gái như cô, đúng là si nhục của chú ấy.” Ánh mắt Tư Đồ Thác thâm trầm, bắn ra tia nhìn lạnh lẽo, mở miệng châm biếm.

“Anh nói đúng, em là si nhục của cha.” Âu Dương Diệp không muốn giải thích, để anh tùy ý nhục nhã mình, nếu như vậy có thể làm tiêu tan tội lỗi năm

năm trước của cô, vậy thì cô nguyện ý im lặng thừa nhận để được tha thứ.

Đôi lông mày của Tư Đồ Thác nhíu chặt cùng một chỗ, năm năm không gặp, cô rõ ràng đã học được tính nhẫn nại chịu đựng, im lặng thừa nhận, hoàn toàn không giống như trước đây, không chịu thua kém bất cứ ai, luôn giương nanh múa vuốt, cổ tình gây sự, đột nhiên trong lòng cảm thấy có chút buồn bực khó hiểu, không muốn tiếp tục nhìn thấy cô, nên xoay người nhanh chóng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Làn Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Cha mẹ, tha thứ cho con

Nhẹ nhàng đặt hoa tươi ở phía trước bia mộ, Âu Dương Diệp quỳ gối xuống nơi đó, nước mắt rơi như mưa, không ngừng lấy tay vuốt ve bức ảnh của cha mẹ, ủ khuất trong nhiều năm qua cứ như vậy mà theo dòng nước mắt tuôn ra.

“Cha, mẹ, con xin lỗi, con xin lỗi, tha thứ cho con vì đã lâu như vậy mới đến thăm hai người, không phải con không nhớ cha mẹ, mà là con không có mặt mũi nào tới gặp cha mẹ, không có nhà, không có công ty, cái gì cũng không có, con thật sự không biết nên lấy cái gì tới gặp hai người.”

“Cha, con càng xin lỗi cha, cha đã nhọc lòng vì con mà thu xếp ổn thỏa tất cả mọi chuyện, an bài cho con một người đàn ông vĩ đại như vậy. Nhưng chính con lại không biết quý trọng, còn chính tay hủy đi tất cả, để cuối cùng phải rơi vào kết cục hai bàn tay trắng như thế này, con thật sự không còn mặt mũi ở lại Đài Loan, mà phải đi xa đến nước Mỹ, cha nói xem, con phải lấy cái gì để đến gặp cha đây?”

“Nhưng mà con biết, dù cho con có phạm phải lỗi lầm gì? Đã làm sai chuyện gì? Cha mẹ đều sẽ tha thứ cho con, bao dung con, chỉ là con không có cách nào làm cho anh ấy tha thứ con, cha, con rất hối hận, thật sự rất hối hận, nếu ông trời cho con thêm một cơ hội nữa, con nhất định sẽ giữ chặt anh ấy, sẽ yêu anh ấy thật nhiều, nhưng con biết ông trời sẽ không cho con cơ hội như vậy nữa.”

Cô tựa đầu vào phía trước mộ bia, một mặt khóc đến thương tâm muốn chết, mặt khác kể cho cha mẹ nghe những tâm sự trong những năm gần đây mà cô chưa từng tiết lộ với bất kỳ ai.

Thím vệ sinh mộ đứng cách đó không xa, không ngừng nghi hoặc đánh giá cô.

Âu Dương Diệp cũng chú ý tới bà, không hiểu tại sao bà cứ nhìn mình chăm chú? Lau đi nước mắt, sau đó cung kính quỳ trước mộ bia dập đầu ba cái, rồi mới đứng dậy muốn rời đi.

“Tiểu thư, cô là gì của bọn họ?” Bà thím nhin không được hiểu kỳ, nhẹ nhàng bước đến hỏi.

“Con gái.” Tuy rằng không biết tại sao bà lại hỏi như vậy, nhưng Âu Dương Diệp vẫn trả lời.

“Con gái? Tại sao tôi chưa từng gặp qua cô?” Bà thím kỳ quái hỏi, sau đó thì ào ào nói:

“Có điều là anh trai của cô thật sự là một đứa con có hiếu, tôi tảo mộ nhiều năm như vậy, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua người nào hiếu thuận như cậu ấy.”

“Hiếu thuận? Tại sao lại nói như vậy?” Âu Dương Diệp sững sờ.

“Tiểu thư, cô không biết đó thôi, anh trai của cô mỗi tháng đều tới đây thăm nom cha mẹ của mình, lâu ngày tôi liền nhận ra cậu ấy.” Bà thím trả lời.

“Thật không? Mỗi tháng anh ấy đều tới sao?” Trong lòng Âu Dương Diệp có trăm vị lẫn lộn với nhau, thật sự không biết đó là mùi vị gì.

“Ừ, tuy rằng không xác định được ngày nào, nhưng mỗi tháng đều có đến, có một lần, một tháng cậu ấy không có tới, cuối cùng vào một ngày mưa to, tôi nghĩ cậu ấy nhất định sẽ không đến đây, nhưng cậu ấy lại đợi mưa đến, nếu cha mẹ cô còn sống thì nhất định sẽ rất vui mừng vì có được một đứa con hiếu thảo như vậy.” Khuôn mặt bà thím đầy vẻ hâm mộ.

“Cám ơn thím, tạm biệt.” Âu Dương Diệp cũng nhin không được, xoay người chạy ra ngoài. Tại sao? Tại sao anh phải làm như vậy?

“Ầm ầm...” Bầu trời đang trong xanh chợt vang lên tiếng sấm đĩnh tai nhức óc, trong nháy mắt mây đen liền kéo lại dày đặc, chỉ một lát sau mưa to tầm tã liền trút xuống.

Âu Dương Diệp đi ở trong mưa, tùy ý để mưa rơi ướt nhẹp người mình, trên mặt đã không còn phân biệt được nước mắt hay là nước mưa.

Mưa to rơi trên mặt kính của xe, dường như nhìn không rõ con đường phía trước, mà xui quý khiến Tư Đồ Thác dừng lại, anh biết khu nghĩa trang này cách nội thành rất xa, mà những người tới nơi này đều có xe hơi riêng, cho nên rất ít khi có xe taxi xuất hiện ở đây, lại càng không có xe bus.

Mưa lớn như vậy, cô ấy làm cách nào để rời đi? Tay cầm chặt bánh lái, chân giẫm lên chân ga, anh thật sự muốn cứ nghênh ngang mà đi như vậy, không cần quan tâm đến cô, chỉ là từ đầu đến cuối chân vẫn không nhả xuống, đột nhiên quay đầu xe lại, anh nói với chính mình, anh là vì muốn báo đáp ân tình của chú Âu Dương, dù sao cô cũng là con gái của chú ấy.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Mục đích của cô

Tư Đồ Thác lái xe từ rất xa đã nhìn thấy cô cả người ướt đẫm, hồn xiêu phách lạc đi trong cơn mưa to, cô muốn làm cái gì? Không muốn sống nữa sao?

Kết, xe lập tức dừng lại bên cạnh cô, không đợi cô kịp phản ứng lại thì cửa xe đã mở ra, ngay tức thì cô bị người ta dùng sức kéo vào trong xe.

“Anh.” Âu Dương Diệp có chút kinh ngạc nhìn anh, thì ra anh không đi, anh đã trở lại tìm mình, anh là đang quan tâm mình sao? Không hiểu sao trong lòng cô cảm thấy ngọt ngào.

“Cô không cần lộ ra vẻ mặt cảm kích, tôi quay lại là vì chú Âu Dương.” Tư Đồ Thác không để cho cô có cơ hội nói chuyện đã trực tiếp nói trước, sau đó khởi động xe.

“Cám ơn anh những năm gần đây đã đến thăm nom cha mẹ em.” Âu Dương Diệp dùng tay lau đi những giọt nước mưa dính trên mặt, cô thật lòng cảm ơn anh.

“Âu Dương Diệp, cô cảm ơn không thấy kỳ lạ sao? Đừng bao giờ tự mình khẳng định, tôi nói rồi, tôi đến là để thăm chú Âu Dương, chứ không hề liên quan đến bất kỳ kẻ nào, nhất là cô.” Khóe môi Tư Đồ Thác nhếch lên một nụ cười lạnh lẽo châm biếm.

Âu Dương Diệp không nói gì, cô biết, bất luận cô nói cái gì cũng đều không thể bù đắp những thương tổn mà cô đã gây ra cho anh năm năm trước.

Không khí lập tức trở nên trầm mặc, bên trong cực kỳ im lặng, bên tai nghe được đều là tiếng mưa to quất vào thân xe.

Ánh mắt Tư Đồ Thác liếc nhìn về hướng cô, liền thấy cô lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, nước mưa trên đầu không ngừng rơi xuống trên mặt, trên ngực cô, quần áo ướt đẫm gất gao dán sát trên thân thể cô, làm cho đáng người là lướt quynh rữ mê người đột nhiên hiện ra, nhất là bầu ngực vun cao ẩn hiện trong bộ quần áo màu đen làm cho người ta không ngừng mơ màng.

Nhớ đến buổi tối của vài ngày trước, thân mình anh lập tức trở nên căng thẳng, nơi đó của anh không khỏi nhanh chóng đứng thẳng một cách ngạo nghễ.

“Chết tiệt.” Anh nhìn không được nể lên một tiếng, bản thân chưa bao giờ thiếu phụ nữ, nhưng không hiểu tại sao chính mình đối với cô lại miễn cảm như vậy, chỉ cần liếc mắt nhìn một cái, thân thể sẽ lập tức có thay đổi.

“Hả, cái gì?” Âu Dương Diệp hơi nao nao, quay đầu nhìn về phía anh, một giọt nước từ trên tóc rơi xuống làn da mềm mại trắng nõn của cô, trong nháy mắt biến mất ở trước ngực cô, làm cho cô trở nên thật quynh rữ, không có lời nào có thể miêu tả được.

“Kết.” Tư Đồ Thác nhấn phanh, khiến cho xe đột ngột dừng lại.

Anh đột nhiên dừng xe, làm cho Âu Dương Diệp không kịp chuẩn bị trước, thân mình lập tức ngã nhào về phía trước, “bình.” một tiếng, đầu liền đập vào phía trước xe, cô lấy tay xoa xoa cái trán bị đau, còn chưa kịp lấy lại tinh thần chợt nghe giọng nói tức giận mang theo châm biếm của anh truyền đến bên tai.

“Âu Dương Diệp, hôm nay e là do cô cố tình sắp đặt, cùng tôi không hẹn mà gặp, sau đó giờ trò quynh rữ tôi phải không? Năm trăm vạn tôi đưa cho cô còn không đủ sao? Lòng dạ của cô cũng thật tham lam.”

“Cái gì?” Cô ngờ ngác, ngẩng đầu lên liền nhìn thấy trong đôi mắt đen của anh đều là lửa giận, gất gao nhìn chăm chăm cô, dường như muốn cắn nuốt cô, làm cho ai trong thấy cũng cảm thấy hoảng sợ, mà cô hoàn toàn không biết, tại sao sắc mặt của anh lại đột nhiên thay đổi như vậy.

“Âu Dương Diệp, cô còn giả bộ nữa sao? Biến mất năm năm, rồi đột nhiên xuất hiện, cùng tôi gặp gỡ tại quán bar, bây giờ lại gặp nhau ở nghĩa trang, cô có cảm thấy trùng hợp không? Trùng hợp đến nỗi làm cho người ta không thể không nghĩ ngợi?” Ánh mắt sắc bén của Tư Đồ Thác bắn về phía cô.

Lúc này Âu Dương Diệp mới hiểu được anh đang nói cái gì? Thì ra anh nghĩ cô biến mất sau đó trở về, tiếp cận anh là có mục đích, bắt đắ dĩ cười khổ, cô nói: “Quả thật là trùng hợp.” Cô không còn hơi sức để giải thích nữa.

“Cô thừa nhận?” Trong nháy mắt sắc mặt của Tư Đồ Thác trở nên âm trầm đáng sợ, gất gao nhìn cô chăm chăm, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống cô.

Chương 17: Đốc hết khả năng để sỉ nhục

“Cô thừa nhận?” Trong nháy mắt sắc mặt của Tư Đồ Thác trở nên âm trầm đáng sợ, gắt gao nhìn cô chằm chằm, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống cô.

“Em có thể giải thích sao? Nếu em nói không hẹn mà gặp thì anh có tin không?” Âu Dương Điệp hỏi lại anh, biết năm năm trước mình đã làm anh tổn thương quá sâu, cho nên bây giờ anh sẽ không tin mình nói dù chỉ là một câu.

“Không tin.” Tư Đồ Thác không hề suy nghĩ đã nói.

“Vậy em còn cần phải giải thích sao? Đã biết anh sẽ không tin tưởng, em giải thích không phải dư thừa sao?” Âu Dương Điệp nhìn thấy vẻ mặt lạnh lùng của anh, trong đôi mắt đẹp không chứa gì khác ngoài đau xót.

“Cô như vậy có xem như đang giải thích không? Âu Dương Điệp, không nghĩ tới năm năm không gặp, cô trở nên thông minh hơn năm năm trước rất nhiều, cô cho là cô nói như vậy thì tôi sẽ tin tưởng cô sao? Thế nào? Còn muốn làm bà Tư Đồ hả? Cô cho là cô còn có tư cách này sao?” Tư Đồ Thác cười lạnh, nhìn chằm chằm vào mắt cô, cả người tản ra hàn khí bức người.

“Anh nghĩ em như vậy sao?” Sắc mặt Âu Dương Điệp trắng bệch, cắn chặt môi đến nỗi đôi môi mềm mại chảy ra một ít máu tươi, anh nhất định phải nhục nhã cô như vậy sao?

“Cô còn có thể làm cho tôi suy nghĩ về cô như thế nào? Chẳng lẽ thứ mà cô xem trọng không phải là tiền của tôi sao?” Tư Đồ Thác dùng hết khả năng có thể để sỉ nhục và châm biếm cô.

“Em không có đề tiện, vô sỉ như anh nói.” Âu Dương Điệp hét lớn, nước mắt tràn khóe mi, lập tức mở cửa xe, bỏ chạy ra ngoài, cái gì cô cũng đều không có, nhưng tối thiểu cô còn có lòng tự trọng và tôn nghiêm của mình.

Mặc cho mưa to gió lớn quất vào trên thân thể cô, cô vẫn không ngừng chạy về phía trước, tại sao cô lại trở về? Tại sao lại trở về?

“Tin tin, tin tin.” Phía sau truyền đến tiếng bấm kèn inh ỏi của xe ô tô, mà cô không hề phát hiện nên không tránh né.

Trong nháy mắt khi ô tô vừa chạm đến người cô, cô cảm thấy cánh tay đột nhiên bị người ta kéo qua một bên, xe vọt qua sát bên thân thể cô, lúc này cô mới phản ứng lại, sắc mặt càng trở nên trắng bệch, cả người không còn sức lực, ngồi xồm xuống đường.

“Âu Dương Điệp, cô đứng lên cho tôi, cô đang làm gì? Muốn chết sao? Muốn chết thì cũng đừng chết trước mặt tôi.” Tư Đồ Thác rống giận, kéo cô đứng lên, mưa quất vào trên mặt, trên người làm cho trong nháy mắt cả người anh cũng ướt sũng.

“Có chết hay không đó là chuyện của em, không cần anh quan tâm.” Âu Dương Điệp mạnh mẽ nói, muốn giãy ra khỏi anh.

“Âu Dương Điệp, cô thật là biết diễn trò, muốn dùng cái chết để uy hiếp tôi, tranh thủ sự đồng tình của tôi sao? Vậy thì cô sai lầm rồi, sai lầm nghiêm trọng, tôi không quan tâm đến sự sống chết của cô, nhưng tốt nhất là cô hãy chết cho xa xa một chút.” Về mặt Tư Đồ Thác phẫn nộ, dùng sức bóp chặt cổ tay cô.

“Tư Đồ Thác, anh cho rằng anh là ai? Tôi sẽ không chết, tôi sẽ sống thật tốt, để nhìn thấy anh chết.” Âu Dương Điệp thật sự bị anh chọc giận, cô muốn dùng tình yêu để bù đắp lỗi lầm, nhưng cũng không phải để cho anh tùy ý làm nhục chính mình, cô cau mày, giấy dựa bàn tay đang bị siết chặt đến đau đớn của mình.

“Buông tay, đau quá.”

“Đau? Cô cũng biết đau, vậy tôi sẽ cho cô nếm thử, một chút mùi vị đau đớn.” Tư Đồ Thác liền kéo cô hướng vào trong xe.

Chương 18: Người đàn bà bỏ chồng giết con

“Đau? Cô cũng biết đau, vậy tôi sẽ cho cô nếm thử, một chút mùi vị đau đớn.” Tư Đồ Thác liền kéo cô hướng vào trong xe.

“Anh muốn làm gì? Mau buông tay ra.” Âu Dương Diệp bị anh mạnh mẽ đẩy vào trong xe.

“Câm miệng.” Tư Đồ Thác thét lớn, dọa cho cô run rẩy, sau đó anh lại đột nhiên khởi động xe chạy về phía trước.

Không khí trong xe cực kỳ căng thẳng, Âu Dương Diệp cắn môi không nói được một lời, còn anh thì phóng xe thật nhanh.

“Xuống xe.” Xe dừng ở trước cửa biệt thự, Tư Đồ Thác thô lỗ kéo cô xuống xe.

“Một khi anh đã nói như vậy, anh còn mang em trở về làm gì?” Âu Dương Diệp vẫn bị anh kéo vào trong phòng, ánh mắt chua xót nhìn anh.

“Âu Dương Diệp, cô thật sự trở nên rất thông minh, biết lợi dụng nhược điểm của tôi để đối phó tôi.” Ánh mắt Tư Đồ Thác lạnh như băng nhìn chăm chăm cô.

“Nhược điểm của anh?” Âu Dương Diệp khó hiểu nhìn anh, không biết anh nói như vậy là có ý gì?

“Không hiểu?” Khóe môi Tư Đồ Thác nhếch lên thành một nụ cười lạnh, ngược mắt đánh giá thân thể ướt đầm của cô. “Nếu cô xảy ra chuyện gì, tôi nhất định sẽ cảm thấy có lỗi với chú Âu Dương, cho nên cô liền lợi dụng nhược điểm này để nhân cơ hội để tiếp cận tôi, không phải sao?”

Lúc này Âu Dương Diệp mới hiểu được ý anh đang nói. Khóe môi chậm rãi cong lên thành một nụ cười chua xót, thì ra anh đã nghĩ như vậy? Lòng của cô đau đớn giống như bị kim đâm, ánh mắt trực tiếp nhìn thẳng anh: “Anh đã biết rõ, tại sao còn muốn mang em về nhà?” Anh làm như vậy không phải rất mâu thuẫn sao?

“Nếu đã là nhược điểm, cô cho rằng tôi còn có sự lựa chọn nào khác sao? Ở trước mắt của tôi, tôi sẽ không để cho cô gặp chuyện không may, nếu ở nơi nào không có tôi, sự sống chết của cô không liên quan gì đến tôi, tôi cũng không cần cảm thấy có lỗi với chú Âu Dương.” Tư Đồ Thác nói một cách vô tình.

“Anh hận em như vậy sao?” Âu Dương Diệp yếu ớt hỏi, trong mắt mang theo ít nhiều đau xót.

“Vậy cô cho là thế nào? Tôi không nên hận cô sao? Chẳng lẽ tôi còn phải yêu cô sao? Một người đàn bà bỏ chồng giết con, có đáng được yêu không?” Nhớ tới chuyện cũ, Tư Đồ Thác hận đến nghiến răng nghiến lợi, hận không thể bóp chết cô.

“Bỏ chồng bỏ con?” Nước mắt nóng bỏng của Âu Dương Diệp lập tức chảy xuống, môi run run: “Thật xin lỗi, thật xin lỗi.” Ngoại trừ ba chữ này ra, cô không biết mình còn có thể nói cái gì?

“Câm miệng, cô cho là một câu thật xin lỗi thì có thể làm phai nhạt tất cả dĩ vãng trước kia sao? Âu Dương Diệp, tôi nói cho cô biết, tất cả những chuyện đã xảy ra đều không thể thay đổi, cô cũng tốt nhất là nên chết tâm đi, cho dù trên thế gian này phụ nữ đều chết hết, Tư Đồ Thác tôi cũng sẽ không lấy cô.” Anh rống giận, tuyệt tình tuyệt nghĩa nhìn chăm chăm cô.

Âu Dương Diệp không khỏi lui về phía sau hai bước, ánh mắt lạnh lẽo của anh làm trong lòng cô bỗng dâng lên một luồng khí lạnh, đúng, cô nên sớm nghĩ tới chuyện này, không phải sao? Cô còn yêu cầu xa vời gì nữa? Cô còn ôm hy vọng gì nữa? Nghĩ vậy nên xoay người lại, nghiêng ngả lão đảo muốn rời đi.

“Âu Dương Diệp, cô không có nghe rõ sao? Thay quần áo đi, đừng giả bộ trước mặt tôi.” Tư Đồ Thác nhanh tay giữ lại cô, hung hăng đẩy cô ngã vào phòng tắm, sau đó ném vào một cái khăn lông cho cô.

Âu Dương Diệp đứng trước gương trong phòng tắm, nhìn thấy chính mình cả người ướt đầm, bộ dáng nhếch nhác không chịu nổi, cũng nhịn không được mà dựa vào tường gào khóc.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Làn Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Anh vô tình

Dùng khăn tắm bao lấy thân thể của chính mình, Âu Dương Diệp đem quần áo bỏ vào máy giặt, chờ cho nó giặt xong sau đó hong khô thì lấy ra mặc vào người rồi mới bước ra khỏi phòng tắm, vừa bước ra thì thấy anh đã tắm xong, mặc đồ ngủ ngồi trên ghế sofa uống trà nóng.

Tư Đồ Thác thấy cô mặc quần áo chỉnh tề nhẹ nhàng bước ra, hơi hơi nhú mảy nghi hoặc, cô thật sự biết sử dụng máy giặt, trước kia, mười ngón tay của cô không hề chạm vào bất cứ thứ gì, quả thật là một thiên kim tiểu thư đúng nghĩa, cô hoàn toàn không có cơ hội chạm đến máy giặt, anh rất khó có thể tưởng tượng được trong năm năm qua cô đã sống như thế nào? Nhưng anh không quan tâm mọi thứ về cô.

Âu Dương Diệp chậm rãi đi đến phía trước anh, cố gắng chạy ra khỏi cửa mà không gây ra bất kỳ tiếng động nào, cô biết, anh nhất định sẽ không yêu thích gì về việc cô nói lời tạm biệt.

“Đứng lại, cô muốn đi đâu?” Tư Đồ Thác lạnh lùng hô lên, không biết cô lại có ý định gì?

“Trở về.” Bước chân của cô dừng lại, nhưng vẫn không nhìn anh, chỉ nhẹ nhàng nói ra hai chữ.

“Bên ngoài mưa lớn như vậy, cô làm sao trở về? Lại muốn giờ trò gì nữa đây?” Về mặt Tư Đồ Thác lạnh nhạt, tản ra hàn khí bức người.

“Taxi.” Cô còn nói thêm, nếu muốn rời đi thì sao lại không có biện pháp cơ chứ?

“Taxi?” Tư Đồ Thác cười lạnh “Cô cho là bên ngoài khu biệt thự sang trọng nhất Đài Loan này sẽ có taxi sao?” Cô làm như vậy có phải là muốn lôi kéo sự chú ý của anh không?

Ách, Âu Dương Diệp nao nao, cô đã quên mất, năm năm sống trong cuộc sống nghèo khó thất vọng đã làm cho cô quên hết bộ dáng của những gia đình giàu có là như thế nào?

“Ngồi xuống, đợi mưa tạnh, rồi cô muốn đi đâu thì đi. Chỉ cần không xuất hiện ở trước mặt tôi, sống hay chết đều tùy cô.” Tư Đồ Thác ra lệnh, chỉ cần không chết trước mặt anh, anh sẽ không cảm thấy có lỗi với chú Âu Dương.

Lòng Âu Dương Diệp đau đớn chua xót, hốc mắt cũng ướt át, nhưng cô tự nói với chính mình, không thể khóc, không nghĩ sẽ cãi nhau với anh, cô ngoan ngoãn đi đến ghế sofa cách anh một khoảng rất xa rồi lặng lẽ ngồi xuống, đợi cho mưa tạnh, cô sẽ rời đi, lúc này đây, sẽ là ra đi vĩnh viễn.

Tư Đồ Thác lạnh lùng nhìn cô một cái, dường như không muốn nhìn thấy cô nên xoay người bước lên lầu.

Âu Dương Diệp nhìn ra ngoài cửa sổ thấy ngoài trời mưa vẫn còn tầm tã, không biết khi nào thì mưa tạnh? Lúc này mới bắt đầu chậm rãi đánh giá căn phòng, nơi này trang trí thật xa hoa, cô thấy cho dù chỉ là một viên gạch men cũng đều là sản phẩm cao cấp nhất trên thế giới, còn có sofa, bàn trà, nhưng lại làm cho người ta có cảm giác thật là đơn giản nhưng sạch sẽ và gọn gàng, chỉ là có điều rất kỳ quái là nơi này không có người hầu, chẳng lẽ nơi này không phải là nơi mà anh sống sao? Hay là căn biệt thự này là anh chuẩn bị để sống sau khi kết hôn.

Suy đoán này chắc là không sai rồi, tìm lại không tự chủ được mà đau đớn nhức nhối, nhưng cô có tư cách gì mà ghen tị? Có tư cách gì để có được tình yêu của anh? Anh nói rất đúng, mình là một người đàn bà bỏ chồng giết con, làm sao có thể hy vọng có được tình yêu của anh một lần nữa.

Cô nên chúc phúc anh, chỉ là cô không có cách nào để nén cảm giác ghen tị với người phụ nữ sắp trở thành vợ anh, nhưng tất cả mọi chuyện đều không thể cứu vãn, vô lực tựa vào trên ghế sofa, chậm rãi nhắm mắt lại, cô mệt mỏi quá, tim cũng rất đau, nhưng lại cảm thấy thật thoải mái, bởi vì, cuối cùng cô có thể từ bỏ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Tự làm bậy không thể sống

Tư Đồ Thác đi xuống cầu thang liền nhìn thấy cô đang tựa vào trên ghế sofa ngủ say, đôi môi anh đào nhỏ nhắn, cái mũi xinh xắn, làn mi cong vút, cô vẫn giống như trước đây, xinh đẹp giống như búp bê Barbie, nhưng ai lại nghĩ đến một cô gái xinh đẹp như vậy lại có lòng dạ vô cùng độc ác thế kia.

Thân hình gầy yếu, sắc mặt trắng bệch, lông mi cong vút khê nhúc nhích, chau mày tựa như có ngàn vạn nỗi đau không thể nói ra, điềm đậm đáng yêu làm cho người ta nhìn không được mà cảm thấy đau lòng, một sự tức giận từ đáy lòng dâng lên, biểu hiện của cô như vậy là muốn mình đồng tình thương cảm sao? Cô nghĩ mình còn có thể chấp nhận cô sao?

“Đứng lên, ai cho phép cô ngủ ở trong này?” Anh lay tỉnh cô, tức giận trừng mắt nhìn cô, cô ngủ thật là yên tâm thoải mái.

Âu Dương Diệp đang mơ mơ màng màng lập tức bị anh gọi tỉnh lại, nhìn thẳng vào anh, không biết tại sao anh lại tức giận?

“Cô cho rằng đây là nhà của cô sao? Muốn ngủ thì ngủ? Cô có tư cách gì mà ngủ ở nơi này?” Về mặt Tư Đồ Thác xanh mét vì phẫn nộ, không hiểu tại sao chỉ cần tra tấn cô, sỉ nhục cô, bản thân sẽ cảm thấy vô cùng thoải mái.

Âu Dương Diệp bình tĩnh nhìn anh một cái, quay đầu bước đi, rồi lại một lần nữa bị anh giữ chặt.

“Cô cố ý phải không? Lời tôi nói cô đã quên rồi sao? Tôi bảo cô tạnh mưa rồi đi, cô không có nghe thấy hả?” Tư Đồ Thác lấy tay dùng sức siết chặt cầm của cô.

“Tư Đồ Thác, anh đủ rồi nha, tôi đi cũng không được, ngồi cũng không xong, ngủ cũng không đúng, vậy anh nói cho tôi biết, rốt cuộc anh muốn tôi phải làm như thế nào thì anh mới hài lòng?” Âu Dương Diệp hung hăng nhìn anh, không không chế được cơn tức giận mà hét lên, cho dù năm năm trước cô làm sai, nhưng cô cũng không phải là người dễ dàng để cho người ta ức hiếp.

“Ha ha, ha ha.” Đột nhiên Tư Đồ Thác cười ha ha, sau đó nhìn chăm chăm cô, gần từng chữ: “Âu Dương Diệp, cô cũng biết mùi vị không biết phải làm sao là như thế nào sao? Nhớ lại lúc trước, cô đã đối xử với tôi như thế nào? Tôi đối với cô tốt cũng không được, không tốt cũng không được, cho nên, bây giờ dù cô làm như thế nào tôi cũng không thấy hài lòng.”

Sắc mặt Âu Dương Diệp lập tức trở nên cứng ngắc, hồi tưởng lại bản thân trước kia, anh đối với mình tốt, mình lại nói anh chột dạ, còn nếu anh đối với mình không tốt, mình lại nói anh vì tiền, mỗi ngày luôn tìm đủ lý do để tra tấn anh, sỉ nhục anh.

Nhìn thấy ánh mắt âm trầm của cô, khóe môi Tư Đồ Thác lộ ra một nụ cười lạnh: “Thế nào? Nhớ ra chưa?”

“Nếu tất cả mọi việc trước kia có thể sử dụng oán hận để giải quyết, vậy anh cứ hận em đi.” Đột nhiên Âu Dương Diệp ngẩng đầu lên nói, nếu hận có thể bù đắp lại tất cả lỗi lầm mà cô đã gây ra cho anh, vậy thì cứ để cho anh hận đi.

“Hừ.” Tư Đồ Thác cười lạnh: “Âu Dương Diệp, cô cho rằng hận thì có thể bù đắp lại hết thảy sao?”

“Vậy anh muốn em phải làm như thế nào?” Âu Dương Diệp thống khổ nhắm mắt lại, cuối cùng cô cũng tin tưởng câu nói kia ‘thiên tác nghiệt do khả thứ, tự tác nghiệt bất khả hoạt’[1]

“Làm như thế nào ư? Đương nhiên là đem tất cả sỉ nhục mà trước đây cô đã mang đến cho tôi, trả lại hết cho cô.” Ánh mắt Tư Đồ Thác như ngọn lửa hừng hực thiêu đốt người, đi một bước tới gần cô.

“Anh muốn làm gì?” Âu Dương Diệp sợ hãi nhìn anh, ánh mắt hoảng sợ trùng to gấp mấy lần, từng bước lui về phía sau, không biết anh sẽ làm chuyện gì với mình?

[1] thiên tác nghiệt do khả thứ, tự tác nghiệt bất khả hoạt: Trời làm vậy có thể tha thứ, tự làm vậy không thể sống.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Đòi lại sỉ nhục

“Anh muốn làm gì?” Âu Dương Diệp sợ hãi nhìn anh, ánh mắt hoảng sợ trùng to gấp mấy lần, từng bước lui về phía sau, không biết anh sẽ làm chuyện gì với mình?

Đình linh linh đình linh linh một loạt âm thanh dễ nghe đột nhiên vang lên đánh vỡ bầu không khí khản trương này.

“Lâm Vi, có chuyện gì thế?” Tư Đồ Thác cảm điện thoại lên, giọng nói trở nên dịu dàng rất nhiều.

Âu Dương Diệp như được đại xá âm thầm thở phào nhẹ nhõm chợt nghe ở đầu kia điện thoại là một giọng nữ dễ nghe.

“Thác, em không có chuyện gì, chỉ là nhớ anh nên gọi hỏi xem anh đang ở đâu thôi? Anh đã ăn cơm tối chưa?”

“Anh ở nhà, ăn rồi, nếu không có việc gì thì em ngủ sớm một chút đi.” Giọng nói của Tư Đồ Thác vẫn dịu dàng như trước thế nhưng trên mặt lại có vẻ không kiên nhẫn, thuận miệng đáp.

“Được rồi, Thác, em yêu anh, tạm biệt”. Giọng nói của Lâm Vi ở đầu bên kia điện thoại có vẻ rất thất vọng thế nhưng cũng rất nghe lời tắt điện thoại.

Âu Dương Diệp nhìn ngoài cửa sổ thấy mưa đã ngớt, vừa lùi ra cửa vừa nói:

“Mưa đã nhỏ rồi, em phải đi”.

“Không đợi được đã muốn đi sao? Cô không phải yêu tôi sao? Không phải là muốn tiếp cận tôi sao? Sao lại buông tha dễ dàng như vậy?” Tư Đồ Thác thoáng cái đưa tay kéo lấy cô về trước ngực mình, ôm lấy thắt lưng cô buộc cô dán chặt vào anh.

“Không phải, mưa đã nhỏ rồi, em phải đi. . .” Cảm nhận được sự nguy hiểm áp bách của anh, tim Âu Dương Diệp đập nhanh hơn, nói năng có chút lộn xộn, cô trầm nghĩ sau năm năm rời khỏi anh, anh đã trở nên nguy hiểm khiến cô cảm thấy không thở được, cô tin nếu như cô ở cạnh anh thì sẽ tan xương nát thịt.

“Cô đang sợ sao? Sợ cái gì chứ? Sợ tôi làm cô tổn thương sao?” Ngón tay Tư Đồ Thác nắm lấy cổ của cô, đôi mắt cô như con thỏ trắng bé nhỏ, làm cho anh có chút khoái cảm khó hiểu, cô cũng có ngày như hôm nay sao?

“Anh sẽ không làm tổn thương em.” Âu Dương Diệp nhìn anh lắc đầu nói một cách chắc chắn, tuy cô sợ nhưng cô cũng tin anh sẽ không làm tổn thương cô.

“Âu Dương Diệp có phải cô quá tự tin không?” Tư Đồ Thác nâng cằm của cô, dùng sức bóp mạnh, làm cho cô đau đớn đến nhăn mặt nhíu mày, ôm lấy thất lung của cô tay càng thêm siết chặt, anh không muốn bị người ta nhìn thấu chính mình, nhất là cô.

“Không phải là quá tự tin mà là anh đã hứa với cha là sẽ chăm sóc tốt cho em, mặc dù anh hận em nhưng anh cũng sẽ không làm tổn thương em.” Âu Dương Diệp nói, cô tin anh là một người giữ chữ tín nhất là với người có ơn với anh như cha cô.

“Thế nào? Dem chuyện này ra uy hiếp tôi sao? Nhưng cô nói đúng, tôi sẽ không làm tổn thương cô.” Tư Đồ Thác đột nhiên buông cô ra, không đợi cô phản ứng, lập tức đem cô ép lên sofa và ác nói: “Nhưng, tôi cũng đã từng nói, sẽ đem tất cả sỉ nhục mà tôi đã chịu, đòi lại từ trên người của cô.”

Rệt, tiếng quần áo trên người bị xé ra thay cho tiếng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Ngược đãi tàn bạo

“Tư Đồ Thác, anh muốn làm gì? Anh muốn dùng phương thức này để sỉ nhục em, trả thù em sao?” Bị hất dè xuống dưới thân Âu Dương Diệp không có chút năng lực phản kháng đôi mắt nàng chỉ là tràn đầy phẫn nộ.

“Trả thù? Đây không phải là thứ cô muốn sao? Là ai không biết xấu hổ xin tôi yêu cô một lần?” Tư Đồ Thác hừ lạnh trong đôi mắt chỉ là châm biếm.

“Em . em uống say.” Sắc mặt Âu Dương Diệp trong nháy mắt trở nên ửng đỏ gắt gao cắn chặt môi để che giấu xấu hổ.

“Thế nhưng, cô đừng quên câu’khi say rượu người ta hay nói thật’, điều này đã chứng minh lòng của cô và thân thể cô vô cùng tưởng nhớ tôi.” Tay Tư Đồ Thác chậm chậm từ trên mặt của cô di chuyển đến trước ngực cô, ngón tay luồn vào trong áo lót của cô dường như lơ đãng đụng chạm vào quả anh đào màu hồng phấn của cô.

“Đừng.” Thân thể Âu Dương Diệp run run, hoảng sợ kêu lên, cô rất nhớ anh thế nhưng cô không thể để anh vũ nhục một cách biến thái như vậy.

“Đừng sao?” Tư Đồ Thác đưa tay dùng sức bóp bầu ngực cô.

A . . . Âu Dương Diệp đau đớn kêu lên một tiếng.

“Cô cho là bây giờ cô còn có quyền nói sao? Yên tâm, tôi sẽ thỏa mãn cô.” Sắc mặt Tư Đồ Thác tà ác cười lạnh, vẻ mặt dường như là muốn phải ăn sống nuốt tươi cô, tay đã tham lam luồn xuống phía dưới quần lót của cô.

“Thả em ra, em sai rồi, em không nên trở về, em sai rồi, em nhất định sẽ tránh xa anh, cũng sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt anh nữa, xin anh để em đi.” Âu Dương Diệp khóc lóc cầu xin, cô không muốn bị nhục nhã kiểu này, trong đôi mắt anh bây giờ chỉ toàn là tình dục và thù hận làm cho cô hoảng sợ, anh không còn là Tư Đồ Thác năm năm trước, cô muốn ra khỏi nơi này, thoát ra khỏi anh.

“Âu Dương Diệp, cô cho rằng tất cả mọi chuyện đều có thể hồi hận sao? Tôi đây nói cho cô biết, đã chậm rồi.” Tư Đồ Thác nói xong tay dùng sức xé áo lót của cô, sau đó xé luôn cả quần lót của cô.

Nhìn thân hình trắng nõn là lướt dưới thân không ngừng run rẩy làm anh nổi lên hứng thú, con người đen thâm thúy từ từ trở nên mê ly, hơi thở trở nên nặng nề, mặc dù hận cô nhưng anh không thể không thừa nhận chưa có một người phụ nữ nào có thể mang đến cho anh sự sung sướng và hưởng thụ cực hạn như thân thể cô đã mang lại trong vấn đề sinh lý.

Âu Dương Diệp biết không thể trốn chỉ có thể nhắm mắt lại, không thêm giãy dụa, chỉ nhưng nước mắt tủi nhục không ngừng rơi xuống, tại sao bọn họ lại ra nông nổi như ngày hôm nay chứ?

“Mở mắt ra?” Tư Đồ Thác đột nhiên nắm lấy tóc cô, bá đạo ra lệnh .

Âu Dương Diệp chịu đựng thống khổ từ từ mở con mắt tràn đầy nước nhìn người đàn ông xa lạ tàn bạo trước mắt, thân thể cô không khỏi run rẩy, thân thể anh vô cùng quen thuộc nhưng bây giờ lại làm cho cô cảm thấy sợ hãi, bởi vì nó đã không còn là yêu nữa, mà là hận.

“Âu Dương Diệp, cô không cần làm ra vẻ đáng thương? Sự kiêu ngạo trước đây của cô đâu? Trước đây không phải cô rất ngang ngược sao? Thế nào? Muốn tôi đồng tình với cô sao? Muốn tôi buông tha cho cô sao? Tôi đây nói cho cô biết đừng mơ mộng viễn vông.” Tư Đồ Thác phẫn nộ quát, anh ghét bộ dáng điềm đăm đáng yêu khiến người ta đau lòng của cô, như vậy sẽ càng làm cho chính mình tức giận thêm thôi, động thân một cái tiến vào thân thể không hề được chuẩn bị trước của cô.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Làn Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Thương tổn lẫn nhau

A a a.Đau đớn đột ngột khiến Âu Dương Diệp thê thảm kêu lên tiếng, nhìn người đang điên cuồng không thương tiếc chút nào vận động trên người cô, cô không hề nghĩ ngợi cắn một cái trên bờ vai của anh.

Đau, vậy thì để anh cùng mình đau.

Tư Đồ Thác đau đớn, mặt nhăn một chút nhưng vẫn cố sức vận động như trước, khóe môi nhếch lên một nụ cười châm chọc:

”Biết phản kháng sao?” Chút đau đớn đó đối với anh có là gì chứ?

Âu Dương Diệp không nói được một lời chỉ sống chết hung hăng cắn vai anh mặc cho mùi máu tươi xông vào họng nhưng cô vẫn không buông miệng ra.

“Âu Dương Diệp có bản lĩnh thì cô cứ cắn tiếp đi”. Vai bị cô cắn rất đau thế nhưng anh tuyệt đối không quan tâm chỉ là động tác dưới thân càng thêm mãnh liệt, anh sẽ làm cô thêm đau đớn.

Âu Dương Diệp cố nén cơn đau đớn đến chết lặng do anh liên tục mãnh liệt va chạm, sẽ không đau nữa, trong miệng chứa máu của anh cũng làm cho đau đớn của chính mình giảm bớt vài phần.

Ừm. Tư Đồ Thác gầm lên một tiếng, thân thể run rẩy phóng thích chính mình trong thân thể cô, sau đó ngừng lại.

Lúc này cô mới buông miệng ra, ánh mắt nhìn chăm chú vào anh, khóe môi dính máu khế nhếch lên nụ cười.

“Cô cười cái gì?” Tư Đồ Thác cảm tức trùng mắt cô, cô lại có thể mỉm cười.

“Tư Đồ Thác, dấu ấn này sẽ theo anh cả đời, nó sẽ như là bóng ma thay em ám ảnh cuộc sống của anh, để anh thống khổ.” Âu Dương Diệp cười quỷ dị, thấy sắc mặt anh trở nên tái mét, lại có cảm giác vui sướng.

“Âu Dương Diệp, cô thực sự quá ngây thơ rồi, cô cho rằng dấu vết này không thể biến mất sao? Chỉ cần là chuyện tôi muốn thì không có gì tôi không làm được”. Sắc mặt Tư Đồ Thác đột nhiên dịu đi, cười lạnh lùng, muốn dùng chiêu này làm anh tức giận sao, cô hoàn toàn nhầm rồi.

Sắc mặt Âu Dương Diệp thay đổi một chút, anh ấy nói rất đúng với thể lực của anh ấy hiện tại chỉ cần là chuyện anh muốn không có gì là không làm được, cô cũng không nghi ngờ gì đây là chuyện lấy trứng chọi đá, điều cô phải làm lúc này là yên lặng rồi đi.

Từ từ đứng dậy, nhặt quần lót áo lót đã bị anh xé rách nhưng vẫn còn có thể miễn cưỡng mặc được, nhưng quần áo mặc ngoài cũng đã không đủ để che đậy cơ thể, nhìn thấy áo sơ mi của anh để ở bên cạnh, không hề suy nghĩ liền cầm lấy mặc vào trên người vừa vận che đến hết mông, dù sao cô cũng không thể trần trụi mà bước ra ngoài.

Ngoài cửa sổ không biết lúc nào mưa đã ngừng, đèn đường đều đã thấp sáng, đêm đã khuya cô không có lý do gì để ở lại, không chần chừ bước ra cửa.

“Đã muốn đi như vậy sao?” Tư Đồ Thác đứng ở nơi đó, mắt lạnh lùng nhìn cô đi qua trước mặt mình, trào phúng hỏi.

“Mưa đã tạnh.” Âu Dương Diệp đáp.

“Mưa đúng là đã tạnh, có điều cô quên lấy một món đồ thuộc về mình rồi.” Tư Đồ Thác nói.

“Đồ gì?” Âu Dương Diệp dừng bước, quay đầu nghi hoặc nhìn anh, không biết anh đang nói cái gì?

Chương 24: Thời hạn trả tiền

“Đồ gì?” Âu Dương Điệp dừng chân lại quay đầu nghi hoặc nhìn anh, không biết anh đang nói cái gì?

“Chi phiếu.” Thân thể Tư Đồ Thác trần trụi, đưa tay vào trong túi lấy ra tập chi phiếu tùy tiện viết mấy con số sau đó ném qua rất chậm biếm nói:

“Đây là năm trăm vạn tuy rằng thân thể của cô không đến con số này nhưng tôi không thêm để ý bởi vì thứ bây giờ tôi có nhiều nhất chính là tiền.”

Nhìn tấm chi phiếu mang theo vũ nhục kia bay xuống dưới chân, trên mặt Âu Dương Điệp mang theo phần nộ, đôi mắt phun lửa giận, đôi bàn tay trắng như phấn gát gạo nắm chặt, cả người tức giận đến run rẩy, anh một lần nữa lại dùng tiền nhục nhã cô, anh coi cô là gì chứ? Cô bán mình đổi tiền sao?

“Tư Đồ Thác, anh có thể xem thường em, có thể nhục nhã em, thế nào cũng được nhưng em không cần tiền của anh, tuy em cái gì cũng không có nhưng ít ra em còn có tôn nghiêm của mình.” Cô lớn tiếng rống giận nhặt chi phiếu lên xé một cái sau đó ném lên trên mặt anh.

Nhìn những mảnh chi phiếu rách vụn, con người đen của Tư Đồ Thác nhảy lên trào phúng nhìn cô:

“Âu Dương Điệp đây chính là năm trăm vạn, cô cần gì phải thanh cao như vậy cô tiếp cận tôi không phải là vì tiền sao? Thật đáng tiếc nha, đây là năm trăm vạn đó.” Khuôn mặt hằn gĩa vờ lộ vẻ đáng tiếc lên tiếng.

“Tư Đồ Thác, anh không cần dùng tiền vũ nhục em, em nói rồi em không cần một đồng tiền nào của anh.” Âu Dương Điệp rống giận trứ khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đỏ bừng.

“Không cần một đồng tiền nào sao?” Tư Đồ Thác đột nhiên cười phá lên

“Âu Dương Điệp, cô thật là người giả tạo, trước đây cô đã cầm năm trăm vạn rồi, bây giờ cần gì phải quan tâm tới chuyện cầm năm trăm vạn khác.”

“Em trả lại cho anh.” Âu Dương Điệp ngăn ra, lúc này mới nhớ tới lúc trước bản thân đã cầm năm trăm vạn của anh, đi qua sông pha tìm khắp ngõ ngách lấy ra một tờ chi phiếu và sổ tài khoản ném qua.

Tư Đồ Thác nhẹ tay cầm lên tùy tiện mở ra mắt vừa nhìn thấy con số bốn trăm vạn, trong nháy mắt năm trăm vạn biến thành bốn trăm vạn, ném tới dưới chân của cô.

“Âu Dương Điệp, đừng giả bộ thanh cao nói là không cần một đồng tiền nào của tôi như vậy, chỉ trong hai ngày đã xài hết một trăm vạn, số tiền này cô vẫn là nên cầm lại đi, dù sao, số tiền này cũng là do cô dùng thân thể để đổi lấy.” Anh nhìn cô, cố ý sỉ nhục cô.

“Thiếu một trăm vạn?” Âu Dương Điệp sùng sốt, lúc này mới ra cô đã đưa cho Tiểu Dung, vừa rồi tức giận nên đã quên mất chuyện này, sắc mặt đầu tiên màu hồng sau đó chuyển sang trắng, không có cách nào giải thích, cho dù giải thích anh cũng sẽ không tin, sẽ chỉ tự rước lấy nhục cho bản thân.

“Tư Đồ Thác, một trăm vạn em nghĩ cách trả lại cho anh.” Cô cắn chặt môi nói.

“Trả? Được, tôi cho cô thời gian để trả lại.” Tư Đồ Thác ngồi trên sông pha không thèm để ý đến thân thể trần trụi của mình, chân bắt chéo, một trăm vạn anh không quan tâm thế nhưng anh muốn nhìn xem cô làm sao trả được? Cô hình như đã quên, cô sớm không còn là một thiên kim tiểu thư như trước kia nữa.

“Một năm, trong vòng một năm em nhất định sẽ trả lại cho anh.” Âu Dương Điệp cắn răng một cái, hung hăng nói. Cô sẽ cố gắng làm việc và tiết kiệm để trả lại cho anh.

“Một năm? Âu Dương Điệp, cô nghĩ tôi mở ngân hàng từ thiện sao? Nếu như cô có đủ bản lĩnh, thì ba tháng.” Tư Đồ Thác cười lạnh lẽo, ba tháng, anh muốn xem thử cô kiếm thế nào?

“Được, vậy ba tháng.” Âu Dương Điệp hung hăng đáp, tuy rằng một trăm vạn hiện tại đối với cô mà nói là một con số trên trời nhưng cô tin cô và Tiểu Dung nhất định sẽ nghĩ biện pháp trả lại cho anh, bởi vì cô không muốn để anh vũ nhục mình nữa.

“Tôi dựa vào cái gì để tin tưởng cô đây? Cô sẽ không lén lút rời đi chứ.” Tư Đồ Thác cố ý nói.

“Em không phải là người dễ tiền như vậy, sau ba tháng em sẽ hoàn trả cho anh.” Âu Dương Điệp hung hăng trừng mắt liếc anh, sau đó xoay người chạy ra ngoài, đầu cũng không ngoảnh lại.

Chương 25: Người đẹp mặc áo sơ mi

Âu Dương Điệp chạy một mạch ra khỏi biệt thự, ở ven đường đợi rất lâu cũng không thấy một chiếc xe nào đi qua, sắc trời càng ngày càng tối, cô chỉ có bất đắc dĩ đi về phía trung tâm thành phố.

Két, một chiếc xe đột ngột tiến sát bên người cô càng làm cô hoảng sợ, từ cửa xe được mở ra một người đàn ông rất đẹp trai mặc Âu phục mang theo kính râm đi xuống xe, lại đưa tay tháo kính râm xuống cầm trong tay, khóe môi chứa nụ cười, nhìn cách ăn mặc kỳ lạ của cô từ trên xuống dưới, thân thể cô gầy yếu ôm trong chiếc áo soni nam rộng lớn, đôi chân trắng nõn không hề được che đậy khiến người khác phải mơ mộng.

“Nhìn cái gì mà nhìn? Chưa thấy người đẹp bao giờ sao?” Âu Dương Điệp tức giận trừng mắt anh, vừa lúc trút nổi tức giận trong lòng.

“Người đẹp thì gặp qua không ít, nhưng người đẹp mặc áo sơ mi lộ ra một đôi chân đẹp thì em là người đầu tiên.” Người đàn ông tuyệt đối không để ý đến thái độ của , tựa người lên xe, trong đôi mắt chỉ là nụ cười dịu dàng.

“Ai cần anh lo.” Âu Dương Điệp hung dữ nói, xoay người đi nhưng thoáng cái cánh tay đã bị hấn kéo lại.

“Tiểu thư, bây giờ đã khuya, nếu như không ngại tôi tiễn em một đoạn đường, yên tâm tôi tuyệt đối là một chính nhân quân tử.” Người đàn ông cố ý nghiêm trang nói.

Xi, nghe hấn nói như vậy Âu Dương Điệp đột nhiên nở nụ cười nhìn hấn nói:

“Lẽ nào anh không sợ, tôi không phải chính nhân quân tử, sẽ ăn anh sao”? Cô tuyệt đối tin tưởng trang phục trên người cô bây giờ sẽ khiến anh nghĩ cô không phải là người tốt gì.

“Tôi đây cầu còn không được, chỉ sợ tiểu thư không chịu ăn cơm khách, vậy mời tiểu thư.” Người đàn ông nheo một con mắt, sau đó cúi người làm một động tác mời.

“Cảm ơn, vậy tôi không khách sáo.” Âu Dương Điệp không có khách khí trực tiếp vào trong xe, dựa vào góc quan thứ sáu của phụ nữ, khiến cô tin tưởng hấn không phải là một người xấu.

“Tiểu thư muốn đi đâu?” Người đàn ông vừa lái xe vừa hỏi.

“Khách sạn XX”. Âu Dương Điệp đáp.

“Cái gì?” Người đàn ông sững sờ tên này hấn chưa từng nghe nói qua.

“A, anh chỉ cần đưa tôi đi tới trung tâm thành phố là được rồi.” Âu Dương Điệp nói rồi nhìn người đàn ông, chiếc xe hơn mấy trăm vạn thì sao biết khách sạn nhỏ như vậy.

“Được rồi”. Người đàn ông nói, sau đó móc ra tấm danh thiếp đưa cho cô nói:

“Tôi là Dương Nhất Minh, đây là danh thiếp của tôi sau này có chuyện gì cần giúp đỡ thì có thể tìm tôi”.

“Cảm ơn.” Âu Dương Điệp khách sáo nhận tấm danh thiếp, mượn ngọn đèn yếu ớt nhìn thoáng qua, tổng giám đốc công ty Tề Đằng, cô không quan tâm nhét nó vào trong túi xách của mình.

“Tiểu thư, không muốn nói cho tôi biết tên của em sao?” Dương Nhất Minh quay đầu nhìn cô, có rất ít phụ nữ nhìn thấy danh thiếp của mình mà lại lạnh lùng như thế, lại không chủ động bắt chuyện.

“Âu Dương Điệp “. Xuất phát từ lễ phép cô nói cho anh biết tên mình, sau đó nhắm mắt lại dựa người trên ghế xe.

“Âu Dương Điệp .” Dương Nhất Minh nhẹ giọng lặp lại một lần lúc này mới chăm chú đánh giá cô, lông mi cong vút hơi run run, cái mũi xinh xắn, đôi môi nhỏ nhắn đỏ thắm, cằm nhọn tinh xảo, khuôn mặt không trang điểm nhưng lại khiến cô có thêm mấy phần xinh đẹp thanh khiết.

Chương 26: Hấn yêu mình sao

Dương Nhất Minh vừa lái xe vừa tiếp tục quan sát cô, cô xuất hiện ở khu biệt thự xa hoa nhất của Đài Loan, nhưng cô lại không giống như là chủ nhân nơi này, cũng có thể không phải phụ nữ bởi ngữ bình thường nhưng cách ăn mặc như vậy của cô lại khiến người ta nghi ngờ? Nghi hoặc trong lòng khiến anh có thêm vài phần hiếu kỳ với cô.

Âu Dương Diệp không có chủ ý chút nào tới sự quan sát của anh, ánh mắt cô chỉ bình thản suy nghĩ xem làm sao trong ba tháng cô phải kiếm đủ một trăm vạn để trả lại cho anh? Xe đột nhiên ngừng lại.

“Âu Dương Diệp tiểu thư, tới trung tâm thành phố rồi.” Dương Nhất Minh dừng xe lại nhìn cô nói.

“Cảm ơn anh, tôi xuống xe đây”. Âu Dương Diệp thoáng cái mở mắt, thật tình nói lời cảm tạ, muốn xuống xe.

“Cô muốn về trong bộ dạng này sao, không bằng cô chỉ đường, tôi tiễn cô về”. Dương Nhất Minh nhìn cô lộ ra hai chân, mở miệng đề nghị, đôi chân kia vô cùng quyến rũ nha.

“Không cần, nói không chừng tới mai trung tâm thành phố Đài Bắc sẽ toàn là con gái mặc áo sơ mi nam ra đường.” Âu Dương Diệp cười khê trên gheo, rồi xuống xe, sau đó vẫy vẫy tay với anh nói:

“Tạm biệt”

“Này, chúng ta khi nào có thể gặp mặt? Chỉ bằng cô cho tôi số điện thoại di động.” Dương Nhất Minh vội vàng vươn đầu ra cửa sổ xe hỏi.

“Có duyên thì sẽ gặp lại, không cần số điện thoại.” Âu Dương Diệp quay đầu lại nhẹ nhàng cười rồi mới rời đi

Dương Nhất Minh có chút thất vọng khởi động xe rồi đi, có lẽ có duyên thì sẽ gặp lại.

Văn phòng chủ tịch – tập đoàn Cao Tường.

Tư Đồ Thác ngồi ở đó xử lý văn kiện, trong tay Lâm Vi bùng ly cà phê nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào đặt cà phê ở trước mặt anh.

“Cảm ơn”. Đầu anh cũng không ngẩng lên

“Thác, chúng ta bây giờ đâu phải người xa lạ?” Lâm Vi chu cái miệng nhỏ nanh, có chút bất mãn kháng nghị, mọi người đều hâm mộ cô nhưng ai biết cô suốt ngày chỉ có thể nhìn thấy anh ở công ty mà anh thì lại luôn ôn hòa, có đôi khi cô hoài nghi không biết anh ấy có yêu mình không? Nếu như không yêu tại sao lại đính hôn với mình chứ?

“Đây là xa lạ sao? Đây là anh tôn trọng em, em không thích anh như vậy sao”. Tư Đồ Thác buông bút trong tay, đưa tay qua kéo vai nàng làm cho nàng ngồi vào trong lòng anh.

“Thích.” Lâm Vi si mê nhìn anh, vô thức đáp, hơi thở anh phả trên mặt cô khiến trong lòng cô rơi tõm xuống, giống như con thỏ đâm vào góc cây, mỗi lần nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn và đôi môi mông của anh đều khiến cô ý loạn tình mê.

“Thích là tốt rồi.” Tư Đồ Thác lại đột nhiên buông cô ra, cười với cô một cái ngắn ngủi rồi lại tiếp tục xem văn kiện.

Thoáng cái rời khỏi vòng ôm ấm áp của anh làm cho Lâm Vi cảm thấy có chút mất mát nhìn anh, vì sao anh không chịu làm nhiều hơn một động tác, anh không biết cô có bao nhiêu mong muốn anh có thể hôn mê cô như với người vợ vậy, cho dù là một ánh mắt hay động tác nhỏ nhất anh cũng chưa từng cho cô.

“Làm sao vậy? Còn có việc gì sao?” Tư Đồ Thác ngẩng đầu nhìn cô, giọng nói nhẹ nhàng hỏi.

“Thác, đêm nay về nhà với em nhé, em sẽ nấu cơm cho anh ăn, nếu bây giờ anh bận, em sẽ không quấy rầy anh, tối gặp lại.” Lâm Vi nhếch lên một nụ cười sau đó không cho anh cơ hội cự tuyệt đã rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Cùng chung cảnh ngộ

Nghĩa trang to như vậy nhưng chỉ có hai người là Âu Dương Diệp và Mã Tiểu Dung, vẻ mặt đau buồn lẳng lặng đứng ở nơi đó.

“Mẹ. . .” Cô đau buồn khóc, đem một bó hoa cúc đặt ở trên bia mộ của mẹ, nhẹ nhàng vuốt đi ảnh trên bia mộ, nhìn thấy ảnh người mẹ yêu thương của cô, làm nước mắt cô rơi như mưa.

Âu Dương Diệp cung kính vái ba lạy ở trước bia mộ, lúc này mới đỡ lấy Mã Tiểu Dung vẫn đang khóc không ngừng nói: “Tiểu Dung đi đã ngủ yên rồi bạn không nên khóc nữa, nếu đi còn sống nhất định không hy vọng bạn thương tâm như vậy, đi thôi, chúng ta đi về trước.”

“Được”. Mã Tiểu Dung nghẹn ngào gật gật đầu, mỗi bước đi đều quay đầu nhìn mẹ nằm ở nơi đó.

”Tiểu Dung bây giờ đi đâu? Về nhà sao?” Ngồi ở trên taxi Âu Dương Diệp vừa dùng khăn tay lau nước mắt cho cô vừa quan tâm hỏi.

“Không, đó không phải nhà của mình, mẹ đi rồi mình và ông ta cũng không có quan hệ gì.” Mã Tiểu Dung lắc đầu, khi ông ta muốn lấy một trăm vạn thì đã cắt đứt tất cả quan hệ của bọn họ.

“Ừ, vậy cậu theo mình về trước khách sạn nghỉ ngơi một chút, mọi chuyện sau này hãy tính.” Âu Dương Diệp nói, chuyện của cô ấy vừa kết thúc thì chuyện của mình mới bắt đầu.

“Được”. Mã Tiểu Dung mỗi một nhắm mắt lại, tựa vào thân thể của Tiểu Diệp, mấy ngày nay qua từ lúc trở về cô dường như đều không có ngủ đủ giấc, bây giờ chuyện của mẹ giải quyết xong, cô mới cảm giác mệt mỏi quá.

“Ngủ một chút đi”. Âu Dương Diệp đau lòng nhìn cô, cô luôn thể hiện với mọi người sự kiên cường, nhưng thật ra mình biết cô cũng rất yếu ớt.

Chờ sau khi Mã Tiểu Dung ngủ thoải mái ở trong khách sạn, lúc tỉnh lại mới quan tâm nhìn cô hỏi: “Tiểu Diệp, nói cho mình nghe cậu với Tư Đồ thác rồi cuộc sao lại thế này?”

Nghe được tên của anh, sắc mặt Âu Dương Diệp ảm đạm xuống một chút, khóe môi gợi lên một nụ cười vô cùng chua xót.

“Mình gặp anh ấy, anh ấy cho rằng mình vì tiền nên mới tiếp cận anh ấy, cho nên anh ấy ném cho mình năm trăm vạn”. Cô chỉ nói đơn giản bởi vì cô không muốn để Tiểu Dung biết bản thân bị vũ nhục như thế nào lại càng không muốn cho Tiểu Dung biết vì sao anh hận mình như thế.

“Năm trăm vạn?” Mã Tiểu Dung kinh hô một tiếng trùng lớn mắt trách không được cô ấy lập tức đưa cho cô mượn một trăm vạn để đưa cho đương, đây vẫn là vấn đề khúc mắc trong lòng cô .

“Tiểu Diệp xem ra anh ta cũng không phải là người xấu, Tại sao trước đây cậu lại ly hôn?”

Âu Dương Diệp cười khổ một chút, không biết nên trả lời câu hỏi của cô như thế nào, ngẩng đầu nhìn cô, trong đôi mắt chỉ là đau thương. nói: “Tiểu Dung, mình có thể không nói không?” Không muốn lừa cô, cũng không muốn nói cho cô biết.

“Được, cậu không muốn nói thì đừng nói, chờ khi nào cậu thực sự muốn nói cho mình biết, mình nhất định sẽ lắng nghe.” Mã Tiểu Dung gật gật đầu, nhìn vẻ mặt cô thương tâm muốn chết như vậy thì biết chuyện này nhất định là nỗi đau sâu trong lòng của cô, cho nên không muốn chạm đến.

“Cám ơn cậu Tiểu Dung”. Âu Dương Diệp có chút cảm động, trên đời này mình còn người bạn tốt như cô ấy.

“Tiểu Diệp, chúng ta có phải nên chuẩn bị một chút để quay về hay không?”Mã Tiểu Dung hỏi, rời khỏi nơi này trong lòng thật là thoải mái.

“Tiểu Dung, cậu phải về sao? Chỉ là. . chỉ là mình. . .”. Âu Dương Diệp ngắc ngứ một hồi cũng không biết nên nói như thế nào với cô.

“Có chuyện gì sao”? Mã Tiểu Dung sững sờ, không hiểu sao đột nhiên hôm nay lại thấy cô nói quanh co.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Tìm việc làm

“Có chuyện gì sao?” Mã Tiểu Dung sững sốt không hiểu sao đột nhiên hôm nay lại thấy cô nói quanh co.

“Chỉ là mình không muốn quay về Mỹ, mình phải ở lại Đài Loan.” Âu Dương Diệp đáp, vẫn là quyết định không cần nói cho cô chân tướng, để cô an tâm trở về cuộc sống bình thường bên Mỹ của mình.

“Vì sao? Hôm trước không phải cậu còn nói muốn về Mỹ cùng mình sao?” Mã Tiểu Dung sững sốt lập tức phản ứng lại hỏi: “Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?”

“Tiểu Dung, cậu đừng suy nghĩ quá nhiều, không có chuyện gì, mình chỉ là đột nhiên thay đổi chủ ý, muốn ở lại Đài Loan thôi”. Âu Dương Diệp ra vẻ thoải mái cười.

Mã Tiểu Dung nhìn thấy cô cười gượng ép như vậy, nghiêm túc nhìn cô nói: “Nói cho mình biết sự thật đi, cậu cười như vậy thật giả dối?”

“Mình nói dối làm gì, mình nói thật”. Âu Dương Diệp bật cười ha ha, đôi mắt né tránh.

“Không cần diễn trò với mình, nhất định đã xảy ra chuyện gì đó, ở chung với cậu nhiều năm như vậy, cậu nghĩ rằng mình còn không hiểu cậu sao? Nói thật hay nói dối mình còn không phân biệt được sao? Nhưng nếu cậu không nói cũng không sao, mình sẽ ở lại với cậu”. Mã Tiểu Dung nhìn cô có chút tức giận nói, cô ấy không coi mình là bạn bè sao?

“Tiểu Dung”. Âu Dương Diệp nhìn không được túi thân, nước mắt chảy xuống, bỏ nhào vào lòng cô, muốn đem hết túi thân trong lòng nói ra.

“Được rồi, đừng khóc nói cho mình biết sao lại thế?” Mã Tiểu Dung lấy tay giúp cô lau nước mắt, dịu dàng hỏi, biết cô nhất định bị cái gì đó đá kích.

” Anh ấy muốn mình trong vòng ba tháng đem một trăm vạn này trả lại cho anh ấy”. Âu Dương Diệp lúc này mới nức nở nói.

“Một trăm vạn, trong ba tháng?” Mã Tiểu Dung ngẩn người ra cũng lập tức hiểu được mọi chuyện?

“Thật xin lỗi Tiểu Diệp, đều là bởi vì mình... Xin lỗi”. Tiểu Dung nhìn cô, không biết nên nói gì.

“Tiểu Dung, không liên quan đến cậu.” Nhìn thấy vẻ mặt xin lỗi của Tiểu Dung, Âu Dương Diệp cố gắng giải thích, không muốn làm cho cô ấy náy.

“Không phải là một trăm vạn sao? Không phải là ba tháng sao? Tiểu Diệp, tin tưởng mình, ở đây ba tháng, chúng ta nhất định có thể kiếm được một trăm vạn trả lại cho anh ta, sau đó chúng ta trở về Mỹ”. Mã Tiểu Dung đột nhiên ngẩng đầu lên, bộ dáng tràn đầy tin tưởng trấn an cô, ba tháng ở đây có liều mạng cũng phải kiếm một trăm vạn trả lại cho Tiểu Diệp.

“Được chúng ta nhất định sẽ kiếm được.” Âu Dương Diệp cũng dùng sức gật đầu, thật ra cô cũng biết đó chẳng qua là cô tự an ủi chính mình.

“Vậy mai chúng ta đi tìm việc.”

“Tìm việc? Việc gì mà trong ba tháng có thể kiếm được một trăm vạn?” Mã Tiểu Dung trầm tư hỏi.

Âu Dương Diệp lập tức trầm mặc xuống, cho dù bọn họ không ăn không uống, không ngừng làm việc cũng không kiếm được một trăm vạn, vậy phải làm sao bây giờ? Anh chỉ cho cô có ba tháng.

“Tiểu Diệp ngày mai cậu đi tìm việc đi, việc của mình, mình sẽ tự nghĩ cách.” Mã Tiểu Dung đột nhiên nói, trong lòng cô đã có quyết định.

“Tiểu Dung, cậu muốn làm cái gì?” Âu Dương Diệp ngẩn ra một lúc rồi mới hỏi cô, không phải lại muốn làm công việc kia chứ?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Hộp đêm ‘ám muội’

“Tiểu Dung, cậu muốn làm cái gì?” Âu Dương Diệp ngẩn ra lúc này mới hỏi cô ấy không phải lại muốn làm công việc kia chứ?

“Mình đương nhiên là muốn kiếm tiền”. Mã Tiểu Dung cười, không để ý lo lắng của cô.

“Có lẽ mình sẽ gặp được một thiếu gia giàu có, chẳng những có thể trả tiền, còn có thể trở thành kẻ dư dả tiền bạc, một công đôi việc, sao lại không làm.”

“Tiểu Dung, không cần, chúng ta nghĩ cách khác, mình không muốn cậu đi làm công việc như vậy”. Âu Dương Diệp giữ chặt tay cô, nghiêm túc nói, còn

tưởng cô nói làm ở đâu? Cô hiểu rất rõ hộp đêm “ám muội“, người có tiền sao lại cưới một cô gái làm việc ở hộp đêm, nói như vậy chẳng qua là lừa mình dối người an ủi bản thân mà thôi.

“Làm việc ở đó thì sao? Minh, một không trộm cắp, hai không chiếm đoạt, mình quang minh chính đại bởi rượu kiếm tiền, ngay cả cậu cũng khinh thường mình sao?” Mã Tiểu Dung làm bộ như thật sự tức giận nhìn cô, thật ra biết cô không phải khinh thường chính mình, chỉ là quan tâm mình mà thôi, dù sao trước kia bởi vì bản thân muốn đi học, cho nên bắt buộc đi phải đi làm.

“Tiểu Dung, cậu biết mình không phải có ý này mà”. Âu Dương Diệp cuống quýt muốn giải thích.

“Quên đi cậu không cần giải thích, cậu yên tâm, trong vòng ba tháng sẽ đem tiền trả lại cho cậu”. Mã Tiểu Dung lạnh lùng quay mặt đi, cô biết mình chỉ có thể làm như vậy, bằng không là sẽ không có được một trăm vạn.

Trong nháy mắt Âu Dương Diệp nhìn thấy vẻ mặt của cô lạnh như băng, đột nhiên hiểu được, đi đến trước mặt của cô nói: “Tiểu Dung, mình biết là cậu cố tình tức giận với mình, cậu không muốn liên lụy mình, cậu muốn một mình gánh vác có phải không?”

“Âu Dương Diệp, cậu không cần nghĩ mình tốt như vậy, mình không vĩ đại thế đâu.” Đôi mắt Mã Tiểu Dung nhìn thẳng chằm chằm vào cô, trong mắt không có một tia chột dạ.

“Tiểu Dung, cậu không cần như vậy, nếu cậu đã quyết định thỏa đáng rồi thì mình đi cùng cậu.” Âu Dương Diệp quyết tâm nói, bạn tốt không phải là giúp bạn không tiếc tính mạng hay sao?

“Cái gì? Tiểu Diệp, cậu điên rồi.” Mã Tiểu Dung mở to hai mắt ngày trước cô còn khuyên cô không nên chịu đựng những ngày tháng như vậy.

“Mình không điên, được rồi, cứ quyết định như vậy, dù sao sau khi kiếm đủ một trăm vạn chúng ta cũng sẽ trở về Mỹ, sẽ không ai nhận ra chúng ta, không phải sao?” Âu Dương Diệp nói, ai lại biết cô ở Đài Loan đã làm cái gì chứ.

“Không được.” Mã Tiểu Dung hít một hơi, bác bỏ ý kiến, nhìn thẳng vào bạn mình, cô không thể để Tiểu Diệp vì cô hi sinh bản thân.

“Nhiều lời vô ích, mình đã quyết định rồi, mình đi cùng cậu”. Về mặt Âu Dương Diệp cũng cố chấp, nhìn chằm chằm cô.

Nhìn thấy cô kiên trì như thế, Mã Tiểu Dung đành phải xuống nước nói: “Được vậy chúng ta cùng nhau đi”. Cô tin chắc, Tiểu Diệp đi vào bên trong, không cần cô nói một câu thì cũng sẽ tự mình bỏ cuộc, dù sao công việc ‘ám muội’ này không phải ai cũng có thể làm, Tiểu Diệp còn không có kinh nghiệm.

Âu Dương Diệp nằm trên giường nhìn Tiểu Dung bên cạnh đã ngủ say, bản thân lại không hề cảm thấy buồn ngủ, tròn tròn mắt nhìn trần nhà, cô chưa từng nghĩ sẽ có một ngày mình phải đi làm ở hộp đêm, cô không còn mặt mũi nào đối mặt với cha mẹ đã mất, dù sao mất mặt chỉ là chuyện trong quá khứ, bây giờ cô biết muốn Tiểu Dung một mình kiếm một trăm vạn trong ba tháng, đó là điều không thể, sở dĩ cô làm như vậy chính là vì không muốn Tiểu Dung vì kiếm tiền mà ra chuyện khiến cho bản thân cô hối hận.

Hộp đêm ‘ám muội’ chính là nơi những cô gái vì kiếm tiền mà bị đàn ông sờ mó, còn phải nở nụ cười làm lành, cô không nghĩ bản thân lại có ngày lưu lạc đến bước đường này, cô thực sự muốn đi làm sao? Lòng của cô bắt đầu phân vân? Nhưng không đi làm thì sao trả cho anh một trăm vạn?

Haizz, thờ dài bắt buộc đi, không nghĩ nữa, đi tới đâu tính tới đó, nhưng cô sẽ không gượng ép chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Hạnh phúc của Lâm Vi

Lâm Vi khẽ hát làm bảm trong miệng, tay thì lần lượt bày những món ăn đã được chuẩn bị tốt lên trên bàn, trên môi không dấu được nụ cười tươi.

Đình linh linh đình linh linh chuông cửa vang lên.

Cô vội vàng chạy tới mở cửa, cửa vừa mở ra liền thấy Tư Đồ Thác trong bộ âu phục vô cùng đẹp trai, đang đứng ở đó, lấy tay ôm cổ anh hôn nhanh một cái nói: “Thác, mau vào đi, em đã chuẩn bị xong rồi”.

Tư Đồ Thác bị cô lôi kéo ngồi vào ghế, nhìn thấy thức ăn có không khí rất gia đình trước mặt mỗi lần nhìn thấy vậy đều làm cho anh nhớ về người mẹ đã mất, có lẽ chính là vì vậy mình mới có thể quyết định cưới cô.

“Thác, nếm thử chút xem món nào anh thích nhất”. Lâm Vi gấp một miếng chả cuốn đưa vào trong miệng anh.

“Ngon lắm”. Trong mắt Tư Đồ Thác mang theo một tia cảm động vươn tay ôm cô vào trong lồng ngực mình nhẹ nhàng vuốt ve tay của cô nói: “Về sau không cần vất vả như vậy, có lòng làm cho anh ăn là được rồi, chúng ta có thể đi ra ngoài ăn.”

“Đây là tấm lòng của em, không vất vả chỉ cần anh thích, em đồng ý cho dù có làm cả đời”. Lâm Vi ở bên tai anh nói, trên mặt nụ cười hạnh phúc.

“Lâm Vi, anh sẽ mang đến hạnh phúc cho em”. Tư Đồ Thác ôm chặt cô, đây là điều duy nhất anh có thể hứa hẹn với cô.

“Em biết.” Lâm Vi ở trong lồng ngực anh, thật ra cô càng hy vọng anh nói cả đời anh sẽ yêu em, nhưng cho tới bây giờ anh đều không có nói từ yêu, nhưng cô trấn an chính mình, anh thuộc loại người không nói yêu ra miệng, nhưng anh yêu mình.

“Được rồi, ăn cơm đi, hôm nay anh cần phải có một bữa cơm no đủ.” Tư Đồ Thác buông ra cô nói.

“Vâng vậy anh ăn nhiều một chút.” Lâm Vi ngồi một bên nhìn anh ăn ngon lành, miệng cười trộm, hóa ra chị hai nói rất đúng, nếu muốn giữ trái tim người đàn ông thì phải giữ dạ dày của anh ta trước.

“Nhìn cái gì vậy? Em không cần ăn sao?” Trong đôi mắt Tư Đồ Thác mang theo ý cười nhẹ nhàng.

“Em không đói bụng, em nhìn anh ăn.” Lâm Vi lấy tay chống cằm, hóa ra nhìn anh ăn cơm do tự tay mình nấu lại hạnh phúc như vậy.

“Đưa ngọc.” Tư Đồ Thác lấy tay vuốt nhẹ cái mũi nhỏ của cô, anh chính là thích cô đơn thuần như vậy, gấp một miếng thịt đưa vào trong miệng của cô: “Cùng nhau ăn đi”.

“Được”. Lâm Vi hạnh phúc giống như bay lên không trung, cô tưởng tượng sau này bọn họ ở một chỗ nhất định sẽ rất hạnh phúc.

Lúc nhìn thấy lông mày của cô lộ ra ý cười. Khóe môi Tư Đồ Thác cong lên một nụ cười tươi, cô luôn dễ dàng thỏa mãn như vậy, cho dù là mình chỉ cho cô một nụ cười, trước mắt đột nhiên hiện lên một khuôn mặt khác, mặt sắc mặt lập tức trầm xuống sao anh lại nhớ tới cô ta chứ?

“Thác làm sao vậy? Không thể ăn sao? Hay không hợp khẩu vị của anh?” Nhìn thấy sắc mặt anh đột nhiên thay đổi trong lòng Lâm Vi hỏi hệt một chút cẩn thận hỏi.

“Không phải, ngon lắm, đồ em nấu sao lại không ngon, chỉ đột nhiên nhớ tới chuyện ở công ty thôi.” Sắc mặt Tư Đồ Thác dịu lại một chút giải thích.

“Vâng”. Lúc này Lâm Vi mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm dịu dàng nói: “Thác, ăn cơm trước, sau đó nghỉ ngơi một chút không chừng vấn đề có thể giải quyết dễ dàng.”

“Ừ”. Tư Đồ Thác gật gù đầu, anh thật sự không hiểu sao trước mắt có người con gái ôn nhu lương thiện hiểu biết như vậy mà anh lại đột nhiên nhớ tới cô —— Âu Dương Diệp.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thiện ý nói dối

Tư Đồ Thác đứng ở cửa phòng bếp, nhìn thấy Lâm Vi đang vui vẻ rửa chén bát, khóe môi chậm rãi lộ ra một nụ cười tươi, thì ra cảm giác gia đình chính là như vậy.

Từ phía sau đi đến nhẹ nhàng ôm lấy cô, tựa đầu vào trên vai cô nói: “Sau này không cần vất vả như vậy nữa, thuê người làm là được rồi”

“Không cần đâu Thác, em thích cảm giác gia đình như thế này, vì người mình yêu thương làm bữa tối.” Lâm Vi dựa người vào anh, tuy rằng anh thường hay bảo thuê người đến chăm sóc cho mình, nhưng cô không thích bị người khác quấy rầy cho nên từ trước đến nay luôn từ chối.

“Em quả thật là một người vợ nhỏ bé hiền lành, cưới được em đúng là may mắn của anh.” Tư Đồ Thác ôm chặt cô.

“Không ! Thác, gặp được anh mới là may mắn lớn nhất trong cuộc đời em.” Lâm Vi xoay người lại, bốn mắt nhìn nhau, một loại cảm xúc khó hiểu di chuyển trong không khí.

Môi chậm rãi tiến đến gần, mắt cũng chậm rãi nhắm lại, khoảnh khắc cảm giác mềm mại đụng chạm vào nhau, đột nhiên biến thành thâm tình triền miên.

Tư Đồ Thác nhanh chóng ôm lấy thắt lưng của cô, môi từ từ di chuyển đến vành tai nhỏ xinh của cô, cái cổ thon dài trắng nõn và xương quai xanh hình con bướm mê người, trong ánh mắt anh đầy đam mê tình dục, gấp rút ôm lấy cô nằm ngã lên ghế sofa ngoài phòng khách, sau đó mở khóa kéo phía sau trang phục của cô.

“Thác, em yêu anh.” Trong ánh mắt mơ màng của Lâm Vi chứa đầy dự vọng, phối hợp với anh, nhẹ nhàng dùng tay mở nút áo sơ mi của anh ra, một nút... hai nút... ba nút.....

Bỗng nhiên tay anh bao phủ lên bầu ngực mềm mại của cô, làm cho thân thể của cô không khỏi run rẩy, tay nhanh chóng cởi bỏ áo sơ mi trên người anh, nhưng khi thấy trên vai anh có một vết thương còn mới, lập tức làm cho cô tỉnh táo lại, nhìn chăm chăm vào nó.

Trong nháy mắt thân mình của cô cứng đờ lại, miệng vết thương hình bầu dục này vừa nhìn đã biết là do người ta dùng răng cắn, nhưng là ai? Ai có thể cắn lên bả vai anh, nhìn vết sẹo này không cần nghĩ cũng biết nhất định là do phụ nữ gây ra, nhưng đó là người phụ nữ như thế nào mà dám để lại dấu ấn như vậy, và lại anh cũng nhất định đã đồng ý, bằng không sẽ không có người nào có thể có cơ hội làm anh bị thương.

Tâm bất đầu run rẩy, tuy rằng biết anh ở bên ngoài từng có phụ nữ, nhưng cô vẫn khờ dại nghĩ rằng, trước đây anh gặp dịp thì chơi, nhưng bây giờ cô có chút sợ hãi, chẳng lẽ bên ngoài anh còn yêu người phụ nữ nào khác sao? Vậy thì tại sao anh lại muốn kết hôn với mình?

Cảm nhận được thân mình cứng đờ của cô, Tư Đồ Thác vừa ngẩng đầu lên liền thấy ánh mắt cô đang nhìn chăm chú vào bả vai mình, cúi đầu xuống liền thấy vết thương sâu kia, trong đầu nhớ lại câu nói kia của Âu Dương Diệp “Đây là dấu ấn tôi lưu lại cho anh.”

Ánh mắt ngập tràn tình dục lập tức trở nên lạnh như băng, buông cô ra, yên lặng đứng dậy ngồi vào một bên.

“Thác.” Lâm Vi bị thái độ của anh dọa, cô giống như đứa nhỏ gây ra lỗi lầm, vội vàng dùng tay choàng lấy cổ anh, muốn lấy lòng anh một lần nữa.

Nhìn thấy ánh mắt hoảng loạn và bộ dáng không biết phải làm sao của cô, Tư Đồ Thác vươn tay ôm lấy cô, giúp cô mặc lại quần áo chỉnh tề, sau đó giải thích: “Bởi vì muốn kết hôn với em, cho nên, anh chấm dứt với người phụ nữ trước kia, hiểu chưa?” Anh không cần giải thích rõ ràng, cũng không muốn giải thích rõ ràng.

Trong nháy mắt ánh mắt âm thầm của Lâm Vi biến thành cảm động, nước mắt trong suốt chảy ra, nhẹ nhàng tựa đầu trước ngực anh: “Thác, cảm ơn, cảm ơn anh.” Mặc kệ lời nói của anh là thật hay giả, nhưng cô tin tưởng, cho dù là nói dối đi chăng nữa thì cũng nhất định là có thiện ý nói dối, việc cô phải làm chính là tin tưởng anh.

Ánh mắt phức tạp của Tư Đồ Thác nhú lại, Âu Dương Diệp, anh tuyệt đối sẽ không để cho cô làm ảnh hưởng đến cuộc sống của mình.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Quán bar Baby Face

Sáng sớm thức dậy Âu Dương Diệp cùng Mã Tiểu Dung, ăn một ít điểm tâm đơn giản, rồi sau đó trực tiếp đi đến quán bar Baby Face nổi tiếng nhất Đài Loan để tham gia ứng cử.

“Tiểu Dung, chúng ta cứ trực tiếp đến như vậy liệu có sao không? Chẳng may bọn họ không thiếu người thì sao? Chẳng phải chúng ta đi một chuyến, rồi ra về tay không sao?” Cô nghi ngờ hỏi.

“Ha ha, Tiểu Diệp, cậu thật sự là rất đơn thuần.” Mã Tiểu Dung cười ha hả nói “Tiểu thư ơi, quán bar và hộp đêm vĩnh viễn đều thiếu phụ nữ, nhất là những người có thân hình đẹp, có khuôn mặt của một mỹ nữ như chúng ta, biết không?”

“Tại sao?” Lời vừa thốt ra khỏi miệng, Âu Dương Diệp đã muốn cắn đầu lưỡi của mình, hỏi những lời này không phải thừa hay sao? Dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, nơi này đương nhiên là luôn hoan nghênh những gương mặt mới mẻ.

“Hiểu được rồi vậy thì mau đi thôi.” Mã Tiểu Dung nhìn bộ dạng của cô, đã biết cô nghĩ rằng, nơi này ăn chơi trác táng, mỹ nữ như mây, và cũng là nơi mua bán trao đổi giữa tiền bạc và sắc đẹp.

Trong quán bar Baby Face, một người phụ nữ xinh đẹp khoảng hơn ba mươi tuổi, dáng người vô cùng đẹp, bầu ngực nhô cao đặc biệt khiêu khích người ta, người phụ nữ nhìn bọn họ từ trên xuống dưới, vừa lòng gật đầu hỏi: “Xin hỏi các cô khi nào có thể đi làm? À, tên các cô là gì? Tôi sẽ sắp xếp tốt cho các cô, các cô có thể gọi tôi là chị Liễu.”

“Chị Liễu, tôi tên là Lily, còn cô ấy là Na Na, tối nay chúng tôi có thể đi làm, hy vọng Chị Liễu chiếu cố chúng tôi nhiều hơn.” Mã Tiểu Dung cười đáp, đương nhiên cô không nói tên thật của mình, cô cũng biết bọn họ sẽ không hỏi, chuyện này trong lòng mọi người đều biết rõ ràng.

“Tốt, đêm nay tôi nhất định sẽ sắp xếp cho các cô một suất thật nhiều những ông chủ lớn, đến lúc đó, các cô nhớ ăn mặc xinh đẹp và gọi cảm một chút là được.” Chị Liễu dặn dò, đêm nay cô nhất định sẽ kiếm được một khoảng tiền không nhỏ, phí giới thiệu cũng rất đáng kể.

“Cảm ơn chị Liễu, chúng tôi đi trước, buổi tối gặp lại.” Mã Tiểu Dung nói cảm ơn.

“Được, hẹn gặp lại.” Chị Liễu gật gật đầu nói

Ra khỏi quán bar, Âu Dương Diệp lúc này mới do dự hỏi: “Tiểu Dung, đêm nay chúng ta thật sự phải tới đây sao?”

“Tiểu Diệp, nếu cậu không muốn đến thì không cần phải miễn cưỡng bản thân, biết không?” Mã Tiểu Dung thật sự không muốn cô chịu ủy khuất.

“Tiểu Dung, chỉ là mình hơi sợ.” Âu Dương Diệp sắc mặt khó coi nói, trong đầu chợt lóe lên hình ảnh mà mình đã nhìn thấy trong quán bar trước đây, một người đàn ông đặt tay trên lưng cô gái, miệng không ngừng hôn cô gái, bàn tay còn lại luồn dưới váy cô ta, nhìn thật đáng khinh, cô nhớ lại mà toàn thân lạnh toát.

“Tiểu Diệp, tối nay cậu đừng tới, ngày mai cậu hãy đi tìm việc làm, với chuyên ngành mà chúng ta đã học ở Mỹ, nhất định sẽ tìm được một công việc tốt, cậu phụ trách tiền chi tiêu cùng tiền nhà của chúng ta, mình sẽ kiếm tiền trả nợ.” Mã Tiểu Dung kiên định nói.

“Mặc kệ thế nào, đêm nay chúng ta cứ thử xem, đến lúc đó rồi tính.” Âu Dương Diệp nói, cô không thể chưa lâm trận đã lùi bước, cứ thử một lần xem sao.

“Ừ, nhưng mà cậu không cần lo lắng, cậu còn có mình, mình sẽ không để ai gây bất lợi cho cậu.” Mã Tiểu Dung vỗ vỗ vai cô an ủi, dù có xảy ra việc gì thì mình cũng sẽ thay cô chống đỡ.

“Mình đương nhiên biết, vì có cậu nên mình rất yên tâm.” Âu Dương Diệp lúc này mới cười nói, nếu không có Tiểu Dung cô cũng sẽ không đến nơi này.

Trong văn phòng

Vì Thừa An bắt chéo chân, tay cầm bút viết, nhàn nhả tự do vừa uống cà phê vừa xem văn kiện, di động vang lên một tiếng, vừa mở điện thoại ra khoe miệng nhếch lên một nụ cười tươi.

“Tôi nghe đây chị Liễu, hôm nay sao lại đến tìm tôi? Tôi còn tưởng chị đã quên tôi rồi.”

“Vi đại nhân, Chị Liễu dù có quên ai cũng không thể quên cậu,à, hôm nay có hai cô bé xinh đẹp mới tới, tôi liền thông báo cho cậu biết trước, thế nào? Có đến hay không?”

“Đương nhiên là đến, có cơ hội tán gái tôi sao có thể bỏ qua, được rồi, tối nay giữ lại cho tôi, sẽ không quên sự ưu đãi của chị.”

“Tôi có khi nào không tin Vi đại nhân cậu đâu, được rồi, cứ quyết định như vậy đi, tạm biệt.”

“Tạm biệt.” Vì Thừa An cúp điện thoại, lập tức đứng dậy cười sáng khoái vài tiếng, anh nên đi tìm đối tượng trả tiền miễn phí cho mình thôi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tình nghĩa bạn bè

“Bạn thân, hôm nay có một buổi tụ họp, có đi hay không?” Vì Thừa An nhẹ nhàng đi đến văn phòng chủ tịch, ngồi xuống ghế, vẻ mặt mang nụ cười xấu xa hỏi.

Tư Đồ Thác buông vật trong tay xuống, liếc nhìn hắn một cái, trực tiếp cự tuyệt: “Không đi”. Tâm địa Vì Thừa An gian xảo, chính mình còn nhìn không ra sao? Rõ ràng là muốn biến mình trở thành cái máy rút tiền tự động đây mà, nghĩ thật là hay nha.

“Làm ơn đi, cậu không cần quá thông minh có được không? Trong kinh doanh cậu thông minh thì không nói, phương diện này cậu hồ đồ một chút có được không, lại nói, việc này cũng đâu có hại gì cho cậu, đúng rồi, cô gái lần trước thế nào rồi?” Vì Thừa An chuyển đề tài hỏi.

“Vì Thừa An, nếu không có việc gì thì cậu tốt nhất nên ra ngoài đi, cậu cho là cậu không cần làm việc sao? Tôi không có tiền để đưa cho cậu đâu?” Tư Đồ Thác không khách sáo nói.

“Oan uổng quá, cái gì mà cậu không có tiền đưa cho tôi? Ngày hôm qua ký kết thành công hợp đồng kia, tôi đã kiếm về cho cậu mấy ngàn vạn, dù hôm nay cậu có khao tôi cũng đâu có gì quá đáng.” Vì Thừa An làm ra vẻ uất ức than thở, tuy rằng bề ngoài có vẻ phóng đảng nhưng làm việc thì tuyệt đối không qua loa.

“Đúng là không quá đáng, nhưng mà tôi cũng đã trả cho cậu tiền lương hơn một trăm vạn rồi còn gì, cậu cũng nên sửa chữa cái tật phong lưu của mình

đi, đừng có đem toàn bộ tiền kiếm được cho đám phụ nữ kia, được không? Dù có cho, cậu cũng nên vừa phải một chút.” Tur Đồ Thác không chịu nhượng bộ nói.

“Hắc hắc.” Vi Thừa An cười gượng hai tiếng, “Cậu cũng biết, tôi không quen như vậy, nếu ba tôi không cất thẻ tín dụng của tôi, cậu nói xem, tôi có tham như vậy không? Lại nói, nếu tôi cũng giống như cậu, cả ngày vùi đầu vào công việc, cậu nghĩ rằng tôi sẽ làm việc trong công ty của cậu sao?”

“Nếu không cậu trở về tiếp nhận sự nghiệp của gia tộc, không phải sẽ có tiền sao?” Tur Đồ Thác cố ý trêu chọc nói.

“Tur Đồ Thác, cậu thật đê tiện, cậu biết tôi sẽ không bao giờ trở về mà còn cố ý chọc vào nỗi đau của tôi.” Vi Thừa An bày ra bộ dáng trở mặt, bản thân chính là chịu không nổi mỗi ngày đều bị công việc làm cho phiền chết như anh, cho nên mới không chịu trở về, làm cho ông già ở nhà càng nổi giận, liền thi hành tất cả chính sách quản lý kinh tế chặt chẽ.

“Được rồi, đừng giả bộ làm làm ra vẻ căm phẫn dâng trào nữa, nhưng mà, tôi nói cho cậu biết, hôm nay là lần cuối cùng nha.” Tur Đồ Thác nói tới nói lui, nhưng cũng biết anh đích thị là một công tử phong lưu, mà nếu hấn sửa chữa được tính xấu ấy thì cũng sẽ chẳng ở lại công ty giúp mình nữa.

“Tốt, vậy hôm nay là lần cuối cùng, tôi đi ra ngoài trước.” Vi Thừa An xấu xa nói xong liền xoay người chuồn nhanh. “Cậu đừng quên lần này là lần cuối cùng, sẽ không có lần sau đâu.” Phía sau truyền đến tiếng nói của Tur Đồ Thác.

“Cậu ở lại nói chuyện rạch ròi với tôi đi, đừng có mà đùa giỡn.”

“Ai thèm đùa giỡn với cậu, ai thèm nói chuyện rạch ròi với cậu? Ai bảo cậu có nhiều tiền lắm chứ? Ha ha ha”

~~~~~
Âu Dương Diệp đứng ở trước gương, nhìn lại chiếc váy đen cổ chữ V đang mặc trên người, đây là chiếc váy duy nhất cô có, đang do dự không biết có nên mặc hay không.

“Tiểu Diệp, cậu mặc chiếc váy này rất đẹp.” Mã Tiểu Dung đi tới, nhìn cô với mắt sáng ngời “Minh biết cậu mà xuất hiện thì tất cả phụ nữ trên trái đất này đều sẽ ghen tị với sắc đẹp của cậu.”

“Tiểu Dung, chiếc váy này có phải rất gợi cảm, rất hở hang không? Minh sẽ đổi bộ khác.” Âu Dương Diệp nói, dù sao cô cũng không có ý định đi quyến rũ đàn ông.

“Rất hở hang?” Mã Tiểu Dung thiếu chút nữa phì cười, lấy tay chỉ vào chiếc váy của cô : “Có gì mà hở hang, chỉ lộ ra cái cổ cùng xương quai xanh, ngoài ra có lộ gì nữa đâu, nếu nói về hở hang, thì đó là mình nè, nếu cậu mà mặc nó, cậu sẽ la toáng lên là mình muốn giết cậu mất.”

Nhìn Tiểu Dung mặc cái áo bó sát ngực, phía dưới mặc chiếc quần Jean đáy cực kỳ ngắn làm lộ cả vùng bụng phẳng lì và chiếc quần lót, Âu Dương Diệp cố nở ra một nụ cười gượng, lo lắng nói : “Tiểu Dung, cậu vẫn là nên mặc kín đáo một chút, để tránh bị người ta sổ sàng.”

“Thôi quên đi, mình cũng đã quen rồi, đi thôi, chỉ cần cậu không bị người ta sổ sàng là tốt rồi.” Mã Tiểu Dung nói xong không chờ cô do dự liền kéo cô ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tôn nghiêm V tiền tài

Đi đến trước cửa quán bar Baby Face, Âu Dương Diệp đột nhiên dừng bước, cô cảm thấy hồi hận, không muốn đi vào.

“Tiểu Diệp, hôm nay cậu cứ làm khách là được rồi, để mình làm thôi.” Mã Tiểu Dung chỉ cần liếc mắt một cái liền nhìn ra tâm tư trong lòng cô, vỗ vỗ bả vai cô nói, biết ra quyết định như thế thật là khó khăn, chính mình cũng từng có vô số lần do dự, cuối cùng vẫn là bắt buộc phải đi vào.

“Tiểu Dung, mình không phải. ....Mình chỉ là. ....” Âu Dương Diệp không biết giải thích nên như thế nào.

“Cậu không cần giải thích, mình biết, vậy cậu cứ về nhà trước đi, mình đi vào một mình là được rồi.” Mã Tiểu Dung tươi cười an ủi cô, làm sao mình không biết trong lòng cô đang nghĩ gì.

“Mình cùng cậu đi vào, khách sẽ do mình tự chọn, nếu chướng mắt mình sẽ không làm.” Âu Dương Diệp hít thở thật sâu, đã đến nước này mà lạng lẽ rút lui thì quả thật không nên.

“Ừ, như vậy cũng tốt.” Mã Tiểu Dung gật gù đầu, trong lòng thở dài, cô ấy muốn tìm người đàn ông vừa mắt, thật khó nha!

Vừa vào đến bên trong, chị Liễu liền đi lên đón, nhiệt tình hô to: “Lily, Na Na, các cô đến rồi à, mau vào đi, đừng để khách khứa đợi lâu, hầu bao của họ sẽ khiến các cô vừa lòng, bọn họ đều là những người trẻ tuổi có tiền nhất Đài Loan, kiếm được nhiều hay ít còn phụ thuộc vào bản lĩnh của các cô đấy.”

“Cám ơn chị Liễu đã chiếu cố, chúng tôi nhất định ghi tạc trong lòng.” Mã Tiểu Dung liền cảm ơn.

Âu Dương Diệp vẫn co quắp bất an đứng ở một bên, nhìn thấy dưới ngọn đèn mờ ảo, có cô gái bị người đàn ông ôm vào trong ngực, đột nhiên phát sinh một cảm giác muốn chạy trốn.

“Chị Liễu, có người tìm chị.” Một nhân viên phục vụ bên cạnh bước tới nói.

“Được, tôi lập tức tới ngay.” chị Liễu gật đầu, sau đó nói với các cô: “Lily, Na Na, các cô tìm chỗ ngồi trước, chờ tôi quay trở lại.”

“Vâng, chị Liễu bận thì cứ đi trước.” Mã Tiểu Dung đáp, dù sao trường hợp này bản thân đã quá quen thuộc nên ứng đối thật tự nhiên, không có gì là lo lắng, liền kéo tay cô nói: “Tiểu Diệp, chúng ta đi kiếm chỗ ngồi trước.”

Âu Dương Diệp lo lắng bất an ngồi ở chỗ kia, ánh mắt không ngừng quan sát nam nữ bên cạnh, từ trước đến nay chưa từng làm như thế, nhưng hôm nay là ngoại lệ.

“Em gái, đến đây, để cho anh sờ một chút.” Trong lòng ngực của một người đàn ông năm sáu mươi tuổi ôm một cô gái chỉ khoảng mười bảy mười tám tuổi, đáng khinh nhất ông ta là còn giờ trò với cô ấy, và ghé tòm hơn nữa khi tự xưng mình là anh.

“Không, đừng như vậy.” Sắc mặt cô gái đỏ bừng, xấu hổ không biết nên làm thế nào để từ chối.

Âu Dương Diệp biết, nhất định cô ấy cũng là người mới đến, nếu chỉ là người khách bình thường thì chắc đã phát hỏa từ lâu, làm sao có thể chịu được loại nhục nhã này, quả nhiên, sau đó người đàn ông này móc trong bóp ra tờ một trăm đô, nhét vào giữa ngực của cô ấy.

“Như vậy được không? Để cho anh hôn một cái.” Giọng điệu mờ ám làm cho người ta muốn buồn nôn.

“Được, được.” Nhìn thấy tờ tiền một trăm đô giá trị lớn, cô gái nói úp úp mở mở, cuối cùng cũng buông xuôi.

Âu Dương Diệp lập tức bừng tỉnh lại, đứng lên chạy ra hướng cửa của quán bar, cô không thể vì tiền mà để bản thân rơi vào tay giết, cái gì cũng có thể bán đứng chỉ duy nhất tôn nghiêm là không thể.

“Tiểu Diệp.” Mã Tiểu Dung đuổi theo, cái gì cũng không hỏi liền nói: “Minh đón taxi cho cậu trở về.” Cô không cần hỏi cũng biết sao lại như vậy.

“Tiểu Dung, thật xin lỗi, mình không thể vì tiền mà bán đứng tôn nghiêm của bản thân, mình làm không được, thật sự làm không được.” Âu Dương Diệp liền ôm lấy cô liên tục lên tiếng giải thích.

“Tiểu Diệp, trở về đi.” Mã Tiểu Dung buông cô ra, sắc mặt lúng túng khó coi khi nói những lời này, nếu được lựa chọn, ai lại muốn đi vào con đường này, ai lại không có tôn nghiêm, nhưng có đôi khi ở trước mặt của tiền tài, thì tôn nghiêm có ý nghĩa gì.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Không thể từ chối

Nhìn thấy sắc mặt khó coi của cô, Âu Dương Diệp ngăn ra, lập tức hiểu được, chính lời nói của mình đã làm cho cô đau lòng, vội vàng lên tiếng giải thích: “Tiểu Dung, mình không phải có ý như vậy, tuyệt đối không có xem nhẹ suy nghĩ của cậu, cậu phải tin tưởng mình, chỉ là mình không thể thuyết phục bản thân, mình không phải cố ý nói như vậy.”

“Tiểu Diệp, cậu không cần giải thích, mình còn không hiểu cậu sao? Mình đương nhiên biết cậu không cố ý nói như thế, nếu không, mình còn coi cậu là bạn tốt sao? Được rồi, vậy cậu tự về nhà nha, mình đi vào trước.” Mã Tiểu Dung ngắt lời cô, nói xong liền đi vào trong, tôn nghiêm của cô đã sớm không còn.

“Tiểu Dung.” Âu Dương Diệp ở phía sau gọi bạn mình lại, muốn đi theo vào, chân lại không thể bước, gất gao nắm chặt tay, cắn chặt môi, cô vẫn không thể thuyết phục bản thân đi vào, nếu không thể giúp cô ấy, vậy thì đứng ở bên ngoài chờ cô ấy cùng về nhà.

Một người lẳng lặng ngồi bên cạnh bãi đậu xe bên ngoài quán bar. Đột nhiên một người đàn ông nhẹ nhàng tiến vào, vui cười kêu to: “Hi, người đẹp áo sơ mi, thật trùng hợp nha, chúng ta lại gặp nhau.”

Âu Dương Điệp sững sốt, ngẩng đầu lên, nhìn thấy người vừa đến thì hơi kinh hãi nói: “Là anh.” Nếu mình nhớ không lầm, thì hình như anh ta tên là Dương Nhất Minh.

“Thì ra em còn nhớ tôi, có phải bởi vì tôi rất đẹp trai hay không? Ấn tượng quá sâu sắc.” Dương Nhất Minh tự khen mình, nói xong liền ngồi xuống bên cạnh cô, trong lòng lại nghi hoặc, tại sao cô lại ngồi trước cửa quán bar, chẳng lẽ cô làm “gái” ở đây?

“Anh đẹp trai ư? Chỗ nào vậy? Tại sao tôi nhìn không thấy?” Âu Dương Điệp cố ý cẩn thận nhìn kỹ dung nhan của anh, cô chán ghét những người đàn ông luôn tự cho mình là nhất.

“Ha ha, người đẹp áo sơ mi cũng thật hài hước.” Dương Nhất Minh sang sảng cười lớn, lúc này mới nhìn kỹ cô, toàn thân mặc chiếc váy liền áo màu đen, khuôn mặt trang điểm tự nhiên, tóc dài thả tự do, nhưng cũng rất suông mượt ngay ngắn, làm cho cô trông rất cao quý, có loại khí chất thành thực không thể nói nên lời, hoàn toàn không giống với các cô gái làm trong hộp đêm, hay cô chính là thiên kim tiểu thư tới nơi này vui đùa?

“Dương tiên sinh, anh cười đủ chưa? Nếu cười đủ, thì anh có thể đi rồi.” Âu Dương Điệp không có tâm tình để quan tâm đến anh, cô đang lo lắng cho Tiểu Dung ở bên trong nên không có tâm tình đùa giỡn với anh.

“Chúng ta thật có duyên khi gặp lại ở chỗ này, tôi làm sao có thể nhanh chóng bỏ đi như vậy?” Một chút ý định bỏ đi Dương Nhất Minh cũng không có, cô càng lạnh lùng như vậy, anh càng cảm thấy hứng thú đối với cô.

“Có duyên? Tại sao anh không nói chúng ta oan gia ngõ hẹp chứ?” Âu Dương Điệp nhún mày nhìn anh.

“Oan gia ngõ hẹp? Chúng ta là oan gia sao? Có phải em so sánh sai rồi hay không?” Dương Nhất Minh buồn cười nhìn cô, bản thân lại càng ngày càng cảm thấy có hứng thú đối với cô hơn.

“Không phải.” Âu Dương Điệp khẳng định nói, nhưng lập tức liền nói thêm “Nhưng chúng ta cũng không phải là người hữu duyên gì cả, cho nên, Dương tiên sinh, xin cứ tự nhiên, thứ lỗi cho tôi không rảnh để tiếp chuyện với anh.”

“Em không rảnh cũng không sao? Tôi có thời gian, tôi ở đây với em.” Dương Nhất Minh có chút tò mò, “Em đang đợi ai à? Không bằng, tôi mời em uống một ly, vừa uống vừa chờ, thế nào?”

Nói xong, không đợi cô cự tuyệt, liền lập tức nói tới: “Một cô gái có cách cư xử đúng mực sẽ không từ chối lời mời của một quý ông.”

“Đáng tiếc, đáng tiếc tôi không phải là một cô gái có cách cư xử đúng mực, thực xin lỗi.” Âu Dương Điệp ngoài cười nhưng trong lòng không cười, lườm anh một cái, anh thật phiền phức.

“Không phải là cô gái có cách cư xử đúng mực, vậy thì lại càng không nên từ chối lời mời của người khác.” Dương Nhất Minh gian trá nói, sau đó còn thật sự nghiêm túc đứng dậy: “Âu Dương tiểu thư, chúng ta vào đi thôi, đừng từ chối tôi nữa, tôi sẽ rất đau lòng đó.”

Nói xong, còn dùng tay chỉ vào ngực, giống như ám chỉ rằng nếu cô cự tuyệt thì anh sẽ tan nát cõi lòng.

Nhìn thấy bộ dáng thật khôi hài của anh, Âu Dương Điệp nhin không được khẽ cười, đứng dậy nói: “Được rồi, tôi nhận lời mời của anh.” Vừa lúc cô muốn đi xem Tiểu Dung, có điều, hiện tại bản thân yên tâm hơn, bởi vì thân phận của cô lúc này là khách chứ không phải là “gái.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Diễn trò ở hộp đêm

Một chiếc Limousine đen bóng loáng đậu trước cửa quán bar, từ trong xe bước ra hai người đàn ông cực kỳ đẹp trai.

“Thừa An, tôi thật sự lấy làm không hiểu, tại sao cậu lại thích đến quán bar tìm phụ nữ đến vậy? Cậu không thấy mệt hay sao? Huống chi phụ nữ trong quán bar mỗi ngày đều cười nói với không biết bao nhiêu loại đàn ông, cậu không thấy họ rất giả dối sao? Sao cậu không đi tìm một cô gái tốt mà quen?” Tư Đồ Thác khó hiểu hỏi anh.

“Hắc hắc, chuyện này cậu không hiểu đâu.” Vì Thừa An cười gian xảo: “Thác, cậu rất giỏi trong việc kinh doanh nhưng đối với phụ nữ thì quả thật hiểu biết của cậu còn quá ít. Sở dĩ tôi thích những phụ nữ trong quán bar là vì muốn sau này sẽ không phải gặp phiền toái mà thôi, bọn họ cảm tiền rồi quay đi, không hề liên quan gì đến nhau. Nếu tìm một cô gái tốt sẽ rất phiền toái, vừa phải chăm sóc cô ấy, vừa lo lắng cô ấy sẽ mang thai, càng lo sợ hơn là sau này cô ấy sẽ liên tục quấy rầy, như vậy thì thật là đau đầu. Nhưng chủ yếu là mỗi ngày thay đổi một người, bất kể là đáng người, khuôn mặt, hay là kỹ thuật giường chiếu, đều mang đến cảm giác mới mẻ.”

“Một đồng lí do, vậy cậu sẽ không cảm thấy bọn họ rất dơ bẩn hay sao?” Tuy nghe hần nói có điểm hợp lí nhưng Tư Đồ Thác vẫn không dám gật bừa.

“Thời buổi này làm gì còn cô gái nào sạch sẽ, chỉ cần sử dụng bao cao su để tránh bệnh AIDS là được rồi.” Vì Thừa An cười ha ha, vẻ mặt thần bí nhìn hân hỏi: “Thác, nói thật đi, có phải cậu muốn tìm một người phụ nữ không?”

“Không phải, tôi không giống như cậu, phụ nữ nào tìm đến cũng không cự tuyệt.” Tư Đồ Thác liếc anh một cái, anh tìm phụ nữ chẳng qua cũng chỉ để giải quyết nhu cầu sinh lý khi cần thôi.

“Chúng ta vào thôi, hôm nay có hai cô gái mới tới, nói không chừng có thể hợp khẩu vị của cậu đó.” Vì Thừa An khoác vai hân bước vào quán bar.

“Vi đại nhân, cậu đã đến rồi sao? Tôi đã chuẩn bị sẵn chỗ cho cậu, phòng số 3, các cậu vào trước, tôi lập tức dẫn người đến.” Chị Liễu vừa thấy bọn họ tiến vào liền nhiệt tình tiếp đón.

“Thật vất vả cho chị, chị Liễu.” Vì Thừa An hôn nhẹ lên má của cô một cái.

“Cậu lúc nào cũng biết cách làm hài lòng phụ nữ.” Chị Liễu cười tươi như hoa.

“Chị biết được là tốt rồi, nhanh lên, Thác, chúng ta đi vào trước.” Vì Thừa An nói.

Ngay sau đó chị Liễu liền mang theo Mã Tiểu Dung cùng một cô gái trẻ nữa tiến đến phòng của bọn họ, gật gù nói với người bên trong: “Vi đại nhân, các cậu hãy từ từ thưởng thức, tôi không làm phiền các cậu nữa.” Nói xong chỉ ta lui ra ngoài.

Mã Tiểu Dung vừa ngẩng đầu lên thì nhất thời sững sờ, là anh ta, rõ ràng là anh ta, đây chính là khuôn mặt trên cuốn tạp chí mà bấy lâu nay Tiểu Diệp đã nhìn ngắm vô số lần, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ tức giận, chết tiệt, anh ta vứt bỏ Tiểu Diệp, cho tiền xong còn muốn đòi lại. Nếu không, mình cũng không phải đến nơi này.

“Người đẹp, lại đây.” Vì Thừa An vươn tay, hân vội chào đón, một cô gái mỉm cười đến ngồi bên cạnh anh.

Mã Tiểu Dung đương nhiên vào ngồi vào chỗ kế bên Tư Đồ Thác, cầm lấy ly rượu, mỉm cười nhìn anh, nói: “Tiên sinh, tôi mời anh một ly.” Nhưng trong lòng cô lại hận anh đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Tư Đồ Thác cầm ly rượu, anh không thể cự tuyệt ly rượu cô mời, uống hết ly rượu rồi nói: “Cô cứ tự nhiên.”

“Thác, không cần phải như vậy, hòa nhã là được rồi, ok? Cho dù có bị tôi lôi kéo thì cậu cũng đã đến rồi, cậu cũng nên giữ cho tôi chút thể diện, không cần phải mặt mày ừ ừ, bọn họ đều bị cậu dọa chạy hết rồi kia.” Vì Thừa An vừa nói vừa nháy mắt với Mã Tiểu Dung một cái, một tay ôm lấy thắt lưng cô gái ngồi bên cạnh.

Nghe Vì Thừa An nói đúng ý mình, khóe môi Mã Tiểu Dung nhếch lên một nụ cười lạnh, đôi mắt mang đầy hận ý, cố ý mang thân thể mình dán sát vào người anh, mê hoặc nói: “Tiên sinh, anh không thích em sao?”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Gặp nhau tại hộp đêm

“Chúng ta chỉ là người xa lạ mà thôi, đừng nói tới chuyện thích hay không, cô cứ tự nhiên.” Tư Đồ Thác không muốn lưu lại bất kỳ dấu vết nào, vội vàng đẩy cô ra khỏi thân thể mình, thích, thật buồn cười, anh đối với loại con gái làm ở hộp đêm này không có một chút hảo cảm.

Hừ, Bây giờ còn giả bộ thanh cao? Trong lòng Mã Tiểu Dung hừ lạnh một tiếng, cầm ly rượu cố ý tới gần anh, nói: “Tiên sinh, hay là chúng ta tán gẫu vài ba câu với nhau đi.”

“Cô không nghe rõ lời tôi nói sao?” Ánh mắt lạnh như băng của Tư Đồ Thác đôi lần về phía cô, thời nay các cô gái làm tiền đều tiện lợi như vậy sao?

“Tiên sinh, thực xin lỗi.” Mã Tiểu Dung ngán ra, không ngờ anh lại đột nhiên tức giận, lập tức giải thích, không hề chú ý ly rượu trong tay đang sắp bị cô làm đổ.

‘Ba.’ một ly rượu từ ngực hân chảy xuống.

“Cô đang làm gì vậy hả?” Tư Đồ Thác quát, vội dùng tay phủi áo sơ mi của mình.

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi, em không cố ý.” Mã Tiểu Dung vội vàng giải thích, nhưng cô chính là cố ý làm đổ rượu lên người anh. Nếu có thể, cô còn muốn tặng cho anh hai cú đấm để giải nỗi hận trong lòng.

“Thác, thôi bỏ đi, cô ấy cũng không phải cố ý, đừng làm người ta sợ.” Vì Thừa An yên ổn ngồi ở một bên, không thèm để ý nói, chỉ một ly rượu thôi mà, chuyện này cũng thường xuyên xảy ra, Thác phản ứng cũng hơi quá đi.

“Tôi vào toilet.” Tư Đồ Thác đứng dậy đi ra ngoài.

“Người đẹp, không cần để ý, anh ấy vốn là người như vậy.” Vì Thừa An tươi cười an ủi cô, bản thân chưa bao giờ giận dữ với phụ nữ.

“Là em không tốt.” Bề ngoài Mã Tiểu Dung tỏ ý hối lỗi nhưng trong lòng lại rất đắc ý, cô còn đang nghĩ phải làm thế nào để chinh hấn ta, khó mà có được cơ hội như hôm nay, cô nên vì tiểu Diệp mà báo thù.

Ngay khi Âu Dương Diệp đi vào quán bar, cũng nhìn ngó chung quanh nhưng không thấy bóng dáng Tiểu Dung đâu, trong lúc cô đang tìm kiếm thì chị Liễu nhẹ nhàng bước đến.

“Đương thiếu gia vẫn còn nhớ đến chị Liễu sao? Thế nào? Cậu có muốn tôi giới thiệu cho cậu một cô gái xinh đẹp không?”

“Chị Liễu, sao tôi lại không nhớ chị, chỉ tại tôi không rảnh nên không thể đến ủng hộ chị thôi. Mấy ngày không gặp chị Liễu có vẻ ngày càng đẹp ra, có điều hôm nay tôi sẽ không làm phiền đến chị, tôi dẫn bạn đến chơi.” Dương Nhất Minh cũng cười nói.

Bạn? chị Liễu nhìn thấy Âu Dương Diệp đứng ở bên cạnh, sắc mặt có phần khó hiểu, sau khi hiểu ra lại tươi cười như bình thường, chẳng trách cô ta lại không chịu làm ở đây, thì ra là đã kiếm được một nơi tốt hơn. “Được, vậy tôi không làm phiền hai người, hai người cứ tự nhiên, có chuyện gì cứ tìm tôi.”

Âu Dương Diệp xấu hổ cúi đầu nhìn ly rượu trong tay, cô biết chị Liễu chắc chắn nhận ra mình.

“Người đẹp mặc áo sơ mi, chúng ta cùng uống một ly, chúc mừng chúng ta ngẫu nhiên gặp lại.” Dương Nhất Minh nâng ly rượu lên nói, khoe môi mang theo một nụ cười bí ẩn.

“Được rồi, tiện đây cũng cảm ơn anh lần trước đã giúp tôi.” Âu Dương Diệp cũng nâng ly rượu lên thoải mái uống một ngụm.

“Thật sáng khoái.” Dương Nhất Minh nói, sau đó lại nâng một ly khác lên: “Chúng ta cùng uống một ly nữa.”

“Anh cũng đừng nên quá chén.” Âu Dương Diệp lập tức nhìn anh cảnh báo, những chuyện này cô cũng đã có kinh nghiệm nên sẽ không để mình uống quá nhiều rượu, huống chi cô còn phải đi tìm Tiểu Dung.

“Ha ha, đây cũng là một đề nghị không tồi.” Dương Nhất Minh cười to nói, cô thật sự rất đáng yêu, đột nhiên có người đang nhẹ nhàng bước về phía mình, anh lập tức vui mừng hô lên: “Tư Đồ chủ tịch, thật trùng hợp anh cũng đến quán bar này vui chơi sao, không ngại cùng tôi uống một ly chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Gặp nhau tại hộp đêm 2

Là anh? Thân mình Âu Dương Diệp cứng đờ, tim run lên, vội vàng cúi đầu, cô không muốn gặp mặt anh, cũng không muốn anh nhìn thấy mình.

“Tổng giám đốc Dương, xin chào, thật ngại quá, tôi phải đi toilet trước.” Tư Đồ thác gật đầu nói.

“Được, tôi chờ Tư Đồ chủ tịch trở về cùng nhau uống một ly.” Dương Nhất Minh vui vẻ nói, bản thân đang muốn cùng anh thảo luận một vụ làm ăn lớn, đúng lúc hôm nay có cơ hội thì nên liên lạc một chút.

“Được.” Tư Đồ thác gật đầu, ánh mắt đảo qua Âu Dương Diệp đang ngồi một bên cúi đầu, nhưng dưới ánh đèn lúc sáng lúc tối anh không để ý thấy.

Chờ bóng dáng của anh vừa khuất, Âu Dương Diệp lập tức đứng dậy: “Thật ngại quá, tôi còn có một số việc, xin lỗi không tiếp tục được.” Vội vàng chuẩn bị đi.

“Chờ một chút.” Dương Nhất Minh lập tức giữ chặt cô. “Âu Dương tiểu thư, chúng ta đã là bạn bè, tôi còn không biết số điện thoại của cô, không ngại cho tôi chứ.”

“Tôi quên rồi.” Âu Dương Diệp trầm nghĩ nên nhanh rời khỏi nơi này, thuận miệng nói ra một lý do.

“Quên rồi?” Dương Nhất Minh tức giận nhìn cô. “Cho dù là muốn cự tuyệt, cũng không cần tìm một lý do gượng ép như vậy.” Ai lại quên số điện thoại di động của mình chứ.

“Tôi mới vừa đổi số điện thoại di động, cho nên đã quên mất.” Dưới tình thế cấp bách Âu Dương Diệp viện ra một lý do, muốn rời khỏi anh, nhanh chóng thoát đi.

“Đưa điện thoại của cô cho tôi.” Dương Nhất Minh không nghĩ sẽ buông tha cô như vậy.

“Làm gì?” Âu Dương Diệp ngẩn ra, trong nháy mắt khi ngọn đèn sáng lên, cô liền thấy Tư Đồ Thác đã đi tới, bây giờ rời đi là không kịp, lại ngồi xuống, thấp giọng nói: “Bạn của anh tới.” Ở trong lòng âm thầm cầu nguyện, ngàn vạn lần đừng bao giờ để bị anh phát hiện.

Dương Nhất Minh sững sốt, buông cô ra, liền thấy Tư Đồ Thác đi tới trước mặt mình

“Tổng giám đốc Dương, bạn của tôi ở bên trong, không bằng cùng nhau uống.” Tư Đồ Thác đề nghị.

“Tất nhiên rồi, tôi cầu còn không được.” Dương Nhất Minh gật đầu, cơ hội tốt như vậy sao anh có thể bỏ qua được

Âu Dương Diệp nghe thế đã muốn run như cây sậy, bên tai chợt nghe Dương Nhất Minh nói thêm: “Đây là bạn của tôi, Âu Dương Diệp, Tư Đồ chủ tịch sẽ không cảm thấy phiền chứ.”

Là cô? Tư Đồ Thác ngẩn ra, khóe môi chậm rãi nhếch lên, cười lạnh. “Tôi cực kỳ hân hạnh.”

Âu Dương Diệp trốn tránh không thoát, tim đập thình thịch, ngẩng đầu lên liền thấy ánh mắt chế giễu của anh, âm thầm hít một hơi, bắt buộc mình tỉnh táo lại, làm ra vẻ không quen biết, nhẹ nhàng nói: “Tư Đồ chủ tịch, xin chào.” Cô tin tưởng, anh cũng nhất định sẽ không nhận là có quen biết mình.

“Âu Dương tiểu thư, xin chào.” Tư Đồ Thác gần giọng khi nói những từ này, chìa tay trước mặt cô.

Không hiểu sao thân mình của Âu Dương Diệp run rẩy một chút, cô có chút sợ hãi khi nhìn bàn tay trước mặt chìa ra trước mặt, nhưng vẫn bắt đầu đưa tay ra, lập tức liền cảm giác được đau đớn khó chịu, anh đang ở dùng sức nắm lấy tay mình, nhưng cô cắn chặt răng, ngăn không cho chính mình kêu ra tiếng, may mắn là quán bar khá tối, làm cho người ta khó lòng phát hiện được vẻ mặt thống khổ của cô.

“Tư Đồ chủ tịch, chúng ta đi thôi.” Dương Nhất Minh cũng không phát hiện điểm lạ thường của bọn họ.

“Mời.” Lúc này Tư Đồ Thác mới buông tay cô ra, ánh mắt sắc bén chằm chằm không rời khỏi cô

“Thật ngại quá, tôi còn có việc, không quấy rầy các anh nữa, tôi đi trước, tạm biệt.” Âu Dương xoay người muốn trốn ra bên ngoài.

“Âu Dương tiểu thư đi vội vã như vậy sao? Cô đâu có quấy rầy chúng tôi, tôi còn nghĩ muốn làm quen với một cô gái xinh đẹp, cao quý như Âu Dương tiểu thư đây, cô có thể nể mặt tôi một chút được không?” Tư Đồ Thác tay mát lạnh lệ ôm lấy thắt lưng của cô, muốn chạy trốn, không có cửa đâu, cũng không chờ cô đồng ý, liền ôm cô đi đến bên ghế.

Dương Nhất Minh nhăn mặt nhíu mày nghi hoặc, chẳng lẽ Tư Đồ chủ tịch có hứng thú với cô?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Thoáng phản kháng

Đi vào trong căn phòng riêng, tất cả đều hơi bất ngờ một chút.

Âu Dương Diệp cùng Tiểu Dung nhanh chóng trao đổi ánh mắt nhưng cũng đều giả vờ như không quen biết nhau.

“Thừa An, cậu cũng ở đây à?” Dương Nhất Minh sững sốt nhìn anh, sau đó hiểu rõ liền cười cười, nơi này làm sao mà anh ta lại ít đến được?

“Tôi ở đây là chuyện bình thường, tôi không ở đây mới là không bình thường đấy.” Vì Thừa An vừa cười vừa đáp, tay vẫn ôm cô gái kia như cũ, anh là bạn học của Nhất Minh, là bạn thân của Thác, là người mà cả hai hiểu rất rõ, cho nên không cần phải giả bộ.

“Cũng đúng, nếu ngày nào đó ở quán bar mà không thấy Vi thiếu gia anh thì mới thật là kì quái.” Dương Nhất Minh cười nói, sau đó quay sang Âu Dương Diệp: “Âu Dương tiểu thư, mời ngồi”

“Cám ơn.” Âu Dương Diệp nhẹ giọng, miễn cưỡng ngồi xuống vị trí tối ở bên cạnh, cách xa bọn họ, nhưng cô vẫn có thể cảm nhận được ánh mắt sắc bén kia đang nhìn chăm chăm vào mình, làm cho cô ngồi không yên, cứ như có kim đâm vào người.

“Ồ.” Vi Thừa An lúc này mới chú ý tới cô, buông cô gái đang ôm trong lòng ra, tươi cười nói : “Thì ra là cô, còn nhớ tôi không?”

“Các người quen nhau?” Dương Nhất Minh sững sờ

“Chúng ta có quen biết sao?” Âu Dương Diệp cũng ngạc nhiên không kém, cô nghĩ không ra mình đã gặp anh ở đâu.

“Đương nhiên quen biết, cô còn ới ra cả người tôi, nhưng là sau đó Thác đem cô về nhà, chuyện sau đó thì tôi không biết.” Giọng điệu của Vi Thừa An ẩn chứa mờ ám, còn ý gì thì không cần nói cũng biết.

“Thật xin lỗi, hôm đó tôi uống nhiều rượu nên không nhớ rõ lắm.” Âu Dương Diệp vội xin lỗi.

“Thừa An, nếu nói thì phải cảm ơn cậu, nếu không nhờ cậu, tôi còn không biết Âu Dương tiểu thư có kỹ thuật giường chiếu tốt như vậy.” Tư Đồ Thác cầm chén rượu trong tay đưa tới trước mặt cô, cô ý hỏi: “Âu Dương tiểu thư, đêm nay không biết còn có thể hân hạnh được đón tiếp cô không? Tôi cực kỳ chờ mong”

Trong nháy mắt sắc mặt của Âu Dương Diệp trở nên xấu hổ khó coi, trắng bệch không còn giọt máu, cô biết anh cố ý làm cô nhục nhã trước mặt mọi người, nhục nhã mình, anh sẽ cảm thấy vui về sao?

Dương Nhất Minh nhất thời cảm thấy mất mát, nhớ ngày đó cô mặc áo sơ mi nam, chẳng lẽ cô là người đàn bà của Tư Đồ Thác, nhưng mà không đúng nếu vậy tại sao vừa rồi bọn họ làm như không biết nhau? Anh nghĩ hoặc nhìn sang cô đang ngồi bên cạnh.

Mã Tiểu Dung cũng hiểu được, xem ra chuyện năm trăm vạn cũng không phải đơn giản như vậy.

Cảm nhận được ánh mắt mọi người đang nhìn chăm chăm vào mình, trong lòng Âu Dương Diệp tức giận một chút, ngẩng đầu lên, khoe môi lộ ra một nụ cười lạnh lùng trào phúng: “Rất hân hạnh được đón tiếp? Tư Đồ chủ tịch không nói, tôi cũng đã quên, lợi dụng người ta uống rượu để chiếm tiện nghi, hình như không phải việc mà quân tử nên làm, cũng chẳng quang minh lỗi lạc gì”

Muốn phản kích sao? Tốt lắm, Tư Đồ Thác hừ lạnh một tiếng: “Âu Dương tiểu thư nói rất đúng, chiếm tiện nghi của người ta khi người ta say rượu đúng là không phải việc quân tử nên làm, có điều, Âu Dương tiểu thư, mặc dù là phụ nữ nhưng cũng mạnh mẽ lôi kéo tôi lên giường, và lại tôi cũng đã cho cô năm trăm vạn rồi, không phải sao?”

“Anh. ....” Âu Dương Diệp rất muốn xông ra khỏi cửa, nước mắt dâng lên trong hốc mắt, nhưng cô cố kìm không cho nó rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Tiểu Dung giở trò

“Năm trăm vạn?” Ngoài trừ Mã Tiểu Dung, mọi người đều kinh ngạc thốt lên, nhìn cô với ánh mắt mang theo vài phần phức tạp.

Ánh mắt Âu Dương Diệp tràn ngập hận ý, anh dùng hết sức để nhục nhã cô như thế, làm cho mọi người hiểu lầm cô, cô muốn giải thích nhưng cô biết bất luận cô có giải thích như thế nào đi nữa thì anh vẫn có biện pháp làm cô nhục nhã.

“Tiên sinh, vụn tay cũng thật hào phóng.” Giọng nói Mã Tiểu Dung mang theo chút thản nhiên và châm biếm, hận không thể thay Tiểu Diệp đánh anh một bạt tay, nhưng trước mắt cô cần phải nhịn.

“Đúng rồi, Âu Dương tiểu thư, tôi còn chưa biết tên của cô?” Cảm thấy không khí không ổn, Vi Thừa An lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngột ngạt, ngồi vào bên cạnh cô, lấy tay khoác vai cô, vui cười hỏi.

“Âu Dương Diệp.” Thân mình cô cứng ngắc, né tránh tay anh, cô cũng không cần giấu diếm

“Âu Dương Diệp?” Vi Thừa An sững sờ, nếu anh nhớ không lầm thì vợ cũ của Thác cũng tên là Âu Dương Diệp, chính là cô sao? Quên đi, thêm một chuyện chi bằng bớt một chuyện, dường như Thác vô cùng kiêng kỵ khi nhắc tới cái tên đó.

“Thừa An, chúng ta uống rượu.” Dương Nhất Minh cầm lấy ly rượu, anh sẽ không ngu ngốc đến nỗi không nhìn ra sự thay đổi của bọn họ.

“Được, uống rượu.” Vi Thừa An ôm lấy cô gái lúc này, chuyện không có liên quan đến mình thì mình cũng không nên quan tâm.

Âu Dương Điệp lúc này mới nhẹ nhàng đến ngồi giữa Dương Nhất Minh và Mã Tiểu Dung, chỉ có như vậy, cô mới có thể an tâm một chút.

“Người đẹp, uống rượu.” Tư Đồ Thác tỏ thái độ khác thường, ôm lấy Mã Tiểu Dung, làm bộ không kiềm chế được bùng ly rượu lên.

Tay Âu Dương Điệp không khỏi siết chặt, sắc mặt âm đạm, lòng đang rất đau, nhưng cô biết mình không có tư cách để ý.

Trong lòng Mã Tiểu Dung cũng hiểu rõ ràng, thái độ anh thay đổi như vậy chẳng phải cố ý làm cho Tiểu Điệp xem sao? Được thôi, đây chính là cơ hội anh ta cho mình, sẵn tiện xem mình đối phó với anh ta ra sao?

“Tiên sinh, hay là chúng ta khiêu vũ một bản đi.” Mã Tiểu Dung nhẹ nhàng đứng dậy, đưa tay cho anh, muốn diễn cô sẵn sàng phối hợp.

“Được.” Tư Đồ Thác không nghĩ ngợi liền đáp ứng, đứng dậy ôm chặt thắt lưng của cô, ánh mắt quét qua người Âu Dương Điệp, sự lạnh lùng trong đôi mắt ấy làm cô ngồi đứng không yên.

“Khiêu vũ cũng tốt.” Dương Nhất Minh nói theo, vờn tay: “Âu Dương tiểu thư, không ngại nhảy với tôi một bản chứ?”

Âu Dương Điệp vốn định từ chối nhưng nhìn ánh mắt chờ mong của anh cũng không muốn làm anh mất mặt, miễn cưỡng đứng dậy đặt tay vào tay anh.

“Tôi cũng nhảy.” Vi Thừa An cũng lôi kéo cô gái gia nhập.

Bước nhảy xoay tròn, nhưng suy nghĩ của mỗi người lại khác nhau.

Khi ánh mắt chạm nhau, Mã Tiểu Dung nháy mắt với cô, không đợi Âu Dương Điệp phản ứng, chợt nghe tiếng kêu đau đớn nặng nề của Tư Đồ Thác “A...”

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi, tiên sinh, tôi không phải cố ý.” Mã Tiểu Dung cuống quýt giải thích, ánh mắt hoảng sợ, không biết làm thế nào cho tốt, làm ai nhìn cũng không thể nhẫn tâm trách cứ cô.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Phạt rượu

Âu Dương Điệp liền nhìn thấy sắc mặt Tư Đồ Thác khó coi, trên đôi giày da của anh có một chỗ lõm không cần nghĩ cũng biết là do Tiểu Dung cố ý dùng giày cao gót của mình dẫm lên, trong lòng Tiểu Dung vui mừng, thiếu chút nữa cười ra tiếng, vội vã gục đầu xuống che giấu nụ cười của mình.

“Thác, sao hôm nay cậu lại xui xẻo như vậy?” Vi Thừa An ra vẻ thương tiếc nhưng bên trong lại có chút hả hê. “Người đẹp kia không phải vì bị chúng ta mê hoặc nên quên cả bước nhảy đấy chứ?”

“Đúng thật là xui xẻo, nhưng tôi tin vị tiểu thư này không cố ý.” Sắc mặt Tư Đồ Thác bình tĩnh, ánh mắt lạnh lùng nhìn cô chăm chăm, đặc biệt nhấn mạnh hai chữ “cố ý”.

“Cảm ơn tiên sinh, tôi đây xin tự phạt mình một ly rượu, coi như lời xin lỗi đến tiên sinh.” Mã Tiểu Dung cầm lấy ly rượu uống một hơi cạn sạch, anh ta biết mình cố ý thì đã sao? Giữa chốn đông người như vậy nhất định sẽ không ra tay đánh mình.

“Chỉ một ly rượu thôi thì có vẻ không đủ thành ý.” Tư Đồ Thác khước miệng đột nhiên nhếch lên một nụ cười tươi.

“Vậy tiên sinh muốn thế nào?” Mã Tiểu Dung sững sốt, mơ hồ có một loại cảm giác xấu.

“Nếu vậy tiểu thư hãy uống hai mươi ly coi như lời xin lỗi.” Tuy lời nói của Tư Đồ Thác hời hợt nhưng lại dùng giọng điệu không cho phép người khác cự tuyệt.

“Hai mươi ly?” Âu Dương Điệp sững sốt, cô biết anh cố ý muốn làm khó Tiểu Dung. Cô đang hy vọng Vi Thừa An và Dương Nhất Minh, mong họ có thể nói vài lời giúp Tiểu Dung.

“Chú ý không tòi.” Không ngờ bọn họ lại hăng hái phụ họa thêm, dường như không cảm thấy có chút gì không ổn, lập tức đặt hai mươi cái ly lên bàn, rồi rót rượu vang vào.

“Được vậy tôi uống.” Mã Tiểu Dung nói, đến lúc này thì chuyện uống hay không cũng không phải do cô.

“Vậy thì uống đi.” Tư Đồ Thác ngồi một chỗ nhìn cô, đây chính là do cô cố tình giờ trò với anh, anh chỉ đáp trả lại cô thôi.

Âu Dương Điệp chợt tỉnh ngộ, cô đã quá ngây thơ rồi, bọn họ sẽ không vì một cô gái như các cô mà cầu xin, bọn họ đến đây cũng chỉ muốn tìm kiếm cảm giác kích thích vui sướng. Cô lo lắng nhìn Tiểu Dung nhưng không biết bản thân phải làm thế nào để giúp đỡ.

Mã Tiểu Dung dùng ánh mắt ngăm trao đổi, ý bảo cô cứ an tâm, sau đó hít một hơi thật sâu, cầm ly rượu uống cạn, dừng lại một chút rồi đến chén thứ hai, thứ ba mãi cho đến chén thứ tám. ...

“Uống không nổi thì dừng miễn cưỡng.” Âu Dương Điệp nhìn cô khó khăn nuốt từng ngụm rượu xuống yết hầu, nhìn không được bèn chạy lại nắm lấy bả vai cô.

“Âu Dương Điệp tiểu thư muốn làm gì? Nếu cô muốn uống thay cô ấy thì tôi đây cũng không ngại.” Giọng nói của Tư Đồ Thác vô cùng lạnh lùng, các cô cho rằng anh không biết các cô quen nhau sao?

Âu Dương Điệp biết anh có ý muốn chọc giận mình, nhưng cô còn có thể lựa chọn sao? Cô không thể đứng nhìn Tiểu Dung một mình chịu tội, khẽ cắn môi nói: “Tôi uống thay cô ấy.”

“Tiểu thư, cảm ơn ý tốt của cô, nhưng tôi không cần.” Mã Tiểu Dung ngưng lại một lát rồi đoạt lấy ly rượu uống một hơi cạn sạch, cô không muốn liên lụy Tiểu Điệp.

Âu Dương Điệp nhìn thân thể cô bắt đầu đứng không vững, rượu trong miệng đã nuốt xuống rất gian nan, liền giục ly rượu trong tay cô uống cạn.

Dương Nhất Minh cùng Vi Thừa An không biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Nhưng bọn họ nhạy bén cảm giác được Tư Đồ Thác đang cố ý làm khó các cô, nhưng tại sao anh lại làm như vậy?

Nhìn thấy cô liều lĩnh uống rượu, Dương Nhất Minh muốn đi ngăn cản, nhưng nghĩ đến hợp đồng kinh doanh mấy ngàn vạn với Tư Đồ Thác, nên anh đành hy sinh cô.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tư Đồ Thác uy hiếp

Rượu trên bàn rất nhanh đã được uống sạch trơn. Mặc dù đầu Mã Tiểu Dung và Âu Dương Điệp có chút choáng váng nhưng thần trí vẫn rất minh mẫn.

“Sao rồi? Thấy ổn chứ?” Dương Nhất Minh nhìn không được chạy lại quan tâm cô.

“Ừ.” Âu Dương Điệp nhẹ gật đầu một cái, đột nhiên cảm thấy một trận choáng váng không tự chủ được mà ngã vào lòng anh.

“Cẩn thận.” Dương Nhất Minh ôm lấy cơ thể ấm áp thơm mát của cô mà hưởng thụ.

Tư Đồ Thác nhìn thấy khuôn mặt ửng hồng mê ly của cô ngã vào trong vòng tay ôm ấp của người khác, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm họ, cô là muốn quyến rũ người khác sao?

Mặc dù Mã Tiểu Dung uống nhiều hơn cô vài ly nhưng trước đây đã từng uống qua nhiều rượu, nên mặc dù có chút say nhưng cũng còn có thể trụ được, ngồi ở một bên nghỉ ngơi.

“Cảm ơn.” Âu Dương Điệp giả vờ đứng dậy muốn tìm chỗ ngồi, nhưng cô cảm thấy đầu ngày càng choáng váng, thân thể ngày càng không nghe theo sự sai bảo của cô.

“Tiểu thư, cô uống say, không bằng để tôi đưa cô về.” Mã Tiểu Dung vừa nâng cô dậy vừa nói, đã đến lúc chính mình và cô nên nhanh chóng rời khỏi nơi này.

“Được.” Âu Dương Điệp gật đầu đồng ý, cô đã sớm muốn rời khỏi chỗ này.

“Đứng lại.” Tư Đồ Thác đột nhiên ở phía sau gọi lại, giọng điệu khinh miệt, lạnh như băng. “Tiểu thư, cô cứ như vậy mà đi sao? Cô hình như đã quên mình đến đây để gì?”

“Tôi đương nhiên không quên mình đến đây làm gì. Nhưng tôi có thể lựa chọn cự tuyệt bởi vì tôi vẫn chưa nhận thù lao của anh.” Mã Tiểu Dung lạnh lùng nói, nhân tiện lại muốn rời đi.

“Mỗi nơi đều có quy tắc riêng, cô cho rằng không nhận thù lao thì có thể muốn đi là đi hay sao?” Vi Thừa An đứng một bên không nhanh không chậm

mở miệng nói, nếu Thác cố tình muốn làm khó các cô thì mình đương nhiên phải giúp anh.

“Vậy tiên sinh muốn thế nào?” Mã Tiểu Dung một tay diu Âu Dương Điệp, sắc mặt dõi theo anh.

“Cô không nên hỏi tôi muốn như thế nào? Mà là cô nên làm gì thì phải làm cái đó? Cô cũng không phải còn nhỏ, nếu cô không thận trọng cân nhắc, tôi nghĩ không cần chúng tôi phải làm thế nào, chị Liễu nhất định sẽ làm tốt tất cả mọi chuyện.” Giọng nói của Vi Thừa An mặc dù rất lãnh đạm, nhưng sự uy hiếp bên trong ai cũng cảm nhận được.

Mã Tiểu Dung hơi biến sắc, cô đã từng làm việc này, cô đương nhiên biết quy tắc ở đây, bản thân không cần thù lao là chuyện nhỏ, nhưng đắc tội với khách lại là chuyện lớn.

“Cảm ơn cô, không cần đâu, tôi tự mình về là được rồi.” Đầu Âu Dương Điệp mặc dù hơi choáng váng nhưng cô biết bọn họ đang nói mình, cô đẩy Tiểu Dung ra rồi tự mình hướng ra cửa, nhưng trước mắt có nhiều cánh cửa cô không biết nên đi cửa nào.

Dương Nhất Minh không yên lòng đứng dậy nói: “Tur Đồ chủ tịch, tôi xin lỗi vì hôm nay không thể uống rượu cùng ngài, hẹn hôm khác chúng ta gặp mặt nói chuyện.” Nói xong anh bước tới đỡ cô.

“Dương tổng rời đi như vậy sao? Tôi vốn đang định nhân dịp này cùng anh cẩn thận xem xét về bản hợp đồng kia, nhưng nếu anh có việc thì thôi quên đi.” Lời nói của Tur Đồ Thác có ý uy hiếp rõ ràng, ‘nếu như bây giờ anh rời đi thì bản hợp đồng kia chắc chắn không được ký kết’, anh cũng tin rằng trong mắt đàn ông tiền vĩnh viễn quan trọng hơn so với phụ nữ.

Quả nhiên bước chân Dương Nhất Minh dừng lại một chút, anh đương nhiên hiểu lời uy hiếp của Tur Đồ Thác nên bất đắc dĩ phải diu cô trở về chỗ ngồi.

Vi Thừa An liếc mắt một cái liền phát hiện Thác hôm nay có điểm kì quái, anh luôn là người công tư phân minh nhưng hôm nay anh lại mangle chuyện làm ăn và chuyện phụ nữ lẫn lộn với nhau, đây rõ ràng không phải tác phong của anh.

Mỗi người đều có một suy nghĩ riêng, Âu Dương Điệp ngồi tựa vào ghế sofa, nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

“Tur Đồ chủ tịch, bây giờ chúng ta có thể nói chuyện một chút được chứ?” Mặc dù trong lòng Dương Nhất Minh có chút khó chịu nhưng giọng điệu lại rất tôn kính, ai bảo anh ta nắm giữ của mình mấy ngàn vạn làm chi.

“Dương tổng gấp cái gì chứ? Hợp đồng này tôi giao cho Thừa An toàn quyền phụ trách, anh cứ đến tìm anh ấy để nói chuyện cụ thể.” Tur Đồ Thác uống một ngụm rượu không nhanh không chậm nói.

Vi Thừa An nhất thời sững sốt nhưng lập tức hiểu ra ý tứ của Tur Đồ Thác, anh cười nói: “Nhất Minh, chúng ta cứ từ từ nói chuyện.”

“Được.” Dương Nhất Minh gạt đầu, không hiểu chuyện gì đang xảy ra? Trong lòng mỗi người đều biết rõ ràng, chỉ là anh không ngờ đường đường là một chủ tịch nhưng lại vì một người phụ nữ mà uy hiếp mình, chẳng lẽ Âu Dương Điệp có sức quyến rũ lớn đến vậy sao? Anh đối với thân phận của cô càng thêm kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Đắm mình

Cảm giác được một trận chói mắt, Âu Dương Điệp lấy tay xoa đầu rồi cố sức mở mắt mơ hồ kêu: “Tiểu Dung lấy cho mình một ly nước.”

Một ly nước rất nhanh được đưa tới trước mặt cô.

“Cảm ơn.” Cô cầm ly nước uống một hơi cạn sạch vừa định đưa lại ly nước thì mới phát hiện người trước mặt cô là Tur Đồ Thác, cô luống cuống đứng lên: “Sao lại là anh?”

“Không phải tôi vậy cô mong là ai? Dương Nhất Minh sao?” Khóe môi Tur Đồ Thác cong lên một nụ cười trào phúng.

Sắc mặt của cô cứng đờ, không muốn giải thích với anh, cô không biết tại sao mình lại ở chỗ anh, còn Tiểu Dung thế nào rồi? Nghĩ đến đây cô đứng dậy bước xuống giường nhẹ giọng nói: “Tạm biệt.”

“Âu Dương Điệp tôi thật không ngờ cô lại sa sút đến mức phải đến quán bar làm gái. Cô thật sự làm mất mặt chú Âu Dương.” Tur Đồ Thác lạnh lùng châm chọc.

Sắc mặt cô đột nhiên trắng bệch, cô nắm chặt tay đột nhiên xoay người về phía anh giọng điệu lạnh lùng: “Thế diện có mặt cũng là chuyện của tôi không

liên quan gì đến anh. Anh có tư cách gì mà chất vấn tôi.”

“Ha ha” Tur Đồ Thác đột nhiên cười ha hả, đôi mắt lạnh lùng nhìn về phía cô: “Cô cho là tôi muốn quản sao? Cô đừng tự mình đa tình, cô nói rất đúng, cô tự mình sa đọa tôi cũng không quan tâm nhưng...” Anh đột nhiên dừng lại một chút.

“Nhưng cái gì?” Âu Dương Điệp cắn môi hỏi, cô cũng không hy vọng từ miệng anh có thể nói ra lời gì tốt đẹp.

“Nhưng cô đã quên cô bây giờ đang làm nghề gì. Dù gì tôi cũng là khách của cô, mà công việc của cô chẳng phải là hầu hạ đàn ông sao? Vậy có phải cô nên hầu hạ tôi trước hay không?” Đôi mắt thâm thúy của Tur Đồ Thác tỏa ra hào quang khiến người khác sợ hãi, cô lại dám làm công việc này.

“Đù rồi Tur Đồ Thác, tôi không có làm công việc đó, mà dù có làm tôi cũng không hầu hạ anh.” Âu Dương Điệp thật sự bị anh bức đến điên, cô thét lớn, thực sự phải vũ nhục cô thì anh mới thấy vui hay sao?

“Không hầu hạ tôi, cô cho rằng cô có quyền lựa chọn hay sao?” Tur Đồ Thác cười lạnh một tiếng rồi đột nhiên nói: “Ngày hôm qua cô gái tên Lily kia không biết sao lại bị bắt đến đồn cảnh sát? Nghe nói là bị bắt vì tội bán dâm”

Tiểu Dung? Âu Dương Điệp ngẩn người ra một lúc rồi ngay lập tức hiểu được, đôi mắt đẹp phun ra lửa giận: “Là anh đúng không? Anh cố ý trả thù phải không?” Nhất định là anh, nếu không anh làm sao biết cô làm “gái”, nhất định là chị Liễu nói cho anh biết.

“Cô nghĩ tôi sẽ làm những việc vô ích đó sao? Cô hẳn là nên cảm tạ tôi, nếu hôm qua không có tôi thì cô đã bị bắt đến đồn cảnh sát vì tội bán dâm rồi.” Tur Đồ Thác hừ lạnh.

“Cái gì?” Âu Dương Điệp trừng mắt nhìn anh, cô cố nhớ lại những việc xảy ra ngày hôm qua nhưng không cách nào nghĩ ra, cô chỉ nhớ rõ cô cùng Tiểu Dung uống rượu rồi say đến bất tỉnh, đến khi tỉnh lại thì cô đã ở chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Cục cảnh sát

“Nghĩ không ra sao? Nhưng tôi không ngại nói cho cô biết hôm qua cảnh sát đột kích kiểm tra quán bar.” Tur Đồ Thác không cần nói thêm gì, cô hẳn đã hiểu rõ.

Sắc mặt Âu Dương Điệp trắng bệch, vậy Tiểu Dung thế nào? Đột nhiên cô cảm thấy có chút không thích hợp, bán dâm thì phải có chứng cứ mà Tiểu Dung hoàn toàn không làm việc này, không có chứng cứ cảnh sát nhất định sẽ thả người, nghĩ đến đây trái tim cô trầm tĩnh lại.

Tur Đồ Thác nhìn sắc mặt bình tĩnh của cô liền cau mày có chút nghi ngờ, rõ ràng chị Liễu nói các cô là bạn thân nhưng sao cô lại không có chút quan tâm? Anh ngay lập tức thử lại một lần nữa, không nhanh không chậm nói: “Ngày hôm qua cô không có việc gì bởi vì khi cảnh sát ập vào chúng ta chỉ đang uống rượu, chứ không làm gì cả, nhưng sau đó lại có người khai nhận nói cô ấy là người bán dâm”

“Cái gì?” Âu Dương Điệp hoảng sợ nhìn anh, trái tim mới vừa trầm xuống đột nhiên kích động trở lại: “Không, không thể nào. Đây vốn là lần đầu tiên Tiểu Dung xuất hiện ở nơi đó, cô ấy tuyệt đối sẽ không bán mình.”

Tiểu Dung? Khóe môi Tur Đồ Thác nhếch lên một nụ cười lạnh, xem ra các cô thật sự rất thân thiết. “Nhưng có một số việc không cần chân tướng vẫn được coi như sự thật, chỉ sợ khi điều tra xong thì cũng đã mất ba tháng.”

“Ba tháng sau? Ý anh nói là Tiểu Dung sẽ bị nhốt ở đồn cảnh sát ba tháng?” Âu Dương Điệp trừng mắt nhìn anh.

“Ít nhất là ba tháng nhưng cũng có thể là nửa năm thậm chí một năm” Tur Đồ Thác cố ý đe dọa.

Nửa năm? Một năm? Âu Dương Điệp thật sự choáng váng, cô không biết nên làm thế nào cho phải. Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Cô muốn giúp Tiểu Dung, cô không thể để Tiểu Dung bị giam lâu như vậy.

Tur Đồ Thác nhìn cô khản trương không biết làm thế nào chỉ nhàn nhã ngồi ở một bên chậm rãi uống trà.

“Tur Đồ Thác, tất cả đều là do anh.” Âu Dương Điệp không thể kiềm chế lửa giận trong lòng lấy tay chỉ vào mũi anh.

“Âu Dương Điệp cô đừng có được voi đòi tiên. Cô ta bị bắt thì có liên quan gì đến tôi? Tôi hoàn toàn không thêm để ý đến cô ta.” Ánh mắt lạnh lùng của Tur Đồ Thác bắn về phía cô.

“Đương nhiên là có liên quan, nếu không phải vì trả lại cho anh một trăm vạn thì Tiểu Dung sẽ không phải đến quán bar làm việc, mà không đến quán

bar thì sẽ không bị bắt oan uổng.” Âu Dương Điệp hồn hển gào to, đôi mắt đăm lẹ.

“Cô bị điên hay là vẫn còn chưa tỉnh rượu, cô muốn trả cho tôi một trăm vạn thì có liên quan gì đến cô ta? Chẳng lẽ là cô ta tự nguyện giúp cô trả lại tiền, nếu đúng là như vậy thì là tự cô ta chuốc lấy rắc rối.” Tư Đồ Thác hất ngón tay cô đang chỉ vào mũi mình ra, lạnh lùng nhìn cô chăm chăm.

“Anh...” Âu Dương Điệp cắn chặt môi, xoay người nhìn thẳng vào mắt anh, đôi mắt trong suốt đăm lẹ bây giờ trở nên lạnh băng. Cô biết cho dù bản thân có giải thích thế nào thì cũng chỉ tự rước nhục.

“Tôi cái gì? Ngày hôm qua tôi đã rất đại từ đại bi, cô cũng bị nhóm người đó khai nhận, là tôi dùng tiền mới có thể bảo lãnh cho cô, bây giờ nên tính thế nào đây?” Tư Đồ Thác nhìn bộ dạng của cô trong lòng thật sự khoái trá cực kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hầu hạ trên giường, tôi nguyện ý

“Tính cái gì? Không cần tính.” Âu Dương Điệp tức giận cười lạnh nói: “Đây là anh tự mình đa tình xen vào chuyện của người khác chứ tôi đâu có nhờ anh giúp đỡ. Anh thật là bất chớ đi cày xen vào việc của người khác.”

Bất chớ đi cày? Cô ta dám so sánh mình với chó. Sắc mặt Tư Đồ Thác nhanh chóng trở nên âm trầm. “Âu Dương Điệp, nếu cô đã không biết điều như vậy, thì cũng đừng trách tôi xen vào chuyện của người khác. Tôi đây sẽ làm cho bạn của cô phải ở trong tù vài năm.”

“Ngoại trừ việc uy hiếp tôi ra thì anh có thể làm được gì? Tiểu Dung vốn vô tội, anh thật hèn hạ vô sỉ.” Âu Dương Điệp lớn tiếng thét, áp lực trong mấy ngày qua thoáng chốc bộc phát.

“Cô ta quả thật là vô tội, cô ta vì thay cô trả lại tiền cho tôi mới khiến bản thân đắm mình như vậy, cô vẫn cảm thấy thoải mái sao?” Tư Đồ Thác không xấu hổ cũng không giận dữ nói, anh luôn có biện pháp đối phó cô.

Thân thể Âu Dương Điệp cứng ngắt, sắc mặt không ngừng biến hóa. Cô tuyệt đối tin tưởng anh nói được là làm được, cô thì không sao nhưng còn Tiểu Dung phải làm sao bây giờ? Cô không thể để cho Tiểu Dung tiếp tục bị giam ở đồn cảnh sát.

“Cô đã nói tôi xen vào chuyện của người khác vậy thì số tiền ngày hôm qua tôi không tính với cô, cô có thể đi, nhưng còn một trăm vạn kia thì tôi muốn trong vòng ba tháng nữa cô phải trả lại cho tôi. Còn về việc bạn của cô thì cô tự mình nghĩ cách đi.” Tư Đồ Thác biết cô rất quan tâm đến Tiểu Dung nên sẽ trở lại cầu xin mình.

“Anh yên tâm tôi nhất định sẽ trả lại tiền cho anh.” Bây giờ Âu Dương Điệp chỉ còn lại chút tôn nghiêm cuối cùng.

“Cô làm sao trả lại tiền cho tôi? Đi hầu rượu ở quán bar hay là đi hầu hạ người ta?” Tư Đồ Thác cố ý vũ nhục cô.

“Đó là chuyện của tôi không cần anh lo. Đi hầu hạ người ta thì sao? Tôi nguyện ý.” Âu Dương Điệp hung hăng trừng mắt nhìn anh, anh có thể vũ nhục cô nhưng anh không có quyền quản chuyện của cô.

“Nếu cô nguyện ý đi hầu hạ người ta, vậy cô nên làm tốt việc đó.” Tư Đồ Thác hung hăng muốn cho cô một cái tát, nhưng anh cũng không vội, anh muốn thấy bộ dạng cô quay lại cầu xin anh.

Âu Dương Điệp không liếc nhìn anh một cái xoay người bỏ chạy ra ngoài. Người đàn ông cô yêu thương sao hôm nay có thể biến thành người lãnh khốc vô tình như vậy? Cô không biết mình đang oán trách ai? Oán trách anh hay oán trách chính mình?

Nếu như trước kia cô không như vậy thì ngày hôm nay bọn họ cũng sẽ không xảy ra chuyện này.

Ra khỏi biệt thự Âu Dương Điệp lên xe trực tiếp đi đến đồn cảnh sát.

“Ngài cảnh sát Tiểu Dung thật sự bị oan, tôi có thể chứng minh.” Cô đi vào nhân tiện nói với người phía cảnh sát

“Mã Tiểu Dung là ai?” Cảnh sát sững sờ

“Xin lỗi, cô chính là người hôm qua mà các vị mang đi từ quán bar Baby Face, cô Lily.” Âu Dương Điệp nói.

“Được vậy cô chờ một chút để tôi đi hỏi xem có người này hay không.” Cảnh sát vừa nói vừa đi vào.

Rất nhanh sau đó mang Tiểu Dung cùng ra.

“Tiểu Dung.” Âu Dương Điệp vẫy tay với cô.

“Tiểu Điệp, cậu đã đến rồi.” Mã Tiểu Dung vui mừng cười với cô, cô biết Tiểu Điệp nhất định sẽ đến.

Âu Dương Điệp đau lòng nhìn gương mặt tiều tụy của cô, kéo tay cô hỏi: “Tiểu Dung cậu nói cho mình biết tối hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Mười vạn tiền bảo lãnh

Âu Dương Điệp đau lòng nhìn gương mặt tiều tụy của cô, kéo tay cô hỏi: “Tiểu Dung, cậu nói cho mình biết tối hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Mình không biết.” Mã Tiểu Dung lắc đầu nói: “Lúc ấy chúng ta đang ở trong phòng, cậu uống say nên đã ngủ, đột nhiên cảnh sát xông vào nói là muốn kiểm tra. Chúng ta vốn không có làm gì nên cảnh sát cũng định rồi đi nhưng đột nhiên bên ngoài có một người đàn ông say khướt bước vào nói chúng ta bán dâm nên cảnh sát lập tức dẫn chúng ta về đồn. Tư Đồ Thác nói vài câu với một người nào đó, cảnh sát liền thả bọn họ ra và nói là chỉ muốn dẫn hai chúng ta và cô gái kia đi. Tư Đồ Thác lập tức ngăn cản bọn họ, anh nói cậu là bạn anh chứ không phải người trong quán bar nên cuối cùng cảnh sát chỉ dẫn mình và cô gái kia đi.”

“Thì ra là như vậy. Vậy bây giờ cảnh sát đã tra rõ chưa, khi nào họ mới thả cậu ra?” Âu Dương Điệp tin đây chỉ là hiểu lầm nên rất nhanh họ có thể thả Tiểu Dung ra.

“Mình cũng không biết nhưng từ hôm qua tới giờ họ vẫn chưa hỏi qua mình tiếng nào.” Mã Tiểu Dung nói.

“Tiểu Dung đừng lo, mình sẽ đi hỏi cảnh sát, cậu vô tội nên sẽ sớm được thả ra thôi.” Âu Dương Điệp an ủi cô rồi xoay người nói với nhân viên cảnh sát: “Ngài cảnh sát, bạn của tôi thật sự vô tội, nếu ngài không tin có thể hỏi rõ những người hôm qua xem có phải anh say rượu nên nhận lầm người hay không.”

“Xin lỗi cô, đây không phải trách nhiệm của tôi, tôi chỉ phụ trách trông coi các cô, còn về những việc khác cô hãy tìm người có thẩm quyền hỏi.” Cảnh sát rất lễ phép nói.

“Vậy tôi đi tìm ai nói chuyện.” Âu Dương Điệp nóng lòng nói.

“Bởi vì hôm qua bọn họ hành động ban đêm nên giờ đã trở về nghỉ ngơi.” Cảnh sát nói thêm.

“Nghỉ ngơi sao? Vậy Tiểu Dung làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cô ấy vẫn bị các ông nhốt trong này sao?” Âu Dương Điệp cao giọng nói.

“Đó là lẽ thường, nhưng dù bọn họ không nghỉ ngơi muốn tra rõ sự thật cũng phải có một người làm chứng.” Cảnh sát nói.

“Người làm chứng?” Âu Dương Điệp nhìn sang Tiểu Dung, sắc mặt cô ngưng trọng ảm đạm cười với chính mình: “Tiểu Điệp không sao đâu, rồi mọi chuyện sẽ được làm rõ ràng thôi mà.”

“Ngài cảnh sát chẳng lẽ không còn biện pháp nào hay sao? Các ngài không thể tiến hành thẩm tra nhanh hơn một chút sao? Hoặc kêu người kia ra đối chất, không phải mọi chuyện sẽ rõ ràng sao?” Âu Dương Điệp không tin là không có biện pháp khác làm cho Tiểu Dung sớm được thả ra.

“Biện pháp không phải không có.” Cảnh sát nhìn cô nói.

“Biện pháp gì?” Âu Dương Điệp vui vẻ hỏi.

“Nộp tiền bảo lãnh là cô ấy có thể ra ngoài.” Cảnh sát nhẹ nhàng nói.

“Tiền bảo lãnh là bao nhiêu?” Âu Dương Điệp sững sờ hỏi.

“Mười vạn.” Cảnh sát đưa ra mười ngón tay.

“Mười vạn?” Âu Dương Điệp cùng Mã Tiểu Dung cùng kinh hô một tiếng, các cô làm gì có mười vạn.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Điện thoại không nhắc máy

“Thôi quên đi Tiểu Diệp, cậu đi về trước đi, chỉ một tuần thôi mà, mình tin bọn họ sẽ trả lại sự trong sạch cho mình, cậu không cần phải lo lắng.” Mã Tiểu Dung cố gắng mỉm cười nhưng trong lòng không khỏi lo lắng.

“Tiểu Dung mình nhất định sẽ tìm biện pháp.” Âu Dương Diệp biết cô chỉ đang an ủi chính mình.

“Tiểu Diệp thật sự không sao mà, chỉ một tuần thôi, nếu có tiền chi bằng chúng ta nhanh chóng trả lại cho Tư Đồ Thác thì hơn, giờ cậu về trước đi.” Mã Tiểu Dung không muốn làm tăng thêm áp lực cho Âu Dương Diệp, cô xoa người trở về.

Âu Dương Diệp nhìn theo bóng lưng của cô mà trái tim đau nhói, cô rời khỏi cục cảnh sát, trong lòng quyết tâm phải tìm ra biện pháp giúp Tiểu Dung sớm được thả ra.

Nhưng đến mười vạn, nhiều tiền như vậy cô biết đi đâu tìm? Cô ở đây không có người thân cũng không có bạn bè.

Đang lúc thang lang trên đường nhưng không biết phải đi đâu cái tên Dương Nhất Minh đột nhiên hiện lên trong đầu cô, con mắt hoang mang lộ ra tia ánh sáng, lo lắng tìm trong túi.

Sao lại không có chỗ đi? Âu Dương Diệp vội vã tìm kiếm nhưng càng tìm càng vội vã, đầu đồ đầy mồ hôi, dứt khoát đổ hết đồ trong túi ra trên mặt đất mới phát hiện danh thiếp kia, rốt cục tìm được rồi.

Vui mừng cầm điện bấm dây số kia nhưng khi tay định nhấn ok thì cô đột nhiên dừng lại tự hỏi, ơ anh ta sẽ giúp đỡ mình sao? Mặc dù bọn họ có gặp nhau hai lần nhưng hoàn toàn chưa biết gì về đối phương, anh ta sẽ đồng ý cho một người xa lạ mượn mười vạn sao? Anh ta có thể sẽ nghĩ mình là một tên lừa gạt.

Nhưng nghĩ đến Tiểu Dung đang cần tiền bảo lãnh cô lại quyết tâm gọi thử cho anh một lần, nếu không được cũng chẳng sao, dù chỉ còn một tia hy vọng cô cũng muốn thử.

Dương Nhất Minh đang ngồi trong phòng làm việc bị tiếng điện thoại di động cắt đứt dòng suy nghĩ, anh cầm điện thoại lên nhìn thấy một dãy số xa lạ thì cảm thấy vô cùng phiền toái, anh vốn không có tâm tư nhận điện thoại mà chỉ mãi suy nghĩ về mối quan hệ giữa Âu Dương Diệp và Tư Đồ Thác.

Nghe thấy âm thanh bip bip cô nhất thời sửng sốt, anh ta đã tắt điện thoại, chẳng lẽ anh ta không muốn giúp mình sao? Nhưng anh ta hoàn toàn không biết người gọi điện cho anh ta là mình, nghĩ vậy cô lại một lần nữa dấy lên hy vọng, cô bấm điện thoại gọi lại cho anh.

Tiếng chuông điện thoại lại vang lên, Dương Nhất Minh cầm điện thoại lên, anh không hề nghĩ ngợi liền tắt điện thoại đi, nếu là bạn bè gọi đến anh nhất định sẽ biết số còn nếu là khách hàng nhất định sẽ gọi đến công ty.

Âu Dương Diệp ngẩn người ra, anh lại ngắt điện thoại một lần nữa chẳng lẽ anh đang họp hoặc không tiện nghe điện thoại sao? Đôi mắt cô thoáng chút giật mình, vậy thì cô sẽ chờ một chút rồi gọi lại sau.

Nửa giờ sau cô lại cầm điện thoại lên gọi cho anh.

Cảm thấy phiền toái, Dương Nhất Minh cầm điện thoại lên sắc mặt khó coi hung hăng nhấn nút điện thoại, không đợi đối phương nói câu nào rống to: “Mày có bệnh không? Không có việc gì làm nên gọi điện hả? Đừng có gọi làm phiền tao nữa.”

Nói xong, “ba” một tiếng anh ném điện thoại trong tay xuống.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Cô ấy là vợ cũ?

Nghe thấy tiếng người kia rống trong điện thoại, thân thể Âu Dương Diệp run run, điện thoại trong tay cũng rơi xuống. Anh ta không cho mình cơ hội lên tiếng, chỉ gào thét rồi cúp điện thoại.

Nhếch lên một nụ cười cay đắng, mọi việc từ nay về sau chỉ còn một mình cô tự giải quyết.

Trong tay Vi Thừa An bùng một ly cà phê, về mặt mang nụ cười bí ẩn đi vào phòng chủ tịch, ngồi đối diện nhìn chăm chăm anh.

“Cậu có phải quá nhàn rồi hay không, mà trong thời gian làm việc lại chạy đến chỗ tôi uống cà phê, hay là thấy tiền của tôi dễ cầm như vậy?” Tư Đồ Thác ngẩng đầu nhìn anh hỏi.

“Cậu thấy tôi rảnh rồi sao? Tôi đương nhiên là có chuyện quan trọng muốn nói với cậu.” Vi Thừa An nhìn anh nói.

“Thật không?” Tư Đồ Thác buông văn kiện trong tay, dựa lưng vào ghế nói: “Vậy cậu nói xem có chuyện gì quan trọng mà Vi tổng giám đốc muốn uống cà phê nói chuyện?” Tư Đồ Thác ngược mắt hỏi, anh biết đây tuyệt đối không phải là chuyện gì đáng kể.

“Vậy tôi có thể nói được chưa?” Vi Thừa An nghiêm túc nhìn anh hỏi: “Thật sự thì cậu với cái cô Âu Dương kia, thật ra có quan hệ gì?”

“Có quan hệ gì chẳng lẽ Vi đại nhân còn không biết sao? Đương nhiên là quan hệ nam nữ rồi.” Tư Đồ Thác nghĩ thầm anh đúng là thích xen vào chuyện của người khác.

“Quan hệ nam nữ sẽ không đơn giản như vậy. Tôi không tin, cậu đừng mong sẽ gạt được tôi, người có kinh nghiệm sa trường như tôi làm sao không nhìn ra. Nếu tôi nhớ không lầm thì vợ cũ của cậu, cũng mang họ Âu Dương.” Vi Thừa An nhìn anh nói, cô ấy không phải là người vợ trước của anh chứ.

“Vi Thừa An, cậu có phải rất nhàn rồi hay không, nếu như vậy thì cậu đem phần văn kiện này sửa sang lại cho hoàn chỉnh, dự án này cũng giao cho cậu phụ trách luôn.” Đôi mắt Tư Đồ Thác đột nhiên trở nên lạnh lẽo, ném văn kiện trong tay cho anh.

“Coi như là tôi nhiều chuyện vậy.” Vi Thừa An nhìn mặt anh thì đã biết đáp án, cô gái kia chính là vợ cũ của anh nhưng quả thực trông rất xinh đẹp.

Lâm Vi vừa mở cửa ra thì đã thấy văn kiện ném thẳng về hướng mình, cô vội vã vươn tay bắt lấy: “Thác có chuyện gì vậy? Sao anh lại giận dữ như vậy?” Nhìn thấy Vi Thừa An ngồi một bên cô mỉm cười nói: “Thừa An, anh cũng ở đây à?”

“Cô đến rồi, vậy tôi không làm phiền hai người thân thiết, tôi đi trước, tạm biệt.” Vi Thừa An cười nói rồi đi ra ngoài.

“Anh ta luôn nói thẳng như vậy.” Lâm Vi cười cười đem văn kiện nhẹ nhàng đặt trước mặt anh, quan tâm hỏi: “Thác, anh sao vậy, có chuyện gì sao?”

“Không có gì, chỉ là cùng Thừa An đùa giỡn thôi, em đến đây có việc gì?” Sắc mặt Tư Đồ Thác dịu lại, nhẹ giọng hỏi.

“Không có gì, em chỉ muốn đến gặp anh thôi.” Lâm Vi yêu thương lấy tay ôm cổ anh, cô luôn muốn cùng anh ở chung một chỗ nhưng nếu cô không chủ động đến tìm anh thì anh cũng không bao giờ tìm cô, cho nên cô chỉ có thể bỏ qua xấu hổ đến gặp anh.

“Vậy tối nay anh đến nhà em ăn cơm, anh rất muốn ăn thức ăn do em nấu.” Tư Đồ Thác ôm lấy cô, anh nhận ra hình như mình đối với cô có phần lạnh nhạt.

“Thật vậy sao?” Đôi mắt Lâm Vi lộ ra vẻ vui mừng, bỗng chốc từ trong lòng anh nhảy xuống: “Vậy em về nhà chuẩn bị.”

“Không cần đâu, chúng ta cùng nhau trở về.” Tư Đồ Thác kéo cô vào lòng, chỉ là ăn một bữa cơm thôi đã khiến cho cô vui mừng đến vậy, xem ra chính mình đã quên không để ý đến cảm nhận của cô rồi.

“Được, vậy em đi siêu thị mua những thứ cần thiết, chờ anh tan sở chúng ta cùng về.” Trên mặt Lâm Vi dạt dào hạnh phúc, cô tưởng tượng cảnh cô và anh cùng nhau trong nhà bếp, chắc sẽ rất hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Tiếp tục khó khăn

Âu Dương Diệp cầm trên tay tờ báo xem thông tin tuyển dụng, bây giờ nay cô không ngừng chạy đi khắp các công ty nộp đơn xin việc nhưng đều không có kết quả gì. Cô mỗi ngày đều chạy đến đồn cảnh sát để hỏi thăm về tin tức của Tiểu Dung, cho nên sau vài ngày cảnh sát cũng cảm thấy phiền toái mà không thèm để ý đến cô.

Sáng sớm cô vội vã rời giường đi đến cục cảnh sát, hôm nay là ngày thứ bảy Tiểu Dung đáng lẽ phải được thả ra, cô đứng trước cửa đợi gần hai tiếng đồng hồ nhưng cũng không thấy Tiểu Dung, lúc này cô mới nghi hoặc bước vào.

“Ngài cảnh sát xin hỏi...” Không đợi cô nói hết câu người ở bên trong liền ngắt lời.

“Tiểu thư lại là cô sao.” Viên cảnh sát thiếu kiên nhẫn nhìn cô.

“Có thể cho tôi hỏi một chút tại sao Lily vẫn chưa được thả ra? Hôm nay đã là ngày thứ bảy rồi.” Âu Dương Diệp cố bình tĩnh cúi đầu hỏi người bên trong.

“Vụ việc của cô có chút nghiêm trọng bởi vì có người khai nhận cô ấy, nên chuyện của cô ấy phải mất khoảng ba tháng mới có thể điều tra rõ ràng.” Vị cảnh sát nói.

“Cái gì? Ba tháng?” Âu Dương Diệp khiếp sợ nhìn anh ta, sắc mặt trở nên trắng bệch, vậy Tiểu Dung làm sao bây giờ? Cô ngã người sang một bên ghế.

Một nữ cảnh sát nhìn thấy cô có chút thông cảm đi đến nhẹ nhàng vỗ vỗ cô: “Tiểu thư không nên gấp gáp, có lẽ cô có thể nghĩ ra một biện pháp ví dụ như tìm người có thể chứng minh cô ấy trong sạch, nếu vậy cô ấy sẽ nhanh chóng được thả ra.”

Âu Dương Diệp ngẩng đầu lên nhìn nữ cảnh sát, cô đột nhiên hiểu được ý tứ của cô, cô vội vã đứng dậy cảm kích nói: “Cảm ơn cô, có thể cho tôi gặp Tiểu Dung được không?”

“Được rồi, cô đi theo tôi.” Nữ cảnh sát gật đầu.

Ngồi chờ bên ngoài Âu Dương Diệp cố gắng giả vờ vui vẻ nhưng cô làm cách nào cũng không thể vui vẻ.

“Tiểu Diệp.” Mã Tiểu Dung từng bước đến bên cửa sổ cầm tay cô.

“Tiểu Dung.” Âu Dương Diệp nhìn bộ dạng tiều tụy của cô mà đau lòng, nước mắt không ngừng chảy xuống.

“Tiểu Diệp đừng khóc, cậu xem không phải bây giờ mình rất tốt sao?” Mã Tiểu Dung an ủi cô, nước mắt rung rung nơi khóe mắt nhưng cô cố nén không cho nó rơi xuống.

“Xin lỗi, xin lỗi Tiểu Dung đều tại mình không tốt.” Âu Dương Diệp khóc lóc xin lỗi, cô không còn mặt mũi nào đến gặp Tiểu Dung nữa, Tiểu Dung ở trong này chịu tội còn cô ở bên ngoài lại không thể giúp gì.

“Tiểu Diệp đừng như vậy, mình biết cậu đã cố gắng hết sức, thật sự không sao mà, cứ coi như đây là một thử thách trong đời mình đi.” Mã Tiểu Dung quệt quệt mũi an ủi cô, nhưng cũng là tự an ủi chính mình.

“Tiểu Dung.” Nước mắt Âu Dương Diệp không ngừng rơi, cô thật sự không biết nên nói gì để an ủi Tiểu Dung.

“Tiểu Diệp không cần lo lắng cho mình, người mình lo lắng chính là cậu, cậu thế nào rồi?” Mã Tiểu Dung nhìn sắc mặt u ám của cô thì tin tưởng cuộc sống của cô cũng không dễ dàng.

“Mình không sao, mình đã tìm được việc làm có thể nuôi sống chính mình, cậu không cần lo lắng cho mình.” Âu Dương Diệp cố tình thoải mái nói.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Tìm ai giúp đỡ

“Ừ, vậy là tốt rồi, cậu cũng phải tự chăm sóc bản thân, giờ cậu trở về nghỉ ngơi đi.” Mã Tiểu Dung buông tay cô ra đồng thời quay lưng đi, nước mắt cũng theo đó rơi xuống.

“Cậu cũng phải tự chăm sóc lấy mình.” Âu Dương Diệp ở phía sau nói, cô cũng không muốn Tiểu Dung thấy cô buồn.

“Tạm biệt.” Mã Tiểu Dung quay đầu nhìn cô rồi lập tức xoay người bước đi.

Lúc Âu Dương Diệp nhìn thấy Tiểu Dung quay đầu lại nước mắt đã sắp trào thì cảm thấy trái tim như có ngàn cây kim đâm vào, cô hung hăng cắn môi dưới, quyết tâm phải nhanh chóng tìm được người có thể chứng minh Tiểu Dung vô tội.

Tư Đồ Thác ngồi trong phòng làm việc, tay cầm một ly cà phê, đôi mắt đột nhiên híp lại, anh buông ly cà phê trong tay cầm lấy điện thoại di động bấm một dãy số.

“Ôi, Tư Đồ chủ tịch hôm nay sao lại gọi điện cho người bạn này?” Một giọng nam vui vẻ truyền đến.

“Tôi làm sao dám quên người bạn như anh, phó giám đốc.” Tur Đồ Thác cũng cười nói

“Thôi được rồi không cần nói những lời khách sáo như vậy với tôi, nếu anh không có việc gì sẽ không gọi điện cho tôi đâu.”

“Nói thế nào thì bạn thân đây cũng là người hiểu tôi nhất. Vậy tôi không khách khí nữa, tôi muốn hỏi một chút việc của vài ngày trước, có phải cảnh sát các anh đã tập kích quán bar Baby Face không? Lúc ấy các anh có mang đi một người tên là Lily, nhờ anh hỏi giúp tôi một chút tình hình cô ấy bây giờ thế nào?” Tur Đồ Thác nghiêm túc nói.

“Lily? Một cô gái làm việc ở quán bar tại sao lại được nhân vật như anh để mắt đến? Ok, chờ tôi một chút tôi sẽ bảo bọn họ thả cô ấy.”

“Không cần vội, tôi chỉ muốn hỏi một chút về tình hình của cô ấy, không phiền anh làm bất cứ chuyện gì. Mọi thứ cứ để tự nhiên?” Tur Đồ Thác vội vã nói, bây giờ anh vẫn chưa muốn làm người tốt.

“Anh có ý gì? Không muốn thả cô ấy ra, vậy quan tâm cô ấy để làm gì? Chẳng lẽ còn có nguyên nhân khác?” Người bên đầu dây điện thoại kia cảm thấy khó hiểu hỏi.

“Được rồi anh đừng hỏi nữa, chỉ cần nhanh cho tôi biết kết quả là được, tôi cúp máy trước.” Tur Đồ Thác nói xong cúp máy ngay.

Nửa giờ sau chuông điện thoại vang lên lần thứ hai.

“Thế nào?” Tur Đồ Thác hỏi.

“Cô ấy còn đang bị giam, nghe nói là bởi vì lúc ấy có người khai nhận cô ấy, bây giờ anh ta cũng không đổi khẩu cung nên không thể làm gì khác ngoài việc tạm giữ cô ấy ba tháng, nhưng nếu anh muốn cô ấy được thả thì chỉ cần gọi điện cho tôi một tiếng.”

“Tốt, cảm ơn anh, hôm nào tôi mời anh dùng bữa, bây giờ thì tạm biệt.” Tur Đồ Thác một lần nữa cúp điện thoại.

Anh ngồi trên ghế, khoe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười cao thâm khó lường, đột nhiên anh có cảm giác nếu không có gì ngoài ý muốn thì cô nhất định sẽ nhanh chóng đến tìm anh, anh mong chờ được nhìn thấy bộ dạng cô cầu xin anh.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Cầu xin anh

Đứng trước cửa công ty Âu Dương Diệp do dự không biết có nên đi vào hay không, cô biết một khi bước vào nhất định là tự rước nhục, nhưng vì Tiểu Dung, cô không thể không làm vậy.

Hít một hơi thật sâu, cô lấy hết dũng khí bước vào cửa.

“Tiểu thư, xin hỏi tôi có thể giúp gì cho cô?” Nhân viên lễ tân vui vẻ cười nói.

“Tôi muốn tìm Tur Đồ chủ tịch.” Âu Dương Diệp nhẹ nhàng nói.

“Vâng xin hỏi tiểu thư có hẹn trước không?” Nhân viên lễ tân mỉm cười hỏi.

“Không có.” Âu Dương Diệp lắc đầu.

“Nếu tiểu thư không hẹn trước Tur Đồ chủ tịch sẽ không gặp hay là hôm khác cô quay lại.” Nhân viên lễ tân khách sáo nói.

“Tôi đang có việc rất gấp, hay là cô giúp tôi điện thoại cho chủ tịch, nếu anh ấy biết tôi là ai nhất định sẽ chịu gặp.” Âu Dương Diệp khẳng định, dù đã biết trước nhưng cô cũng không khỏi khẩn trương.

Nhìn thấy cô khẳng định như vậy nhân viên lễ tân có phần do dự, chẳng lẽ cô cùng chủ tịch có quan hệ đặc biệt gì, hay cô vốn là người tình của chủ tịch? Vì chén cơm chính mình không thể đắc tội với người này, nghĩ đến đây nhân viên lễ tân mỉm cười nói: “Vâng xin hỏi tiểu thư, cô họ gì?”

“Âu Dương, tôi tên Âu Dương Diệp.” Cô giới thiệu tên mình.

“Âu Dương tiểu thư, xin cô chờ một lát.” Nhân viên lễ tân gọi điện cho thư ký chủ tịch.

Đang xem văn kiện Tư Đồ Thác đột nhiên nghe thấy tiếng chuông điện thoại tiện tay cầm lên hỏi: “Chuyện gì?”

“Chủ tịch bên dưới có một cô gái họ Âu Dương muốn gặp ngài, không biết ngài có quen cô ấy không? Ngài có muốn tôi dẫn cô ấy lên không?” Thư ký hỏi trong điện thoại,

“Âu Dương Diệp?” Đôi mắt Tư Đồ Thác sáng rỡ, khóe miệng nhếch lên một nụ cười, cô ta rốt cuộc đã tới, anh lập tức phản phó: “Cô nói cô ấy chờ tôi ở quán cà phê đối diện công ty, tôi lập tức xuống ngay.”

“Vâng, thưa chủ tịch.” Thư ký nói.

Âu Dương Diệp đứng chờ ở dưới, quả thật trong lòng đã có chút bất an, anh ấy sẽ chịu gặp mình sao?

Tiếng chuông điện thoại trên bàn lễ tân vang lên, lòng cô không khỏi hồi hộp, nhân viên lễ tân nghe điện thoại rồi nhìn cô gật đầu

“Âu Dương tiểu thư, chủ tịch nói cô đến quán cà phê đối diện công ty chờ ngài, ngài lập tức đến ngay.” Nhân viên lễ tân cung kính dẫn cô đến quán cà phê đối diện.

Trong lúc ngồi chờ tâm trạng Âu Dương Diệp có chút khẩn trương, trái tim đập loạn xạ, cô không biết phải nói với anh cái gì. Cô làm cách nào để thuyết phục anh giúp cô?

Tư Đồ Thác vừa tiến vào quán cà phê đã nhìn thấy cô ngồi không yên, sắc mặt trắng bệch tiêu tụy, tâm trạng rối rắm, xem ra một tuần qua cô đã phải chịu không ít dày vò.

“Tìm tôi có việc sao?” Anh đi đến ngồi phía đối diện cô, bên trong nhân viên phục vụ đã mang đến một tách cà phê, xem ra anh là khách quen của nơi này.

“Anh đã đến rồi.” Âu Dương Diệp nhìn thấy anh thì ngẩn người ra, không biết phải mở miệng làm sao

“Có việc gì thì mau nói đi, tôi không có thời gian.” Tư Đồ Thác uống cà phê, chân mày nhíu lại, cố tình đưa tay xem đồng hồ.

“Tôi, tôi có chuyện muốn nhờ anh giúp đỡ.” Giọng nói Âu Dương Diệp nhẹ nhàng kiên định.

“Giúp đỡ?” Tư Đồ Thác giả vờ ngạc nhiên nhìn cô, tráo phúng cười: “Bản thân tôi không hề nghĩ tới Tư Đồ Thác tôi lại có thể giúp đỡ cho Âu Dương Diệp.”

“Anh có thể cười nhạo tôi, châm chọc tôi, thậm chí sỉ nhục tôi, nhưng tôi cầu xin anh hãy giúp Tiểu Dung.” Âu Dương Diệp ảm nói khép nép, cô đến cầu xin anh nên bất luận anh nói gì, làm gì cô cũng sẽ yên lặng thừa nhận, chỉ cần anh đồng ý cứu Tiểu Dung.

“Sỉ nhục cô, hành hạ cô, tôi có cần làm việc vô ích đó không?” Giọng điệu Tư Đồ Thác trở nên lạnh lẽo, đây là thái độ cô cầu khẩn anh sao?

“Vậy anh muốn thế nào mới chịu giúp tôi?” Âu Dương Diệp đột nhiên ngừng đầu nhìn thẳng vào anh, nếu không đến bước đường cùng cô cũng sẽ không đến cầu khẩn anh.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Nô lệ tình nhân

“Tại sao tôi phải giúp cô? Cô có tư cách gì, lý do gì để tôi phải giúp cô?” Tư Đồ Thác nhìn cô chăm chăm, khóe môi nhếch lên một nụ cười trào phúng.

“Tôi thật sự không có tư cách cũng không có lý do gì để nhờ anh giúp đỡ.” Mi mắt Âu Dương Diệp sụp xuống, nhưng đột nhiên nói: “Cho nên tôi van xin, van xin anh giúp chúng tôi.”

Nhìn thấy bộ dạng đau đớn của cô, đôi mắt Tư Đồ Thác thân nhiên không một chút đồng tình quay đầu đi, nhớ đến lời nói cao ngạo trước kia của cô.

“Tư Đồ Thác anh chỉ muốn dựa vào gia sản của nhà tôi, anh đúng là người đàn ông vô dụng.”

“Anh dựa vào cái gì mà quản tôi? Tôi thích ai thì chơi đùa với người đó, đừng quên anh đang phải dựa vào gia sản nhà Âu Dương.”

“Tư Đồ Thác, tôi muốn ly hôn với anh.”

*****

“Âu Dương Diệp, nhớ tới những việc làm trước kia của cô, tôi thật sự không có cách nào thuyết phục mình giúp cô.” Tư Đồ Thác lạnh lùng cự tuyệt.

“Tôi biết.” Âu Dương Diệp cắn chặt môi: “Nếu thời gian có thể quay lại, tôi nhất định sẽ không làm như vậy, nhưng trên đời không cho phép hối hận, tôi cầu xin anh, xem như anh nể mặt ba tôi, hãy giúp tôi một lần có được không?” Cô bất đắc dĩ mới phải đem cha mình ra.

“Không được đề cập đến chú Âu Dương, cô không xứng là con gái ông ấy.” Tư Đồ Thác đột nhiên quát lớn.

Âu Dương Diệp bị hù đến thân thể run run, sắc mặt tái xanh, cô đột nhiên hiểu ra cô đã phạm một sai lầm ngu xuẩn, sao cô có thể đi cầu xin một người hận cô thấu xương, quả thật chỉ là si tâm vọng tưởng.

“Xin lỗi đã quấy rầy anh, tạm biệt.” Cô đột nhiên đứng dậy bước thẳng ra cửa, cô đã sớm đoán được kết quả sẽ như thế này.

“Đứng lại.” Tư Đồ Thác lập tức gọi cô lại, sao cô có thể bỏ đi như vậy, trò chơi của anh còn chưa bắt đầu mà.

“Tôi không nghĩ sẽ bỏ cuộc nhưng anh đã không muốn giúp, vậy tôi sẽ tự mình nghĩ cách.” Âu Dương Diệp giả bộ kiên cường đứng yên một chỗ, không hề xoay người lại.

“Tự nghĩ cách? Âu Dương Diệp, thật không ngờ mấy năm không gặp cô vẫn tự lừa mình dối người như vậy, nếu cô nghĩ ra được cách thì sẽ không đến tìm tôi.” Tư Đồ Thác liếc mắt một cái nhân tiện vạch trần lời nói dối của cô.

Âu Dương Diệp khẽ xoay người lại đột nhiên nở một nụ cười: “Tôi là lừa mình dối người nhưng lừa mình dối người so với không làm được gì thì tốt hơn nhiều? Ít nhất tôi coi như tự an ủi mình, không được sao?”

“Tôi có thể giúp cô.” Tư Đồ Thác đột nhiên nhìn cô nói.

“Cái gì?” Âu Dương Diệp hoàn toàn sững sốt không biết phản ứng thế nào. Anh vừa nói cô có thể giúp mình sao? Chẳng phải vừa rồi anh còn cự tuyệt hay sao?

Trong lòng cô không khỏi vui mừng nhưng cô cố ý đè nén tâm trạng nhìn anh hỏi: “Anh có điều kiện gì?” Anh sẽ không vô duyên vô cớ giúp đỡ mình.

“Âu Dương Diệp của hôm nay thông minh hơn so với trước kia rất nhiều, cô cũng biết là tôi sẽ có điều kiện.” Tư Đồ Thác cười lạnh một cái.

“Nếu đã như vậy tôi cũng không dài dòng, anh có điều kiện gì cứ nói ra.” Âu Dương Diệp nói.

“Vi cứu bạn thân của cô điều kiện gì cô cũng có thể đáp ứng sao?” Tư Đồ Thác xảo trá hỏi.

“Tôi biết điều kiện đó sẽ không dễ thực hiện nhưng vì Tiểu Dung điều kiện gì tôi cũng đáp ứng.” Âu Dương Diệp kiên định nói.

“Tốt, điều kiện của tôi thật ra rất đơn giản, tôi có thể cứu bạn cô ra nhưng.” Tư Đồ Thác dừng lại một chút.

“Nhưng gì?” Âu Dương Diệp không hiểu anh nói gì nên có chút khẩn trương.

“Nhưng là cô phải làm nô lệ tình nhân cho tôi trong vòng một tuần.” Tư Đồ Thác nở một nụ cười quỷ dị.

Nô lệ tình nhân? Nói vậy là có ý gì? Âu Dương Diệp kinh ngạc nhìn anh, hoàn toàn không rõ ý của anh là gì? Cô không hiểu nô lệ là gì?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Nô lệ tình nhân 2

“Không biết sao? Chỉ hiểu theo đúng nghĩa đen của nó thôi.” Tư Đồ Thác uống một ngụm cà phê nhìn cô, khóe môi nở một nụ cười rạn rở.

“Hiểu theo đúng nghĩa đen? Nô lệ tình nhân?” Âu Dương Diệp hiểu nô lệ tình nhân là phải khúm núm cung kính chiều theo mọi mệnh lệnh trái ngược của chủ nhân, không được phép phản kháng, nhưng xã hội bây giờ nô lệ tình nhân cũng có thể xem là người giúp việc có thể lựa chọn chủ, chẳng lẽ anh muốn mình là người giúp việc cho anh sao?

“Là người giúp việc sao?” Cô hỏi anh.

“Nếu cô đã không rõ thì tôi đây nói để cô rõ, công việc của cô rất đơn giản giống như các nữ nô lệ ở thời cổ đại, giờ cô đã hiểu chưa?”

Tư Đồ Thác hình dung bộ dạng cô khi làm một nữ nô lệ thì tâm trạng cực kì khoái trá.

“Đã rõ.” Âu Dương Điệp hiểu được mục đích của anh, anh chính là muốn mình từ bỏ tôn nghiêm mà phục tùng anh.

“Hiểu rõ là tốt rồi. Thế nào, có đồng ý không? Nếu cô đồng ý tôi lập tức gọi điện kêu người thả bạn cô ra.” Tư Đồ Thác một chân bắt chéo, anh không có chút lo lắng cô sẽ không đáp ứng yêu cầu của anh.

Âu Dương Điệp trở về chỗ ngồi nghĩ ngợi một lát rồi nói: “Tôi đồng ý, nhưng tôi có một yêu cầu.”

“Cô cũng có yêu cầu?” Tư Đồ Thác nheo mắt một chút: “Được, cô có yêu cầu gì nói tôi nghe xem.” Còn có yêu cầu gì có thể ngăn cản việc mình làm cho cô trở thành nữ nô lệ.

“Tôi đáp ứng làm nô lệ tình nhân của anh nhưng tôi muốn anh cứu bạn tôi ra ngay, đồng thời xóa khoản nợ một trăm vạn.” Âu Dương Điệp nói, cô không có khả năng kiếm được số tiền đó để trả cho anh mà anh hoàn toàn cũng không cần một trăm vạn, chẳng qua anh chỉ dùng số tiền đó để làm khó cô.

“Âu Dương Điệp cô cũng rất thông minh. Được, tôi đồng ý, nhưng tôi muốn từ bảy ngày tăng lên mười ngày.” Tư Đồ Thác nghĩ lại trò chơi này nhất định sẽ rất đặc sắc.

“Được.” Âu Dương Điệp cứng rắn nói, bảy ngày với mười ngày cũng chẳng có gì khác nhau. “Vậy trước tiên hãy cứu bạn tôi ra, tôi nhìn thấy cậu ấy được thả thì hiệp ước này ngày mai bắt đầu.”

“Ok, cô nhớ kĩ, sáng mai đến ngay biệt thự XX chờ tôi.” Tư Đồ Thác không giấu được hưng phấn, ném cho cô một chuỗi chìa khóa. “Bây giờ cô có thể đi tận mắt nhìn bạn cô được thả ra.”

“Vậy tạm biệt.” Âu Dương Điệp cầm lấy chìa khóa xoay người rời đi, xem ra tiếng cảm ơn này không cần phải nói.

“Nhớ kĩ sáng mai.” Tư Đồ Thác nhắc nhở, anh bắt đầu chờ mong ngày mai đến.

“Yên tâm tôi đã đáp ứng rồi thì sẽ không đổi ý.” Âu Dương Điệp dừng bước quay đầu lại nhìn anh.

“Tôi đương nhiên biết cô sẽ không đổi ý vì cô biết tôi có bản lĩnh có thể làm cho bạn cô trở lại đồn cảnh sát một lần nữa.” Tư Đồ Thác nhếch mi nhìn cô, vấn đề này anh không hề lo lắng.

Âu Dương Điệp liếc nhìn anh rồi xoay người rời đi, cô đương nhiên biết thế lực của anh rất lớn, nếu không, cô cũng không chịu ủy khuất đến cầu xin anh, cô chỉ là không biết anh muốn cô làm nữ nô lệ là có ý gì? Anh muốn gì ở cô chứ?

Cô bắt đầu đi thờ dài, chuyện đã tới nước này có suy nghĩ nhiều cũng vô dụng, cô chỉ còn cách thân nhiên đón nhận.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Chiếm tiện nghi 1

Âu Dương Điệp đứng trước đồn cảnh sát nhìn thấy Tiểu Dung từ trong đi ra vui mừng chạy đến kéo tay cô, nói: “Tiểu Dung thật tốt quá, chúng ta về nhà thôi.”

“Ừ, Tiểu Điệp cảm ơn cậu.” Mặt Mã Tiểu Dung rung rung nước mắt ôm chặt lấy cô, cô biết nhất định Tiểu Điệp sẽ nghĩ ra cách cứu mình.

“Cảm ơn cái gì, chúng ta là bạn thân mà. Tiểu Dung không cần nói gì hết, chúng ta về nhà tắm rửa thay quần áo, mình sẽ nấu cơm cho cậu ăn, dù sao thì hôm nay cũng là ngày đáng để ăn mừng.” Âu Dương Điệp kéo tay cô ngồi lên xe taxi, có một số việc cứ chờ ăn cơm xong sẽ nói.

Mã Tiểu Dung tắm rửa sạch sẽ, thay quần áo xong bước ra ngoài đã thấy trên bàn bày biện rất nhiều thức ăn.

“Cậu tắm rửa xong rồi mau đến đây ăn cơm.” Âu Dương Điệp lấy chén đũa ra rồi hô to.

“Thơm quá, hôm nay mình phải ăn thật no.” Mã Tiểu Dung cười nói rồi đi đến ngồi vào bàn, cô đã mấy ngày rồi không được ăn một bữa cơm ngon như thế này.

“Cậu nếu không thể ăn hết thì không cần phải ba hoa.” Âu Dương Điệp nói giỡn với cô.

“Nếu vậy sau này phạt tớ mỗi ngày phải ăn thức ăn do cậu nấu, thế nào?” Mã Tiểu Dung cười xảo quyết.

“Không cần vội đặc ý mau ăn đi.” Âu Dương Diệp trừng mắt liếc cô một cái rồi gấp cho cô đầy một chén thức ăn, chỉ mới mấy ngày mà trông cô gầy hẳn đi.

“Cậu biết không mình thực sự rất cảm ơn cậu.” Mã Tiểu Dung gấp thức ăn bỏ vào miệng, cảm kích nói.

Nhưng những gì cần hỏi thì vẫn phải hỏi, ăn cơm xong hai người ngồi trên giường, đối diện nhau, cả hai đều đồng thời mở miệng.

“Tiểu Dung...”

“Tiểu Diệp”

“Cậu nói trước đi....”

“Cậu nói trước đi....”

Hai người đều sừng sốt sau đó cùng mỉm cười, bọn họ có phải rất ăn ý hay không.

“Tiểu Dung cậu nói đi cậu muốn hỏi mình cái gì?” Âu Dương Diệp mở miệng trước, thật ra cô biết Tiểu Dung muốn hỏi cái gì, cô cũng đang suy nghĩ phải nói như thế nào.

“Tiểu Diệp, cậu biết mình muốn hỏi cái gì mà. Mình chỉ muốn biết cậu có vì mình mà chịu ủy khuất hay không?” Mã Tiểu Dung biết cô nhất định đã đi cầu xin Tư Đồ Thác nếu không mình làm sao được thả ra nhanh như vậy.

“Tiểu Dung mình không có chịu ủy khuất mà trái lại mình còn chiếm được không ít tiện nghi.” Âu Dương Diệp cố ý nháy mắt cười.

“Cậu nói rõ một chút đi.” Mã Tiểu Dung không tin mọi chuyện sẽ dễ dàng như vậy, huống chi cô biết đối phương là một thương nhân khôn khéo.

“Đương nhiên là rất tiện nghi rồi, anh ấy đã đồng ý với mình là một trăm vạn kia không cần trả lại.” Bộ dáng Âu Dương Diệp vui vẻ nói.

“Không cần trả lại một trăm vạn?” Mã Tiểu Dung giật mình, bản thân cô không phải nghe lầm chứ, trước đó anh ta còn bắt các cô phải trả lại tiền, sao bây giờ lại từ bỏ, còn giúp mình được thả ra? Sao có thể như vậy? Chẳng lẽ anh ta nể tình bọn họ trước kia là vợ chồng nhưng cũng không đúng nếu anh còn nhớ tình nghĩa vợ chồng trước kia thì sẽ không bắt Tiểu Diệp trả lại tiền.

“Dù sao một trăm vạn đối với anh cũng chẳng là gì, như vậy chúng ta sau này cũng sẽ không vì chuyện trả tiền mà rầu rĩ.” Âu Dương Diệp nói, mặc kệ xảy ra chuyện gì ít nhất sau này các cô cũng không cần phải vất óc nghĩ phải làm cách nào để kiếm tiền.

Về mặt Mã Tiểu Dung đột nhiên nghiêm túc nhìn cô chằm chằm hỏi: “Tiểu Diệp nói thật cho mình biết, cậu đã đáp ứng điều kiện gì của anh ta?”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Chiếm tiện nghi 2

“Tiểu Dung cậu thật khôn khéo, chỉ cần liếc mắt cũng có thể nhìn thấu mình.” Âu Dương Diệp lầm bầm nói.

“Tiểu Diệp không phải mình liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu cậu mà là cậu rất đơn thuần, nên mọi người liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu cậu. Nói cho mình biết cậu đã đáp ứng yêu cầu gì của anh ta?” Mã Tiểu Dung bây giờ chỉ muốn biết cô vì cứu mình mà đã hy sinh cái gì?

“Tiểu Dung cậu cứ yên tâm, mình chỉ cần làm người tình của anh ta trong mười ngày, chỉ là người tình mà thôi, huống chi chúng mình trước kia vốn là vợ chồng nên cũng chẳng sao.” Đôi mắt Âu Dương Diệp mang vẻ khổ sở, cô đương nhiên không thể nói thật cho Tiểu Dung biết, cô không muốn để bạn mình lo lắng.

“Chỉ vậy thôi sao?” Mã Tiểu Dung tất nhiên không tin tưởng hỏi: “Anh ta muốn dạng người tình nào mà không được, tại sao lại tìm cậu? Thật là người ta nghĩ không ra.”

“Có gì mà không nghĩ ra. Mục đích muốn mình làm tình nhân của anh ta thật ra rất đơn giản, anh ta chỉ muốn cho mình thấy bây giờ anh ta thành công như thế nào, anh ta muốn làm cho mình tự ti, làm cho mình phải hối hận vì lúc trước đã ly hôn với anh ta.” Âu Dương Diệp luôn nghĩ phải giải thích như thế nào để Tiểu Dung không hoài nghi, lý do này cô đã sớm nghĩ ra, vừa không có sơ hở lại rất hợp lý.

“Nhưng Tiểu Diệp, mình nghĩ anh ta sẽ không để cho cậu làm người tình đơn giản như vậy? Anh có thể sẽ khi dễ, hành hạ cậu?” Mã Tiểu Dung lo lắng.

“Ha ha.” Âu Dương Diệp đột nhiên cười lớn: “Anh ta còn có thể khi dễ mình như thế nào, bắt mình cùng anh ta lên giường sao? Cho dù có lên giường đi nữa thì đã sao? Chúng mình trước kia cũng từng là vợ chồng, chuyện ấy cũng đã trải qua không ít lần nên mình cũng không cần giả bộ là một cô gái thuần khiết trong sáng nữa. Cậu nghĩ rằng mình sẽ quan tâm đến điều ấy sao? Huống chi mình cũng còn yêu anh ấy, nếu lên giường với anh ấy mình cũng sẽ cam tâm tình nguyện, cho nên cậu không cần lo lắng cho mình, mười ngày sau chúng ta cùng trở về Mỹ.”

“Được, hy vọng là vậy.” Mã Tiểu Dung gật đầu ôm chặt lấy cô: “Nhưng cậu phải nhớ kỹ, đừng để cho bản thân chịu ủy khuất biết không?”

“Biết rồi, yên tâm đi, mình cũng không phải còn nít ba tuổi, chúng ta đang ở trong xã hội có luật pháp, anh ta có thể đánh mình sao? Cậu cũng nên chú ý nghĩ ngợi cho tốt.” Âu Dương Diệp kéo cô nằm xuống giường.

Trong màn đêm đen tĩnh mịch chỉ còn lại tiếng hít thở, Âu Dương Diệp mở to hai mắt nhìn lên trần nhà, nữ nô lệ? Anh ấy rốt cuộc muốn mình làm gì? Trái tim cô bắt đầu lo lắng không yên.

Tư Đồ Thác nhận nhã ngồi vắt chân lên ghế sofa cầm điện thoại lên bấm một dãy số: “Thừa An, hôm nay tôi có chút việc riêng không đến công ty, có chuyện gì cậu giúp tôi xử lý.”

“Chủ tịch của chúng ta ngày thường liều mạng lao vào công việc hôm nay lại có việc riêng, nói cho tôi nghe một chút đi, cậu có việc riêng gì?” Vì Thừa An cười xấu xa.

“Cậu nên đứng đắn một chút thì hơn, chuyện công ty tôi giao cho cậu, tôi cúp máy trước.” Tư Đồ Thác vừa cắt điện thoại liền nhìn đồng hồ, đã tám giờ cô chắc hẳn cũng sắp tới, trò chơi thú vị này cũng sắp bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Ngày đầu tiên làm nữ nô

Âu Dương Diệp mang theo một ít hành lý đơn giản rồi bắt xe đi đến biệt thự XX.

Cô lấy chìa khóa ra, không do dự mở cửa đi vào, vừa vào đã thấy Tư Đồ Thác ngồi ở bên trong, cô thoáng chốc ngẩn người: “Sao anh lại ở đây?”

“Cô không thấy câu hỏi của mình buồn cười lắm sao? Sao tôi lại ở chỗ này, đây là nhà tôi, tôi không ở đây thì ở đâu?” Tư Đồ Thác nhìn cô chằm chằm, thấy hành lý trên tay cô khoe môi lộ ra một nụ cười hài lòng.

“Tôi không có ý đó, ý của tôi là bây giờ chẳng phải là lúc anh phải đi làm sao?” Âu Dương Diệp giải thích, cô vốn tưởng rằng anh đi làm rồi sẽ dễ dàng cho mình hơn, không ngờ rằng anh vẫn còn ở nhà, thoáng cái anh đứng lên.

“Hôm nay tôi nghỉ ngơi.” Tư Đồ Thác nói một câu đơn giản, cô biết rõ trong mười ngày này anh sẽ khiến mỗi một ngày trôi qua đều không dễ dàng.

“Nghỉ ngơi?” Âu Dương Diệp lập tức khần trương, không phải anh có ý ở nhà chờ mình đến đây chứ?

“Cô lo lắng cái gì? Chẳng lẽ cô quên là cô đến đây làm gì rồi sao?” Tư Đồ Thác nhìn cô chằm chằm.

“Tôi...” Cô không biết phải nói gì nhưng nữ nô vốn là phải làm việc, cô hít một hơi thật sâu hỏi anh: “Tiên sinh, xin hỏi tôi bây giờ cần phải làm gì?” Mặc kệ là việc gì, chỉ cần nhẫn nại, mười ngày thôi mà, sẽ qua rất nhanh.

“Làm điểm tâm cho tôi, tôi còn chưa ăn sáng.” Tư Đồ Thác phân phó, trong trí nhớ của anh, hình như cô chưa bao giờ làm điểm tâm, anh sẽ lấy việc đó để nhục nhả cô.

“Được, tiên sinh chờ một lúc.” Âu Dương Diệp bước tới phòng bếp, khoe môi lên một nụ cười khổ, thì ra anh muốn mình hầu hạ anh.

Cô lấy ra từ tủ lạnh ra một cái trứng gà, một ly sữa, hai lát bánh mì cùng một ít gia vị, tất cả đều đầy đủ, xem ra anh đã chuẩn bị hết rồi.

Động tác của cô nhanh nhẹn thuần thục, anh tưởng rằng anh có thể làm khó mình sao? Năm năm qua cô đã thay đổi rồi, không còn là một thiên kim tiểu thư nữa, một bữa sáng với món Tây cô chỉ cần năm phút là có thể làm xong.

“Tiên sinh bữa sáng đã xong.” Cô đem trứng gà, sữa và sandwich đặt ở trước mặt anh.

Tư Đồ Thác nhìn thấy trứng rán vàng lóng lánh đặt trước mặt mình không một tia sốt ruột nhìn sang ngạc nhiên thốt lên: “Đây là do cô làm sao?”

Hỏi xong anh liền hối hận, không phải mình đang nói nhầm sao? Trong phòng chỉ có hai người, trừ mình ra chỉ có cô ấy, không phải cô làm thì là ai làm?

“Đúng.” Âu Dương Diệp gật đầu, việc này đối với cô chỉ là chuyện nhỏ.

Đôi mắt Tư Đồ Thác thần nhiên không mang ý cười đưa trứng gà vào miệng, uống một ngụm sữa rồi lại cắn một miếng sandwich, sắc mặt anh đột nhiên trầm xuống, hung hăng ly sữa đặt lên bàn.

Cạch một tiếng, sữa bên trong cũng văng ra tung tóe, Âu Dương Diệp bị hù dọa đến sững sốt, làm sao vậy? Không thể ăn sao? Nhưng cô đã làm theo khẩu vị của anh trước kia mà.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Cuộc sống của nữ nô

“Nói đi, ai cho cô bỏ bơ đậu phộng vào bánh mì?” Tư Đồ Thác lạnh lùng đem miếng sandwich ném trước mặt cô.

“Chẳng phải trước kia anh rất thích bỏ bơ đậu phộng vào sandwich hay sao?” Âu Dương Diệp cắn môi nhìn anh, cô nhớ kĩ trước kia anh đều cố ý bảo người giúp việc cho bơ đậu phộng vào sandwich, trước kia cô từng cười nhạo anh, nhưng anh vẫn mặc kệ, anh luôn cho bơ đậu phộng vào sandwich.

“Âu Dương Diệp, cô cũng biết nói đó là trước kia, còn hiện tại tôi không ăn bơ đậu phộng.” Tư Đồ Thác cười lạnh.

“Xin lỗi, tôi không biết, tôi sẽ làm lại cho anh.” Âu Dương Diệp cúi xuống nhặt miếng sandwich dưới chân mình lên, trong tích tắc nước mắt không tự chủ được muốn rơi xuống, cô đem nước mắt nuốt vào trong, cô phải học cách chịu đựng.

“Không cần, cô đi lau dọn nhà cửa đi, nhớ kĩ phải dọn dẹp từng phòng, tôi muốn tất cả các ngõ ngách trong nhà không còn một hạt bụi.” Tư Đồ Thác lạnh lùng phân phó.

“Vâng.” Âu Dương Diệp gật đầu nhìn anh nhẹ giọng hỏi: “Xin hỏi máy hút bụi để ở đâu?”

“Không có.” Tư Đồ Thác đáp, cô tưởng mình sẽ chuẩn bị máy hút bụi cho cô sao?

“Không có?” Âu Dương Diệp sững sốt ngẩng đầu nhìn từ trên xuống dưới ba tầng lầu, mấy trăm mét vuông, không có máy hút bụi làm sao cô dọn dẹp được? Nhưng lập tức hiểu ra là do anh cố tình muốn làm khó cô, nhưng cũng không sao, cô đã sớm chuẩn bị tâm lý anh sẽ không dễ dàng buông tha cho cô, cô chỉ còn biết cố gắng hết sức hoàn thành công việc của mình.

“Trước 11h phải làm xong và chuẩn bị bữa trưa.” Tư Đồ Thác đột nhiên nói thêm, cô tưởng anh không thể nhìn thấy tâm tư của cô sao, không sai, chính là anh cố ý muốn làm khó cô.

“Trước mười một giờ?” Âu Dương Diệp nhìn lên đồng hồ trên tường đã điểm chín giờ, không phải cô chỉ còn hai giờ để quét dọn toàn bộ ngôi biệt thự thôi sao? Cô thoáng tức giận trừng mắt nhìn anh: “Tư Đồ Thác, coi như anh làm khó tôi thì cũng nên tìm một lý do hợp lý hơn, chỉ có hai giờ để quét dọn toàn bộ ngôi biệt thự, anh có giờ thì làm thử đi.”

“Âu Dương Diệp, hình như cô đã quên thân phận của mình, một nữ nô mà dám mở miệng chinh chủ nhân của mình sao? Làm không xong cũng phải làm.” Ánh mắt Tư Đồ Thác trở nên lạnh lẽo, mỗi âm thanh phát ra đều có ý nhấn mạnh.

Âu Dương Diệp trừng mắt nhìn anh rồi đột nhiên cung kính hỏi: “Tôi sẽ cố gắng hết sức để quét dọn, nhưng trong vòng hai giờ thật khó có thể hoàn thành, xin hỏi tiên sinh nếu tới mười một giờ tôi vẫn chưa quét dọn xong thì lúc ấy tôi nên tiếp tục làm hay là đi nấu cơm?”

“Hừm.” Tư Đồ Thác hừ lạnh một tiếng, khóe môi lộ ra một nụ cười tà mị: “Vậy xin hỏi cô lúc ấy cô nói tôi nên đòi lại từ cô một trăm vạn hay là nên đem bạn cô trở lại đồn cảnh sát một lần nữa?”

“Anh.” Âu Dương Diệp tức giận, ngực không ngừng đập phồng, anh lại đem chuyện này ra uy hiếp mình, cô cắn môi: “Tiên sinh yên tâm, tôi nhất định sẽ hoàn thành công việc trong vòng hai giờ.”

“Vậy thì tốt, bây giờ bắt đầu đi, thời gian của cô rất ít.” Tư Đồ Thác nhìn khuôn mặt hồng lên vì tức giận của cô thì trong lòng rất khoái trá.

Âu Dương Diệp thở hổn hển quay người chạy lên lầu, vừa đi vừa mắng thăm anh.

Chúng kiến cô thở hổn hển, bắt màn chạy lên lầu, khóe môi Tư Đồ Thác nhếch lên một nụ cười, cuộc sống sau này của anh không còn cô đơn rồi, hành hạ cô cũng là một thú vui.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Cuộc sống của nữ nô 2

Nhìn sàn nhà các phòng đều đã sạch sẽ, Âu Dương Điệp biết nơi này thường xuyên có người đến quét dọn, vậy cô cứ nhân tiện giả vờ là mình làm là được rồi

Đồng hồ vừa điểm mười một giờ cô đã xuất hiện trước cửa nhà bếp.

“Cô đã quét dọn xong rồi sao?” Tư Đồ Thác nhíu mày, không lẽ cô ta làm nhanh vậy sao? Bình thường là hai người cùng quét dọn mà phải tốn rất nhiều thời gian.

“Vâng, thưa tiên sinh, tôi đã quét dọn xong hết, bây giờ bắt đầu nấu cơm.” Âu Dương Điệp cúi đầu đáp.

“Thật không?” Tư Đồ Thác nhẹ nhàng bước đến lấy tay chỉ vào bụi trên cửa sổ tầng một lớn tiếng quở trách: “Cô lại mà xem đây là cái gì?”

“Đó là bụi.” Âu Dương Điệp bình tĩnh trả lời.

“Xem ra cô cũng biết rất rõ, vậy cô còn nhớ tôi đã nói gì với cô không?” Tư Đồ Thác đôi mắt sắc bén nhìn cô chăm chăm.

“Nhớ kĩ tất cả không được dính một hạt bụi.” Âu Dương Điệp đôi mắt sụp xuống, giọng nói không một tia gọn sảng đáp.

“Nhớ kĩ là tốt, vậy đây là cái gì? Cô nói xem nên làm gì bây giờ?” Tư Đồ Thác nhìn lớp bụi trên cửa sổ lạnh lùng hỏi.

“Tiên sinh tôi cũng đành chịu, tôi làm theo lời tiên sinh quét dọn tất cả các phòng không chừa một hạt bụi nhưng tiên sinh hẳn biết là tro bụi theo không khí bay vào nên tôi chỉ có thể làm cho tro bụi giảm bớt, đây chính là lý do vì sao mỗi ngày anh muốn có người quét dọn phòng, anh nói muốn tôi quét dọn không một hạt bụi chứ đâu nói lúc nào cũng không được dính một hạt bụi.” Âu Dương Điệp ngẩng đầu nhìn anh, tỉnh táo trả lời. Anh ta tưởng rằng năm năm qua cô vẫn ngây thơ như vậy sao? Cô sẽ không bắt được sơ hở của anh ta sao?

“Âu Dương Điệp tôi thật không nghĩ tới miệng lưỡi cô bây giờ lại lợi hại như vậy.” Sắc mặt Tư Đồ Thác bình tĩnh, không sao, anh vẫn còn cơ hội hành hạ cô khi cô nấu cơm.

“Tiên sinh quá khen.” Khóe miệng Âu Dương Điệp không tự chủ được nhếch lên một nụ cười đắc ý.

Nhưng khi bước vào nhà bếp thì cô lại bắt đầu lo lắng. Nhà bếp ngoại trừ một vài thứ rau củ, mấy lát thịt băm bông và một vài quả trứng thì chẳng có thứ gì khác. Cô biết làm món gì đây?

Mặc kệ, dù sao anh ta cũng cố ý làm khó mình, làm đại món nào đó cũng chẳng sao. Không chần chừ cô lấy rau quả ra rửa, thái vài lát thịt, sau đó nấu một bát canh rồi bỏ một ít hành lá lên trên rồi bung đến bàn.

“Đây là cái gì?” Tư Đồ Thác nhìn chăm chăm vào bát thức ăn trước mặt, cố ý hỏi cô, cô rõ ràng là muốn dùng thức ăn để mưu sát mình.

“Là thức ăn.” Âu Dương Điệp hiểu anh biết rõ đó là gì nhưng vẫn trả lời.

“Tôi muốn cô nấu cơm, những thức ăn dành cho chó này cô nấu cho ai ăn hả?” Tư Đồ Thác vừa cầm chén cơm ném xuống đất. Vừa lúc kiếm cơ gây sự.

“Xin lỗi tiên sinh, nhưng trong tủ lạnh không có thứ gì, xin hỏi tôi làm sao nấu?” Âu Dương Điệp không hề sợ hãi đáp.

“Đó là chuyện của cô. Đừng quên cô là nữ nô.” Tư Đồ Thác nói.

“Tôi là nữ nô nhưng hình như anh đã quên nữ nô thì cũng phải có nguyên liệu mới có thể nấu cơm.” Âu Dương Điệp không chịu yếu thế đáp, nói xong cô không đợi anh trả lời xoay lưng đi thẳng vào bếp, anh ta không đói bụng nhưng mình đã đói lắm rồi.

Tư Đồ Thác nhìn theo bóng lưng của cô đôi mắt híp lại, xem ra anh đã xem thường cô rồi. Nhìn bát thức ăn thật ra cũng thấy rất ngon miệng, anh cũng cảm thấy đói bụng, dạ dày đã kêu “ục ục”.

Nhìn cô ngồi trong nhà bếp ăn dường như ăn rất ngon miệng, đáng chết anh còn chưa ăn miếng nào mà cô đã ăn ngấu nghiến, anh tức giận quát: “Lại

đây.”

Nghe tiếng anh gọi, Âu Dương Diệp không thể làm gì hơn là buông chén cơm đang ăn dở xuống đi ra ngoài.

“Lại giúp tôi xoa bóp.” Tư Đồ Thác nhắm mắt nằm trên ghế sa lon.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Làn Nữa - Ngạn Thiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Cuộc sống của nữ nô 3

Âu Dương Diệp chậm rãi đi về phía anh, sau đó đặt bàn tay lên bờ vai anh, nhìn anh nhắm mắt lại, khuôn mặt anh tuần quen thuộc này, trong năm năm qua hằng đêm hằng đêm vẫn xuất hiện trong giấc mơ của cô, đã bao nhiêu lần trong giấc mơ cô muốn chạm tay vào nó, nhưng mỗi lần đều bưng tỉnh. Cô nhớ đến khoảng thời gian một năm kết hôn cùng anh, cô chưa bao giờ lấy tay chạm qua khuôn mặt anh, những thứ ấy khi đã vĩnh viễn mất đi cô mới biết quý trọng nó.

Đầu ngón tay cô chạm vào bờ vai anh, đầu ngón tay ấy cũng khẽ run lên rụt trở lại, nhưng anh vẫn không quan tâm.

Tư Đồ Thác nhắm mắt lại, anh cảm nhận được đầu ngón tay của cô đang run lên, anh tự hỏi mình nhục nhã cô như vậy, có đúng hay không? Nhưng rồi anh lại tự thuyết phục mình không được mềm lòng, bởi vì anh thật sự rất hận cô.

“Thác.” Trong lòng Âu Dương Diệp khẽ kêu tên anh, từ trước tới nay cô chưa bao giờ kêu tên anh một cách thân thiết như vậy. Nếu không phải trong lúc vô ý phát hiện ra nhật kí của cha, thì giờ cô vẫn còn đang hận anh, trách móc anh, làm sao có thể gọi tên anh thân thiết như vậy? Nếu như cha không đem anh về nhà, nếu sau khi lớn lên cô mới gặp anh, thì phải chăng kết quả sẽ khác? Nhưng trên đời này những việc đã qua không thể trở lại được nữa.

Tay cô rất mềm mại đặt trên người anh, lực đạo không mạnh cũng không nhẹ làm cho cơ thể Tư Đồ Thác dần dần giãn ra.

Nghe được tiếng thở đều đều của anh, Âu Dương Diệp nhanh tay lẹ chân nhẹ nhàng đi đến một bên, nhanh chóng thu dọn hết Âu phục trên sàn nhà.

Ngồi trên ghế sa lon nhìn khuôn mặt anh, cô có chút đau lòng, nhất định anh phải rất mệt mỏi, chỉ trong thời gian năm năm ngắn ngủi anh đã đem công ty phát triển lớn mạnh như vậy, những cực khổ đó không phải người bình thường nào cũng có thể vượt qua được.

Âu Dương Diệp mơ mơ màng màng cũng không biết chính mình cũng ngủ say lúc nào không hay, có lẽ là vì buổi sáng quét dọn mệt mỏi, lúc giật mình tỉnh dậy cô đã nhìn thấy Tư Đồ Thác đang ngồi xem báo.

“Tiên sinh tôi đi làm cơm tối.” Cô không quên thân phận của mình nhanh chóng đứng dậy.

“Không cần, tôi đã gọi người mang thức ăn đến rồi.” Tư Đồ Thác không hề ngẩng đầu lên, thản nhiên nói.

Âu Dương Diệp ngăn người ra, anh ta có ý gì? Anh ta không phải cố ý muốn làm khó mình sao? Sao đột nhiên lại gọi thức ăn bên ngoài? Ồ, chắc là anh ta biết trong nhà không có gì để nấu.

“Thức ăn sẽ nhanh chóng được mang tới.” Tư Đồ Thác nói một câu khác thường, làm cho cô có chút bất an, sao anh ta có thể dễ dàng với mình như vậy? Hay là anh ta lại đang tính toán phải hành hạ mình như thế nào?

Tư Đồ Thác cố ý bỏ qua khuôn mặt nghi hoặc bất an của cô, anh đang chờ xem biểu hiện tiếp theo của cô là gì.

Dọn dẹp xong tất cả, Âu Dương Diệp lo lắng đi đến bên cạnh anh, hỏi: “Tiên sinh xin hỏi phòng của tôi ở đâu?”

“Lầu một, phòng bên phải.” Tư Đồ Thác nói.

“Thưa tiên sinh, tôi đã dọn dẹp xong hết, tôi đi về phòng trước.” Cô thâm nghĩ phải tìm một không gian riêng để trầm tĩnh lại.

“Đi đi.” Tư Đồ Thác gật đầu.

Là anh ta vừa nói sao? Âu Dương Diệp trừng mắt nhìn anh nghi ngờ nhưng rồi cô vội chạy lên lầu.

Vừa đi vào phòng nhào đến bên giường nằm nghỉ ngơi một lát, rồi mới mở hành lý ra, muốn đem quần áo treo vào trong tủ nhưng thoáng chốc ngăn người.

Chương 60: Cuộc sống của nữ nô 4

Tù quần áo sao lại treo đầy áo sơ mi cùng Âu Dương Diệp của anh ta? Chuyện gì đang xảy ra? Anh ta nói sai phòng hay chính mình đi nhầm phòng?

Xoay người định đi ra hỏi anh, thì đã nhìn thấy Tư Đồ Thác đứng tựa vào cửa hỏi: “Sao lại không vào?”

“Tôi đi nhầm phòng.” Mặc kệ là nguyên nhân gì, cô trước tiên nhận sai về mình đã.

“Không có sai, đây chính là phòng của cô.” Tư Đồ Thác vừa nói vừa đi vào đứng trước mặt cô.

“Nhưng mà... nhưng mà...” Âu Dương Diệp theo bản năng lui về phía sau vài bước: “Nhưng đây là phòng của anh mà.”

“Là phòng của tôi, nhưng cô là nô lệ tình nhân của tôi, cho nên đây cũng là phòng của cô.” Tư Đồ Thác nhếch lên một nụ cười khó hiểu.

Âu Dương Diệp không nhận được từng mắt nhìn anh. Anh có ý gì? Không lẽ anh muốn cùng ngủ chung một chỗ với mình sao? Tâm tình vui vẻ lúc này giờ lại trở nên âm ảm, làm sao cô có thể cùng anh ngủ chung?

“Chuẩn bị hầu hạ tôi tắm rửa.” Tư Đồ Thác trực tiếp phân phó, nhân tiện cời bỏ quần áo chỉ còn lại một cái quần đùi, anh nhìn cô một cái rồi đi đến bên cạnh bồn tắm.

Âu Dương Diệp ngây ngốc đứng yên tại chỗ. Chẳng lẽ anh ta muốn mình giúp anh ta tắm rửa sao?

“Cô ngăn người ra đó làm gì, còn không mau vào đây?” Tiếng rống của anh từ trong phòng tắm truyền ra.

Âu Dương Diệp không còn lựa chọn, đi vào phòng tắm.

Vừa mở cửa phòng tắm ra trái tim cô bắt đầu run lên, mặt không tự chủ được đỏ bừng. Anh ta sao lại có thể lỏa thể nằm trong bồn tắm lớn như vậy, thân thể cường tráng trần trụi hiện lên trước mặt cô.

“Cô còn thẹn thùng gì mà không mau đến đây? Cơ thể tôi chẳng lẽ cô còn chưa quen thuộc sao?” Tư Đồ Thác nhìn cô chằm chằm, giọng nói mang mùi hương phân châm chọc.

Âu Dương Diệp cố gắng trấn tĩnh trái tim đang đập loạn của mình, đi đến bên bồn tắm cầm lấy bông tắm nhẹ nhàng chà xát thân thể anh từ cổ ngực rồi đến cánh tay.

Tư Đồ Thác nhìn cô chằm chằm, thấy cô cúi thấp xuống làm lộ ra bầu ngực trắng nõn cùng thân thể mảnh mai thì không khỏi căng thẳng, cơ thể có chút biến hóa.

Đang lau rửa thân thể cho anh Âu Dương Diệp đột nhiên nhìn thấy vật to lớn dưới thân anh thẳng đứng lên thì bị hù dọa đến sững sốt, chưa kịp phản ứng gì thì thân thể đã bị anh ôm vào trong bồn tắm.

“Khụ khụ khụ.” Đột nhiên bị uống mấy ngụm nước làm cô ho khan, cô liều mạng đứng dậy thì quần áo trên người bị nước xâm nhập làm cho ẩm ướt, gất gao bao lấy thân thể làm lộ ra những đường cong trên người cô.

Tư Đồ Thác dùng bàn tay to lớn ôm trước ngực cô, đôi mắt nóng bỏng mê ly giọng mập mờ nói: “Hôm nay chúng ta tắm uyên ương.” Nói rồi đem vật to lớn của mình chạm vào đùi cô.

“Buông tôi ra.” Âu Dương Diệp vừa xấu hổ vừa giận dữ đẩy anh ra, muốn ra khỏi bồn tắm.

“Đứng lại, hình như cô đã quên mất thân phận của mình.” Tư Đồ Thác lạnh lùng kéo tay cô lại.

“Tôi không hề quên, tôi là nô lệ của anh nên phải hầu hạ anh, nhưng không phải thỏa mãn nhu cầu của anh.” Âu Dương Diệp quay đầu lại nhìn anh chằm chằm, anh ta muốn đem mình trở thành cái gì?

“Hình như cô đã quên hai chữ ở phía sau, tình nhân, tình nhân là làm gì? Cô không phải không biết chứ.” Tư Đồ Thác nhìn cô châm chọc.

Thân thể Âu Dương Diệp cứng đờ.

Chương 61: Cuộc sống của nữ nô 5

“Cởi quần áo ra.”Tur Đồ Thác không thèm nhìn khuôn mặt sưng sò của cô, trực tiếp ra lệnh, bây giờ anh đang rất muốn cô.

Âu Dương Điệp run rẩy cởi từng chiếc nút áo sơ mi trước ngực, cô rất muốn không cần quan tâm đến thứ gì, quay đầu bỏ chạy, nhưng bây giờ cô không thể, cô chỉ còn cách biến mình thành người không có tôn nghiêm để tùy ý anh vũ nhục.

Quần áo từng cái từng cái một rơi xuống mặt đất, cô vội lấy tay che vùng da thịt trước ngực lại.

Tur Đồ Thác nhanh chóng kéo cô vào trong lòng ôm chặt lấy thất lưng của cô, làm cho thân thể hai người tiếp xúc với nhau, đôi mắt nóng bỏng như muốn thiêu đốt cơ thể cô, đôi môi bá đạo hôn lên môi cô rồi từ từ di chuyển xuống ngực cô, và dừng lại nơi nụ hoa anh đào của cô, hai chân anh mạnh mẽ tách hai chân cô ra, ngón tay chậm rãi dò xét.

“Không được, dừng. ....”Theo bản năng Âu Dương Điệp kẹp chặt hai chân, hơi thở gấp gấp, ánh mắt mê ly mang theo nồng đậm dục vọng, thậm chí khoái cảm cứ từng đợt từng đợt đánh tới. ....

“Không được sao, nói cho tôi biết cô có muốn hay không?”Tiếng Tur Đồ Thác khàn khàn, ngón tay gia tăng tốc độ.

“Không được.”Âu Dương Điệp ngày càng thờ gấp, lý trí cô vừa muốn cự tuyệt nhưng lại vừa muốn nghênh đón anh, cánh tay gắt gao ôm cổ anh, thân thể vô thức vận vẹo.

“Chết tiệt.”Tur Đồ Thác mắng lên một tiếng, thân thể nhức nhối khó chịu, không chần chờ anh động thân một cái dễ dàng tiến vào nơi nhỏ hẹp của cô.

Hai thân thể mãnh liệt va chạm trong nước, không ngừng phát ra âm thanh kiều mị.

Không biết qua bao lâu, sau khi lên đỉnh khoái cảm, cơ thể chậm rãi phục hồi, cả người Âu Dương Điệp bủn rủn vô lực tựa vào thành bồn tắm.

Tur Đồ Thác chỉ lạnh lùng nhìn cô một cái, mái tóc dài phía sau lưng rối loạn, khuôn mặt đỏ ửng, chỗ nào trên cơ thể cũng nhìn ra vẻ hoan ái.

“Đing linh linh đing linh linh.”Trong phòng ngủ đột nhiên truyền đến tiếng chuông điện thoại.

Tur Đồ Thác đi ra ngoài nhận điện thoại.

Âu Dương Điệp nhân cơ hội đó vội vã lấy lại tinh thần, đứng dậy tẩy rửa sạch sẽ cơ thể mình.

“Lâm Vi, có việc gì không?”Tur Đồ Thác cầm điện thoại di động đi đến bên cửa sổ hỏi.

“Thác hôm nay có chuyện gì mà anh không đi làm?”Lâm Vi dè dặt hỏi, cô biết anh không thích cô hỏi chuyện riêng của anh nhưng cô vẫn không nhịn được muốn quan tâm anh, muốn biết anh đang ở đâu.

“Ừ có một chút chuyện, ngày mai anh quay lại công ty, có việc gì em đến công ty chúng ta nói chuyện sau.”Giọng điệu Tur Đồ Thác rõ ràng cự tuyệt trả lời.

“Vâng, vậy tạm biệt anh.”Lâm Vi không ngu ngốc đến nỗi không hiểu anh không biết mình đang hỏi cái gì, cô không thể làm gì khác ngoài việc phien muộn gác điện thoại.

Tur Đồ Thác quay người lại thì thấy Âu Dương Điệp đã đi ra khỏi phòng tắm, cô cuống quýt lấy quần áo ra mặc vào người, anh thản nhiên nhìn cô rồi xoay người đi vào phòng tắm.

Âu Dương Điệp thờ dài, mở to mắt nhìn chiếc giường, cô thật sự phải ngủ ở đây sao?

“Cô không dám ngủ sao?”Tur Đồ Thác vừa ra khỏi phòng tắm đã nhìn thấy cô đứng trước giường ngủ ngẩn người.

“Anh cảm thấy tôi không dám sao? Anh đừng quên chúng ta đã từng cùng chung chăn gối một năm, một năm, 365 ngày, đó cũng không phải thời gian ngắn.”Âu Dương Điệp quay đầu liếc nhìn anh một cái rồi xoay người đi, cô không phải sợ mà cô vốn không nghĩ anh sẽ nói trúng tim đen của mình.

“Cùng chung chăn gối?”Giọng nói Tur Đồ Thác không mang ý cười: “Vậy cô có nhớ hay không? Trong 365 ngày đó, chúng ta có mấy ngày là không quay lưng về phía nhau mà ngủ?”Trên chiếc giường to như vậy bọn họ đưa lưng về phía nhau, mỗi người một góc giường ngủ, hoàn toàn giống như hai người xa lạ, cô không còn có mặt mũi nào nói câu cùng chung chăn gối.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Thêm Lần Nữa - Ngạn Thiển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.